nis et generatiōis. Ni. Repetitio ē eiuſdē ſētentie ad maiorem declarati onē eternitatis et celeſtis beatitudīs Aug. Ait enim vſq₃ in diē genera tiōis hui⁹ vite q̄ ē mortalis ⁊ genera tionis q̄ regnabim⁹ reſurgēdo ⁊ per manebimus i eternū cum deo Hu. Improprie āt dicitur eternitas habē dies vel ānos Sed loquit̄ more hu māo. ſicut ibi: et āni tui nō deficient. Hoꝝ āt dieꝝ vel ānoꝝ eternitatē bre uit expōit p Hermanꝫ .i. pmanebit ſm vſum nr̄m loquēdi popul⁹. ſ. fide lis .i. eternū .i. ſine fine .i. cōſpectu dei Vidēs deū facie ad faciē ſicut dicit̄ Iſai. xxxiij. Regē i decore ſuo vide būt. et i illa btitudīe miaꝫ ⁊ veritatē ei⁹ qs requiret? qi dicat nullus. q2 ibi nō erit miſeria nec miſer. ⁊ ideo null⁹ requiret ibi miaꝫ. nec veritateꝫ requiret de gaudijs pmiſſis Caſſ. Cū i eternum poſſideāt regna celoꝝ pmiſſa ſic ipe dn̄s apoſtolis ſuis dic. Nūc quidem triſticiā hētis. rurſū āt videbo vos. et gaudebit cor veſtrū. et gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis In illa die nō ro gabitis quicq₃. Sic fit vt nēo ſāctoꝝ miam et veritatē requirat cū illi⁹ cōte platiōis ineſtiabili munē pfruantur. Aug. Et quō nob de⁹ exhibuit mi ſericordiā ſuā. dimittēdo pcc̄a nr̄a. ⁊ veritatē ſuā. exhibēdo pmiſſa ſua. ſic ⁊ nos faciam⁹ ħ miam circa īfirmos. circa egētes. circa īimicos nr̄os. ⁊ ve ritatē ī peccādo. nō adijciēdo pcc̄m ſup pcc̄m. Sicq₃ poterim⁹ ad regna pmiſſa puenire Hier. In q̄ꝝ pleni tudie gaudioꝝ eccia ſpeꝫ ponēs ſibi et cit Sic .i. Hug. i. cū illi hereditati celeſti introduct⁹ ero pſalmū dicam nōi tuo .i. laudabo nomē tuū in ſe culū ſeculi hoc ē i eternū. Vn̄ i alio pſalmo dicit Bti qui habitāt i domo tua dn̄e i ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. Sic inquā faciā illud i futuro vt

in pn̄ti reddā vota mea. baptiſmi ⁊ religiōis q̄ pmiſi deo cuſtodiē de die i diē. Caſſ. Reddam⁹ ḡ vota noſtra in iſto trāſitorio die. vt i illa pēnnita te laudes dn̄i eodē pſtāte decantare mēamur Orat in hoc pſalmo eccia .i. popul⁹ fidelis a finib⁹ tre q2 fact⁹ eſt dn̄s ſpes eius. Poſtea q̄ ſe auditum hymnidica exultatiōe gratulat̄. qm̄ i cōſpectu dn̄i iugiter apparebit Hie. Pſallet ſp dn̄o laudes. cū corruptio hui⁹ mōi iduerit icorruptionē. ⁊ mor tale hoc induta immortalitate reful ſerit Quod ⁊ nobis pſtare dignetur vt cōformes facti glorie ſue. erepti a corruptiōe mortis ſecūde, pſallē me reamur i ſpūaliū oblatiōe votoꝝ nōi ei⁹. qui ē bn̄dict⁹ i ſecula. ſecu. Amē.

Nonne deo ſub

iecta Titul⁹ In finē p idi thun pſ dd̄ Nic. Ad lr̄aꝫ dauid fec hūc pſalmū cū d tra moab rediijt in iudeā magis volēs eē in ter ra diui cult⁹ cū ſuo piculo corpali. q̄ i terra idolatrie dedita cū viroꝝ ſuo rū periculo ſpūali Col. Iuxta vo ſpūa lē intellectū pſalm⁹ iſte exponit̄ de vi ro iuſto qui ptēptis tēpalibus ad ce leſtia aſpirat. q̄d bene innuit hoc no men idithun de q̄ in. xxxviij. pſalmo dictū ē Caſſ. Eſt eni ei⁹ inēptatio trāſ ſiliēs eos. i. amatores h⁹ ſeculi q̄s mi les chr̄i ptēpta mūdi voluptate trāſcē dūt Hu. Eſt ergo ſenſus tituli pſal. iſte ē dd̄ pphe hitus p idithun. i. pro trāſſiliēte In finē. i. i chr̄m dn̄m qui eſt finis ad quē tēdim⁹ Intētio patꝫ q2 monet ſuo exēplo vt ptēptis tpali bus ad eterna aſpirem⁹ Caſſ. Per totū hūc pſalmū p vniuerſali pte ſā ctoꝝ vn⁹ introducit̄ fideliū. qui vt di xim⁹ ſeculariū vitioꝝ trāſſilitor. cum orbē traꝝ plenū ſeuis videit erro ribus. alios pſecutores. alios hēticos.

alios vanis deſiderijs iplicari. In p̄
mo mēbro p̄s. aniam ſuaʒ deo ꝯfiteť
eſſe ſubiectā. arguēs eos qui ſolo no
mie ſe dici deſiderāt chriſtianos Dic̄
ergo
Nonne. O vos mūdi amatores
⁊ loquiť increpatiē. deo ſbiecta. .ei⁹
mādatis obediēdo. erit. pſeuerāter
ꝙ erit: īfinitū tp̄s ſignificat q̄d nullo
fine claudēdū ē. aīa mea. pars hoīs
ꝓ toto poniť Aug. Acſi iſte trāſſi/
litor ī mūdis tꝗ minātib⁹ ei ruinam
q̄ eū trāſiliuiſſe voluerūt rn̄dendo di
cat. Quātumcūꝗ aſcendā ⁊ trāſiliā.
ſub deo ero. n̄ ꝯ deū ſupbiēdo Secu/
r⁹ ergo tranſcendo cetera. qn̄ ille me
ſb ſe tenet qui ē ſup oīa Caſſ. Sub
ditus ē vtiꝗ dn̄o. qui ſemꝑ hūiliter
atꝗ ſtrennue illud agit q̄d ad eius
mādata cognouerit ꝑtinere. Sequi
tur cauſa iuſtiſſima quare deo patri
ſbiecta ſit aīa bti. Dic ḡt ab ipo eni
Ido pīe. ſalutare meū. .i. chr̄s q̄ re
cte credētib⁹ ſalutaris exiſtit. Hu ḡā
et ipe. chr̄s dn̄s ē. deus me⁹. ꝙ me
creauit. et ſalutaris me⁹. ꝙ me rede
mit ⁊ gubnat. ſuſceptor me⁹. Trāſ
latio romana hꝫ adiutor meus Caſ.
qui niſi mihi ī mūdi iſtius cōcertatio
nibus cōſtituto ſol⁹ adiutoriū p̄ſtite
rit. ī mundi vitia trāſcēdere potuiſſē
Aug. ⁊ ideo nō mouebor āpli⁹. .a
hoc opatiōis ꝓpoīto Dic Iſte trāſ
ſiliēs n̄ vult acq̄eſcere iiq̄s. q̄ tenues
hominū ac vitioſas mētes ī noua faci
nora inclinari ꝯpellūt. q̄s adhuc icre
pat dicēs Aug Quouſꝗ. O vos
iniqui irruitis. inſidiādo. tētādo. et
pſequēdo. ī hoīem. rōne vtentem ⁊
rōnabiliť viuētem Cur non reuocat
tior diuin⁹: horror futuri iudicij. i/
terficitis vniuerſi vos. .i. aīas vrās
ꝑ peccatū. ī hᷓ ꝙ vos minamini mihi
pditioēꝫ. tꝗ parieti inclinato. .i. tꝗ
hoī ad caſum diſpoſito. ⁊ maceriæ.

Maceries ē paries de ſiccis lapidib⁹
abſꝗ cemēto fact⁹. depulſe. .i. q̄ ꝑuo
impulſu diſſoluitur. Acſi dicat. vos
putatis me cito ꝑuertere q̄ſi parietē
iclīatū et macerię inueteratā ſʒ talez
me nō īuenietis. qm̄ ego ſum hō ha
bēs imaginē dī in naturalib⁹. viuēs
ſm rōem. ⁊ iō ſum q̄ paries erectus
ad ſupna. ⁊ hn̄s ſimilitudinē ei⁹ ī gra
tuitis Et ideo ſum ligat⁹ cemēto cha
ritatis. ⁊ ꝓpterea ī vano laboratis me
ꝑdere. Verūtamen. ipi peccatores
ꝓpter reprehēſionem meaꝫ nō dimiſe
rūt maliciā ſuaꝫ. ſed pciū meū. .a. oē
bonū opus meū q̄ emo vitā etnā. co
gitauerūt. inſidioſe. repellere. .i. au
ferre a me. ⁊ idcirco. cucurri ī ſiti. ſicͭ
ī alio pſalmo dictū ē Sitiuit aīa mea
ad deū fontem viuū. Sed illi q̄ ficti
adulatores voluerūt curſum meū re
tardare ⁊ impedire ꝑ hoc ꝙ ore ſuo
benedicebāt. adulādo et vanitatē mi
hi ſuggerēdo Hi. ⁊ corde ſuo male
dicebāt. malum ī hoc cogitādo Sed
quāuis hec mihi faciāt. Verūtn̄ deo
ſubiecta eſto aīa mea. noli vacillare
noli moueri aduerſitatibus aut blā
ditijs iniquorꝫ a ſācte ꝯuerſationis ꝓ
poſito. qm̄ ab ipo paciētia mea. Aug
Fornax ī q̄ fit iuſtorꝫ purgatio ē mū
dꝰ. palea q̄ ignis accēdiť ſt iniq. aurū
q̄d purgādū ē ſt iuſti. ignis q̄ purgaͭ
ē tribulatio. aurifex de⁹ ē Mō q̄ vult
aurifex de⁹ facio. vbi me pōit aurifex
tolero. qm̄ ab ipo pacia mea. Aug
Amore hui⁹ libēter patior aduerſa.
Quia ipe ē deus meus. per creati
onē. ⁊ ſaluator me⁹. ꝙ me redemit
adiutor meus. ad bene opanduꝫ. et
ideo n̄ emigrabo. ad exercitū diabo
li ꝙ in deo ſalutare meū. Hi. id ē
tota ſal⁹ mea. ⁊ glīa mea. ꝙ ſm aplm
Qui gloriať ī dn̄o glorieť. deus au/
xilij mei. .i. dator auxilij mei in vita
pn̄ti. ⁊ ſpes mea ī deo ē. de vita etna

adipiſcēda Spes ei ē certa expecta/
tio future beatitudīs ex grā et meri
tis ꝓueniēs. Et ideo ad hāc ſpem in
duc̄ fidelē populū dicēs Sperate ī
eo oīs ꝯgregatio populi ſcʒ fidelis
Infideles ei nō habēt vnde vitā bea
tā ſpare valeāt Aug. Sperate in eo
Imitamīi id est xp̄ū. trāſilite īimicos ve
ſtros reſiſtētes itineri vr̄o Glo. ⁊
effundite coram illo corda veſtra
per ꝓfeſſionem Nolite retinere ī cor
de veſtro vir⁹ peccati Caſſ Effundit
āte dñm cor ſuū, q̄ peccata ſua vber/
rimis lachrymis cōfitetur Unde in
xl. pſalmo dic̄ Hec recordat⁹ ſuʒ ⁊ ef
fudi ī me aīam meā, cōfitēdo ⁊ deuo
te orādo Nic deus adiutor noſter
in eternū ſine cui⁹ adiutorio nulluʒ
op⁹ ē meritoriū Uerūtamē hoc nō
attēdūt vani filij hominū Dicunt
hoīes vani, q̄ nō ordināt tēpa ſua ad
finē debitū, cuiuſmodi ſt̄ auari ſpē ſu
aʒ ponētes ī diuitijs magis q̄ꝫ ī adiu
torio dei Filios hoīm dicit imitato/
res carnaliter viuētiū mendaces fi
lij hominū ī ſtateris Caſſ. Siue il/
los tāgit qui ponderibus īiquis emē
tiū dcipiūt ſimplicitatē. ſiue ꝙ hoīes
ſibi placētes iuſti atqꝫ veraces videri
volūt. cū ſint dceptrici mutabilitate
fallaces Unī ſubdit Hug vt deci
piāt ipi hoīes falſis pōderib⁹. aut ſb
falſitate eloquētie de vanitate .i. vt
occultēt vanitatē ſuā q̄ ē ſine fructu
iuſticie in id ipm̄ .i. ī eo ꝙ mētiunt
ſe habē. equā ſtaterā Talis ꝗ dehor/
tat̄ .i. diſſuadet dicens Nolite ſpera
re in iniquitate .i. in diuitijs que di
cūtur iniquitas . quia faciunt homi/
nes iniquos. aut ꝙ male acquirūtur.
aut ꝙ male retinent̄. aut ꝙ male ex/
pēdunt̄ Unde apoſtol⁹ ad Thimo
th. Precipe diuitibus h⁹ ſeculi non
ſperare ī incerto diuitiaꝝ. ſed ī dō vi
uo qui pſtet nobis oīa abundāter ad
fruendū et ſi nō habetis diuitias.
Nic rapinas nolite ꝯcupiſcere au
ferēdo aliēa p violētiā diuitie ſi af.
no. cor. ap. Ponēdo ī eis ſpem ⁊ fi
nē vltimū, ꝙ ita deducūt ad gehēne
interitū Nā beat⁹ cuius ē dñs deus
ſpes eius. ⁊ nō reſpexit ī vanitates
⁊ inſanias falſas Caſſ Nō dānat lar
gas diuitias quibus diſpenſatio mo
dificata pſtat̄ Inde ei egētib⁹ ſbueniē.
inde reficiunt̄ egroti. inde paupm nu
ditas opit̄ Inde plures ad celoꝝ re
gna ꝑuenūt. Eꝫ qui diuitijs cor ſuū
apponit. aurū nō vult expēdere ī bo
nos vſus. ſed patrimonia cupit ſp au
gere. ⁊ dū ibi ſpes tota repōit̄. fames
eaꝝ rerū ſp augeť Hug Deinde red
dit cauſā pdictoꝝ. videlʒ ꝙ aliena n̄
ſūt rapiēda. ⁊ ꝙ diuitie nō ſūt diligē
de, ꝙ deus eo ꝙ iuſtus ē puniet ma/
los. Et ꝙ miſericors eſt. p̄miabit bo
nos Unde dicit Semel .i. immuta
biliter ꝙ firma ē ei⁹ ſnīa locutus eſt
deus per ꝓphetas. p filiuʒ. et. p apo/
ſtolos Et ī iſta ſtabili locutiōe duo
hec audiui q̄ ſequūtur ꝙ poteſtas
dei ē ad puniēdū ⁊ tibi dñe mīa
ad premiandū pl⁹ q̄ꝫ merita reqrant.
hec duo māifeſta erūt in te ꝙ tu red
des vnicuiqꝫ ītā bonis q̄ꝫ malis iu/
xta opa ſua Nic. Sicut iuſt⁹ iudex
q̄ nō ꝑmittit aliquod malū impunitū.
ſic nō aliquod bonū irremuneratuʒ
Hug. Unī dic̄ duo hec ꝙ oīa q̄ ſcri
bunt̄ ī ſacris paginis de deo: ad eius
mīam et iuſticiā reducunt̄. Iuxta il/
lud pſalm. vniuerſe vie dñi mīa ⁊ ve
ritas requirētibus teſtamētū eius ⁊
teſtimonia ei⁹. q̄ꝫ dicat Si ꝑquiras p
totū vet⁹ ⁊ nouū teſtamentū. q̄cquid
inuenies ad mīam vel v̄itatē ꝑtine/
bit Caſſ. Reſpiciam⁹ ī h̄ pſalmo ſen
tētiarū lumīa q̄ꝫ quaſdā relucere can
delas. lāpat fides. coruſcat v̄itas quaʒ
debet xp̄ian⁹ popul⁹ intueri ne mun

di iſti⁹ tenebris obcecatus. abſcedat
error tenebroſ⁹ peccatorū. doloſitas
iniquoꝝ cōquieſcat. vanitas hoim ſe
culariū deſerat. ⁊ fallacia mūdi cōtē
tenatur Nō in ingenio. nō i ſeculi di
gnitatib⁹ pſumat. ſed i vera ſapientia
ſpes ponat. que oīs erroris viam do
cet puidere Col. Et priuſqꝫ temp⁹
recipiēdi premia adueniat ꝓ meritis.
ſtudeam⁹ tranſilirē de vitijs ad ꝟtutes.
de mūdo ad deū. q nos a iudicio mor
tis eripiat. noſqꝫ ſibi quaſi alūnos ꝓ
prios ſubdat. cōformes qꝫ ſuo corpi
factos eterne felicitati miſericordit aſ
ſociet. q̄ten⁹ cū ſuis fidelib⁹ ſine fine
feliciter gaudere valeam⁹. ipo pſtāte
cui ē honor et gloria in ſec. ſe. Amē

Deus deus me-

us ad te de luce vigilo. Ni.
Ad litterā. Dauid fecit hūc
pſalmū qn̄ fugiēs a pſecutiōe ſaulis
hitabat i deſertis iudee ſterilib⁹ et a
ſperis. propt q̄d de⁹ faciēs cū tētati
one prouētū conſolabat eū illumiati
onibus ſuis. cuius pſalmi titul⁹ ē. ps
dauid cū eēt i deſerto idumee Hug.
In precedēti pſalmo egit de tranſi
liēte caduca et trāſitoria hui⁹ mundi
ſꝫ qꝛ nō pōt homo ſbito oīa hui⁹ mū
di tentamēta trāſilire eo q incolat⁹
eius ꝓlōgat. Idcirco agit h̄ de via
tore. que i deſerto hui⁹ mūdi oꝫ mul
tas tribulationes ſuſtinere anq̄ꝫ ad
patriā poſſit peruenire Eſt ḡ ſenſus
pdicti tituli talis. pſalm⁹ iſte ē dauid
.i. cum ſlibꝫ fidel agens de h̄ q̄d ſuſti
net cum eſſet .i. dū moratur i deſerto
idumee. i. i hoc mūdo derelicto a deo
⁊ in terenis gloriāte. idumea ꝟo tere
na interpretat Intētō pſalmiſte ē nos
monere vt recte ꝯuerſemur i medio
nationis praue ⁊ puerſe. Eccia igitur
ſeu quiſqꝫ fidelis cū deſiderio feſtina
re ad deū cōtēdēs quō ſe habeat in

deſerto hui⁹ mundi exclamat dicens
Deus. Glo. omnium ꝑ creati
one qui es deus meus ꝑ cul
tū ⁊ deſideriū ſactū. ꝑ hāc geminatio
nem exprimit affectū pie dep̄catiōis
ad te de luce. i. diluculo. aut ꝑ puri
tatē conſcie q̄ lux dicit. ſicut mala cō
ſciētia tenebre dicit. iuxͣ illd apoſtoli
Fuiſtis aliqn̄ tenebre: nūc aūt lux in
dn̄o Aug. vigilo Eſt ſomn⁹ aie ⁊
ſomn⁹ corpis. Somnū corpis omēs
debemus habere. qꝛ corp⁹ nr̄ꝫ fragile
nō poteſt diu ſuſtinere aīaꝫ vigilātē
et intētā in actionibus. Ideo de⁹ do
nauit ſomnuꝫ corpi q̄ reparent mem
bra corpis vt poſſit vigilātem aīam
ſuſtinere Illud autē cauere debem⁹
ne ipa aīa nr̄a dormiat. Mal⁹ ē ſomn⁹
aie. hoc ē obliuiſci deū ſuū. bon⁹ ē ſo
nus corporis quo reparatur valitu
do corpis Somnus āt aie ē obliui
ſci deum ſuuꝫ. de quo ſomno dic apo
ſtolus Surge qui dormis ⁊ exurge a
mortuis ⁊ te illumiabit chrs. h⁹ āt vi
gilātie cāꝫ oñt cū ſbiūgit Aug Si
tiuit aīa mea. Alius deſiderat aurū
et argētum. alius deſiderat poſſeſſio
nes ⁊ familias Caſ. Sed aīa fidelis
ſitit deū. qn̄ mādata eius ⁊ ꝟtutes ſā
ctas quas ſacra ſcriptura cōmendat
ardēter ꝯcupiſcit ⁊ quādo deſiderat
ipm videre a q̄ bonoꝝ oīm fluēta cō
ſtat emanare Ipa ei aīa culta rebus
celeſtibus. deſertum eſtimat mundū
qꝛ ſemper eſtuat. ſemp ſitit. donec ad
fontē illum mie dīne ꝑuenire mereat
Addidit quoqꝫ q̄ꝫ multipliciter. et
iſtud hic ponitur ꝓ multiplici defctu
Sitiuit etiā tibi caro mea. Hic qꝛ
pl⁹ ſuſtinet caro q̄ꝫ aīa Nā quāuis aīa
per cogitationeꝫ crucietur in corpe.
corpus tamē ſuſtinēs aforis tribulati
ones. tormēta. vigilias. ac egeſtatem
⁊ egrotationē i fame. ſiti. et nuditate
vult liberari. i. deponere mortalita

tē. Uñ ap⁹ Miſerias corpales deplā
gens exclamat ad Rō.xij.d. Infelix
ego hō q̄s me liberabit de corpe mor
tis huius? Aug. Quāmultiplicit ca
ro laborat:tā mltiplicit ſitit. Et vbi?
Aug. In terra deſerta. hoc ē i mū
do iſto qui ſterilis ē nō faciēs fructū
bonoꝝ opm. Inuia. nō habēs viam
veritatis. qm̄ fallit.pmittēs vitā ⁊
inducit mortē. Et inaq̄ſa. ſine vber
tate gratie et hūore lachrymaꝝ. Sic.
enī in tali ſterilitate et penuria ſpūa
li. I ſācto. videlicꝫ deſiderio. vel per
ſactum deſiderium. Apparui tibi. i.
me preſentaui. Ut viderem ꝟtutē tu
am. i. miaꝫ tuā experirer ī pñti vita
qꝫ iuſtificas impium. Et glām tuam.
in futuro vbi ſedes ad dexterā tuā pa
tris. Quoniā melior ē miſc̄dia tua ſu
per vitas. Aug. Multe ſūt vite hu
mane. ali⁹ eligit ſibi vitā negociandi.
ali⁹ vitā ruſticādi. ali⁹ vitā fenorādi.
alius vitā militādi. alius hāc. alius il
lā. Sed deus vnā vitā pmittit que ē
vita etna. et illā nō dat nob ꝓpt meri
ta nr̄a. ſed ꝓpter miſc̄diam ſuā. Caſſ.
Miſc̄diaꝫ dicit dn̄i pmia q̄ ſanctis ſu
is larga pietate pmittit ī vita etna:
que longe potior eſt a vita pñti. iſtaꝫ
vitā innumerabiles erumne poſſidēt.
illā tnquillitas eterna comitat. Et vi
ta eterna tantū diſtat a mūdi luce. qn
tū tormenta pñt ab eterna requie diſ
crepare. Hinc eſt qꝫ martyrū caterue
mortē huius ſeculi libenter affectant.
qꝫ norūt ꝓ iſto interitu tpali ꝑpetue
ſe eſſe victores. ſicut dicit apl's Non
ſūt ꝯdigne paſſiones hui⁹ tpis ad glo
riā futurā q̄ reuelabit ī nobis. Poſt
tāta bñficia miſc̄die: vir iuſtus vel ec
cleſia deuote laudis obſequiū pollice
tur dicēs Hic. Labia mea laudabūt
te. Hic cū grāꝝactione ꝓ ꝯſolationi
bus tuis mihi exhibitis. Sic bñdicā
te in vita mea. Aug. Quid eſt vt mi

ſericordie tue tribuā vitā meā in qua
te laudo nō meis meritis? Caſſ. Be
nedicit enī vnuſquiſqꝫ i vita ſua ꝑfe
cte deū. qñ bonis opibus in hac luce
verſat. Aug. Et qꝫ bñ viuē non ꝓ
deſt niſi intentio ſit pura ab inani glā.
iō ſubdit. Et i noīe tuo. i. ad honorē
noīs tui. Leuabo man⁹ meas. Per
manus opa intelligunt. Man⁹ leuat.
qui bñ opat amore celeſtiū bonorum
Uñ Apoſ. i. ad Tim. i. Uolo viros
orare in oī loco leuātes puras man⁹.
ſine ira et diſceptatione. i. ꝯtentione.
Sed qꝛ in laude dei neceſſaria eſt de
uotio. iō ꝯſequenter petit eā dicens.
Sicut adipe et pinguedine repleat
aīa mea. Adipes ſunt viſcerū craſſa
velamina. Per adipem q̄ eſt ī inteſti
nis. ſignificat deuotio mētis interior
que debet deo offerri. Uñ Leuit. iij.
Oīs enī adeps dn̄i erit. Per pingue
dinē que eſt in carne: ſignificat exteri
or hilaritas in ope q̄ etiā dn̄o offerri
debet ſicē dicit Apo. i. ad cor. ix. Hi
larem datorem diligit deus. Sic̄ eniꝫ
antiquitus adeps et pinguedo place
bant deo. ita ſpūaliter in nr̄is ſacrifi
cijs ſpūalibus deuotio mentis ⁊ hila
ritas operis placent ei. et iō petit iſte
aīam ſuaꝫ his repleri. Et quia anima
ſic repleta eructat laudem dei. iō ſub
iūgit Hic. Et labijs exultatiōis lau
dabit os meū. ſcꝫ nomē ſanctū tuum.
quia de tātis beneficijs non ero tibi
ingratus. Sic memor fui tui ſup ſtra
tum meū. in matutinis meditabor ī te.
Aliqui textus habēt. Si memor. i.
quia memor fui tui ſuper ſtratum me
um. hoc eſt de nocte. etiam in matuti
nis. hoc eſt de mane meditabor. Acſi
dicat. Cogitaui de tua bonitate atqꝫ
de tuis beneficijs non ſolū de die. ſed
etiam de nocte. Caſſ. Uel per ſtra
tum meū in quo quieſcimus: intelligi
tur proſperitas ⁊ quies. Si ergo me

moꝛ ſui tui te laudādo in pſpitate ꝛ
quiete. quātomagis ī matutis: Glo.
.i. in luce gratie mihi illucēte. ꝙ fuiſti
adiutoꝛ meus in periculis hu⁹ ſecu
li. Et idcirco in velamēto alaruꝫ
tuarū exultabo. Ni. que ſunt ꝓte
ctiō a malis. ꝛ directio ī bonis. adhe
ſit aīa mea poſt te. vt te ſeqꝛ feruē
ti dilectiōe. Et ideo me ſuſcepit de
xtera tua. .i. gratia vel ꝓpiciatio tua
in ſua ꝓtectiōe. Aug. Quis ei ꝑtinēs
ad chr̄m nō varijs temtatiōibus agi
tatur. et q̄tidie agit cū illo diabolus ꝛ
angeli eius vt peruertat̄ qualibꝫ ſug
geſtione. vel cupiditate. aut ꝓmiſſiōe
lucri. vel terroꝛe dāni. vel ꝓmiſſione
vite. vel terroꝛe mortis. vel alicuius
potētis inimicicijs. aut alicu⁹ potē
tis amicicijs. oībus modis inſtat di/
abolus quēadmoduꝫ nos peccare fa
ciat. ſꝫ nō timeam⁹ quiā ſb ꝓtectione
dn̄i nr̄i ieſu chriſti ſum⁹. Ni. ꝓpt̄ q̄d
Ipſi vo demones. in vanū q̄ſierūt
perdere aīaꝫ meā ſed nō impune.
ꝙ exigente ſua malicia introibunt ī
inferioꝛa terre. .i. ī carcere infernali
q̄ ē locus debitus eis. tradent̄ ī ma
nus gladij. Hiero. Hoc ē ī ꝑpetui
tatem toꝛmētoꝝ. Hug. partes vulpi
um erunt. Ni. ꝙ ſociabunt̄ cum ho
minibus fraudulētis cū quibus dā
nabunt̄. Iuxᵃ illud Mat. xxv. Ite ma
ledicti ī ignē eternū. qui paratus ē di
abolo et āgelis eius. Col. Predictū
verſiculum. Aug. ꝛ Caſſi. exponunt
vt ſit vox chr̄i dicētis de iudeis. Ipſi
vero ī vanū q̄ſierūt extinguē aīam
meā. Caſſ. qn̄ falſis criminibus ſan
guinē meū effundere decreuerūt. ſed
nō potuerūt implere q̄d voluerunt.
ꝙ chr̄s tertia die ī ſurrexit. Aug. Et
ꝙ chr̄m occiderūt ne perderēt locuꝫ
et gentē. .i. t̄rā eoꝝ. Idcirco ītroibūt
in inferioꝛa terre. Que ſunt inferioꝛa
terre? terrene cogitationes. Oīs enī

qui contra ſalutē ſuā cupit terrena ē
ſub terra. qui terrā ſibi ꝑpoſuit. et
ſe ſubtus terrā fecit. tradētur ī ma/
nus gladij. Caſ. Tradita ē ī man⁹
gladij gēs iudea. qn̄ cū principes ro
manoꝝ Tit⁹ ꝛ Veſpaſianus cede. in
cendioq3 vaſtauerūt. partes vulpiū
erūt. Hoc factum ē qn̄ in illa hiero/
ſolymitana vaſtatiōe cadauera iudeo
rum remāſerūt ſuꝑ terrā ad eſcā vul
pium. ferarūq3 reliquarū. Et merito.
Vt qui ī ſubdoloꝝ maliciā trāſierūt.
ferarū fierēt eſca ſubdoloꝝ quales ſūt
vulpes que fraudibus cibū querūt.
Hu. Enumeratis penis maloꝝ. con
ſequent̄ oſn̄t p̄mia iuſtoꝝ dicēs. Hie.
Rex vo. videlꝫ chr̄s qui ē rex regū
letabit̄ ī deo. pr̄e poſt rſurrectionē.
ꝛ quia cuꝫ ipo erūt eius mēbra. Ideo
ſubdit̄. et laudabunt̄ oēs qui iurāt
in eo. Ni. .i. chr̄iani q̄ ī baptiſmo deo
ſeruire ꝓmittūt et fideliter adiplent.
Caſſ. Cū ſancti dei chr̄m laudāt ipi
ſūt ſn̄ dubitatiōe laudabiles. ꝙ n̄
pn̄t p̄conia eius digne narrare. niſi
q̄ ad palmā īdulgētie meruerūt pueni
re. Reddit cauſam leticie. vnde ꝛ rex
letet̄ in deo. ꝛ laudent̄ oēs q̄ cꝫ ꝓmiſ
ſionis ſue deuotiōeꝫ fideliter imple/
uerunt dicēs. Hug. obſtructū ē. .i.
obſtruet̄ os loquētiū iniq̄. hoc ad
implebitur ī extremo iudicio. Os enī
detractoꝝ ꝛ blaſphematoꝝ populi fi
delis obſtruet̄. qui hic iniquis locuti
onibus delectant̄. Unde primi regū
.ij. Impij ī tenebris cōticeſcēt. ꝛ pſal
mus. Oīs iniq̄tas oppilabit os ſuuꝫ.
Aug. Igitur chariſſimi gr̄as agam⁹
domino noſtro qui nos ī deſerto hu
ius ſeculi non deſerit. dando nobis
q̄d carni et aīe neceſſariū eſt. Et qn̄/
do nos aliquibus neceſſitatib⁹ eru
dit vult vt amplius illuꝫ diligamus.
ne foꝛte aliquādo illū obliuiſcamur.
Subtrahit nobis aliquando que ne

ceſſaria ſũt.et attrahit nos vt ſciam⁹
quia pater et dominus eſt.⁊ non ſo/
lum blãdiens.ſed flagellans. Col.
Studeamus itaq; de luce vigilare
ad ipſum.atq; in hoc arido deſerto ſi
tire fontẽ vite.ſic in ſãcto cor nr̃z lau
det deũ.⁊ benedicãt euz labia noſtra.
vita nr̃a.opa noſtra Sit pĩguedo de
uotionis ĩ corde.hilaritas ĩ actiõe.ac
memores ſim⁹ dei veſpere ⁊ mãe. ſit
gaudium nr̃m in ip̃o.adhereat illi to
to mẽtis deſiderio aĩa nr̃a. Caueam⁹
exẽpla maloꝝ qui p̃eũt.quaten⁹ ĩdul
gẽtie gratia dei munere pcepto poſſi
mus ĩ celeſti regno gaudere cũ chr̃o
qui ẽ benedict⁹ in ſecula ſeculorum.
Amen.

Exaudi deus.

orõem meã cũ deprecor.
Ni. Ad litterã.pſalmum
iſtũ dicitur dauid feciſſe loquens in
pſona danielis quem ip̃e dd̃ preuidit
mittẽdũ ĩ lacũ leonũ.et inde diuinitus
liberãdũ Allegorice ꝑ p danielẽ q̃
dicitur vir deſideriorum figurat̃ chri
ſtus.de quo dr̃ aggei.ij. Ueniet deſide
rat⁹ cũctis gẽtib⁹.ip̃e ꝑ p inuidiã fu
it morti traditus ſicͥ Daniel p̃ ĩuidia
fuit miſſus ĩ lacuz leonũ Et ĩ agonia
imminẽtis paſſionis poſitus orauit
ad p̃rem.de cuius paſſiõe et orõe ex/
ponitur p̃ñs pſalmus Cui⁹ titul⁹ ta/
lis ẽ In finẽ ps dd̃ Caſ. Cuius titu
li verba ſicut ſepe dictũ ẽ abſolute re
ferunt̃ ad chr̃m q̃ locutur⁹ ẽ per to/
tuz hũc pſalmũ.qui ſextus eẽ cogno
ſcitur hoꝝ q̃ paſſionẽ et reſurrectio/
nẽ eius breui relatiõe cõtigũt Hu.
Intẽtione eĩ hortatur nos vt ĩ tri/
bulationibus ſpez habeamus ĩ chr̃o
q̃ paſſus ẽ ꝓ nobis Caſſ Rex igit̃ ⁊
caput nr̃z dñs chr̃s a p̃te humãitatĩ.
aſſumpte poſtulat vt ei⁹ exaudiat̃ o/
ratio.⁊ a populi iudaici timore libe/
ret.docens quõ nos in tribulatione
cõſtituti orare debeam⁹. Ait ergo.
Exaudi deus pater orõem meã
cum depcor.a timore ĩimici eri
pe aĩam meã. Trãſlatio romana hz
Exaudi de⁹ orõem meã cũ tribulor.
Nõ poſtulat vt mĩme ꝓ oĩm ſalute
moriatur.ſed vt a timore populi per
ſequentis aĩa erepta ſãcte diſpẽſatio
nis ſue compleat paſſionẽ Nic. Ora
uit ei p̃rẽz dicẽs Trãſeat a me calix
iſte Et exauditus fuit ĩ ſua reſurre/
ctione.in qua corpus habuit impaſ/
ſibile ⁊ immortale Unde conſequenẽ
ſubdit Protexiſti me a cõuentu hꝫ
eſt a conſilio iudeorũ malignãtiuz
.i.machinãtium ꝯ me maluz.⁊ hꝫ etiã
ope complentiũ Unde ſb̃dit̃ a mul
titudĩe operãtiũ iniq̃tatem ꝓtect⁹ ẽ
plane a conuẽtu malignãtiũ.q: dum
illi eũ crederẽt communiter mori.re
ſurrectionis eius gloria ꝓbant̃ eſſe
ꝯfuſi. Col. Seq̃t̃ quõ iudei opati ſũt
ĩiq̃tatẽ ĩ chr̃o cũ ſb̃dit Quia exacue/
runt vt gladiũ linguas ſuas Caſſ.
Clamãtes Crucifige crucifige eũ In
uicẽ q̃ppe rei facte ſunt ſceleris ꝓla/
ta ſñia.nec intẽſt q̃ occidat.ſi ĩnocen/
tẽ aliq̃s occidendũ eẽ ꝓnunciat. Se
quit̃ Hu. intenderũt arcum .i.inſi
dias occultas parauer̃t qñ eũ a iuda
diſcipulo emerũt trigita argenteis.⁊
hꝫ appellat rem amarã Caſ.vt fie
ret traditor q̃ ei⁹ videbat̃ fuiſſe diſci
pulus O res amara ⁊ oĩ felle deteri
or.conuiuã ad ꝓditionẽ:diſcipulum
ad necez:cõſeruatorẽ pecunie p̃mio
ſubito fuiſſe corruptũ Hu. Ad hꝫ ĩ/
tenderũt arcum vt ſagittent id eſt
vt inficiant in occultis .i.latenter
ſ̃m eoꝝ opinionẽ immaculatũ .i.chri
ſtum ĩnocẽtẽ qui ſolus fuit agn⁹ ſine
macula peccati Subito Aug.i.inſi
dioſe.quaſi ĩopĩate.quaſi nõ prouiſe
ſagittabunt eum Nico. Sagittis

linguarum. et bene dicit ſubito. quia
paulo ante cum honorauerunt dicentes.
Benedictus qui venit ī noīe domini
rex iſrael ❬et non timebūt❭ .ſ. deū. ne/
qꝫ tantū ſcelus ꝑpetrare Au. O cor
durum occidere velle hominē q̄ mor
tuos ſuſcitabat ❬Firmauerunt ſibi.❭
Caſſ. obſtinatiōe duriſſima ❬ſermo/
nem neqꝫ❭ qn̄ dixerūt Re⁹ ē mortis
Siue quādo ꝓfeſſi ſūt Sanguis ei⁹
ſuper nos ⁊ ſuper filios nr̄os Hu.
In tātum enim obſtinati fuerunt ꝙ
nec ipe iudex pilatus potuit eis diſ/
ſuadere mortem chr̄i. vn̄ lauit aqua
manus dicens Innocens ego ſum a
ſanguīe iuſti hui⁹ Nec tm̄ obſtiatos
ſed ⁊ aſtutos ī malicia eos fuiſſe oñt
dicens ❬Narrauerūt vt❭ id ē qualit
❬abſconderent laqueos❭ Nic. i. inſi
dias. ꝙ iter ſe tractauerūt quō ieſum
dolo tenerēt et occiderēt Mat. xxvi.
❬dixerūt quis videbit eos?❭ Hu. ꝙ
putauerūt ꝙ deus nō videret eos. ⁊
etiaꝫ ꝙ hoīes nō perciperent Caſſ.
chr̄m tm̄mō hoīem putantes ⁊ ideo
malignitatem ſuā nō credebāt agno
ſci Hic deſcribit cōſuetudo peccātiū
Oīs enī qui dolum parat. homīem ſe
fallere putat vt poſſit ad ſuas nequi
tias peruenire Aug. O cor hūanum
quare tibi dixiſti Quis videt me. cuꝫ
ille videat q̄ te fecit? Hug. Cōſequē
ter oñt iudeos ex magna deliberati/
one illud ſcelus perpetraſſe dicens.

❬Scrutati ſunt❭ iudei ❬iniquitates❭
Glo. ſ. quō accuſarēt iuſtū ꝑ falſos
teſtes. vel quō eū occiderēt per mul
tas vias eius mortē querentes Au.
Dicebāt eī. n̄ tradat ꝑ nos. ſꝫ ꝑ diſci/
pulū ſuū. nō occidat a nob. ſꝫ a iudice
Totū nos faciam⁹: ⁊ nil feciſſe videa
mur Simulata eq̄tas nō ē eq̄tas. ſed
duplex iniq̄tas. ꝙ ⁊ iniq̄tas ē ⁊ ſimula
tio Quāto acuti⁹ ſibi excogitare vide
bant tāto magis deficiebāt ꝙ a luce

veritatis et equitatis ī ꝓfūda cōſilij/
oꝝ malignoꝝ demergebant ⁊ idō ❬de
fecerūt ſcrutātes ſcrutinio❭ Hu. i. lꝫ
diligent ſcrutarent. tamē fraudati ſe
ab intētiōe ſua Nic. Querebāt enī
extinguere ipius nomē. q̄d magis fu
it clarificatuꝫ per ſuā paſſionē. ꝓpter
q̄d centurio vidēs ſigna ī ei⁹ paſſiōe
facta dixit Mat. xxvij. Uere filius dei
erat iſte Et multi de aſſiſtētib⁹ ꝑcuti
entes pectora reuertebant. vt habet
Mat. xxiij. Q᷒ āt iudei a ſua intētione
defecerūt. patenter oſtendit cū ſbiū/
git ❬Accedet homo❭ ſcꝫ chr̄s de quo
in alio pſalmo dictū ē. Homo natus
eſt ī ea ❬ad cor altuꝫ❭ .i. ad cōſiliū ꝓ
fundū et ſecretum vt dicit Aug. Nā
voluntarie accedens ad paſſionē ꝑfe
cit ꝓfundū dei ſecretū quod diſpoſu
erat filium ſuū pati ꝓ redēptiōe mū
di Hu. Accedꝫ ergo hō chr̄s ad paſ
ſionē ⁊ tamē nō extinguet nomē ei⁹
Unde ſequit ❬⁊ exaltabit❭ i. reſurre
ctiōe. ꝙ hūiliatus fuit homo ī paſſiōe
Caſſ. Exaltat āt ❬de⁹❭ nō quātū ad
ſeipm̄. ſed quātū ad eū apud quē ma
ior cognitio de dō habet In hoc enī
ꝙ chr̄s creditus ē deus. a multis gē
tibus magnificat⁹ ē et exaltat⁹. Hu.
Conſequēter irridet ꝓpħa iudeos dē
duob⁹. Primo de eo ꝙ facto n̄ potu
erūt nocere efficaciter chr̄o Un̄ dicit

❬Sagitte paruuloꝝ facte ſunt plage
eoꝝ❭ Hoc ē: plage eoꝝ quas chriſto
intulerūt facte ſt̄ ſicut feſtuce .i. ina
nes Solēt eī ꝑuuli facere arc⁹. ⁊ tra
here feſtucas ſtudio ludendi tanquā
ſagittas Idem Caſſ Secundo irri
det eos ꝓpheta ex hoc ꝙ nec verbo
potuerunt ei nocere. Unde dicit ❬⁊
infirmate ſunt contra eos lingue eo
rū❭ ꝙ viderūt eū poſtea reſurgētē
de ſepulcro. quē prius dē cruce poſſe
deſcēdē n̄ credebāt Un̄ eccia ī deriſi
onē eoꝝ cātat. Dicāt nūc iudei quō

milites cuſtodiētes ſepulcrū ꝑdide/
rūt regem. Et poſtea ſequitur. Aut
ſepulcrū reddāt. aut reſurgētē adorēt
nobiſcum. Caſſ. Conturbati ſunt.
ad penitētiā. Oēs qui videbāt eos.
.i. q̄ itelligebāt iudeos reos ⁊ ꝯfuſos.
eo ꝙ defecerūt vidētes chriſtū reſur
rexiſſe. Et hi ꝯturbati ad pñiaꝫ dixe
rūt ad apoſtolos. Quid faciemus vi
ri fratres. De quib⁹ etiā milia creden
tium baptizati ſunt. vt habet̃ actu. ij.
Et timuit omnis homo. Oīs homo
hic intelligēdus ē nō ille vniuerſal.
ſꝫ q̄ i iudiciū futurꝫ ꝯſiderata dñi po/
teſtate formidat. Nā vt itelligas hoc
tm̄ de fidelibus dici: vide q̄d ſequit̃.
Annūciauerūt opa dei. .ſ. glīam re
ſurrectiōis. agnitionē i fractione pa
nis. aſcēſionē i celis. varijs linguis
locutos fuiſſe diſcipulos. et cetera
q̄ per apoſtolos ſuos poſt reſurre/
ctionē ſuā dñs ſaluator oſtēdit. Iſta
eni ānunciauerūt ꝑdicando diuerſis
gētibus. Et facta ei⁹ itellexerūt. vti
ꝗ intellexerūt diuina eſſe. ꝙ talia im
plere nō poterat humana fragilitas.
Ni. Letabitur iuſt⁹ in dño. per
chrm̄ redemptus. Et ſperabit i eo. .i.
ꝑ ipm̄ ad gloriam venire. Et laudabū
tur omnes recti corde. Caſ. Recti
corde ſunt, qui per rectas ſemitas do
mini gradiunt̃ i obſeruātia mādato/
rū dei. Tales ei reddunt̃ ſemꝑ lauda
biles. ꝙ ⁊ dñm laudant, ⁊ ab ipa veri/
tate laudātur. Quid eni laudabilius
q̄ ab ipo iudice i conſpectu oīꝫ ange
loꝝ glorioſe ⁊ deſiderant̃ audiē. Veni
te bn̄dicti patris mei ꝑcipite regnuꝫ.
quod vobis paratum eſt ab origine
mundi. Aug. Eia frēs ſemper dixi/
mus ꝙ recti ſunt corde qui omnia q̄
cunqꝫ i hac vita patiūt̃ non ea tribu
unt inſipiētie ſꝫ ꝯſilio dei ad medici/
nā. nō preſumūt de iuſticia ſua vt pu
tēt ſe iniuſte pati quod patiunt̃. aut
ideo eſſe deū iniuſtū ꝙ nō plura pati
tur ipſe qui plus peccat. Tu eniꝫ qui
pateris noli zelari i peccatores. quia
non patiunt̃. non infirmātur: nō tri/
bulantur i hoc mundo. Nouit deus
quid tibi donet. ⁊ quid tibi ſbtrahat.
Quod tibi donat ad conſolationem
valeat. non ad correctionem. ⁊ quod
tibi ſbtrahit. ad tolerātiam valeat. ñ
ad blaſphemiam. Si autem blaſphe
mas et diſplicet tibi deus. et tu tibi
places: peruerſo corde et diſtorto es.
Si laudabuntur omnes recti corde.
ꝯfecto damnabūtur peruerſo corde.
Duo tibi prepoſita ſūt: elige cum tē
pus eſt. Si recto corde fueris: ad de
xteram eris et laudaberis. Quomo/
do? Venite benedicti patris mei per
cipite regnū. Si autem peruerſo cor
de fueris. ſi ꝓuidentiam dei irriſeris.
ſi dixeris in animo tuo. Vere non cu
rat deus res humanas. Si curat: nū/
quid ille latro: ille vſurari⁹: ille tyrā/
nus tantuꝫ haberet. et ego indigerē?
Peruerſo corde factus es. veniet iu
dicium extremuꝫ. apparebunt omnia
ꝗ̄ iſta faciat deus. Et tu q̄ noluiſti
in hac vita dirigere cor tuuꝫ ad recti
tudinem dei. ⁊ ad dexterā preparare.
vbi laudabunt̃ oēs recti corde: eris
ad ſiniſtrā vbi tunc audies. Ite male
dicti in ignē eternū q̄ paratus ē dia/
bolo ⁊ āgelis eius. Col. Hec chariſſi
ma audiētes vitā nr̄aꝫ ñ zelem⁹. i pec
catoreſq̄ ꝓſperāt̃ i hac vita ſꝫ magis
timeam⁹ deū nr̄m. Hier. q̄ nob̄ ꝓſta/
re dignet̃ vt ſagittis iīquoꝝ libēi: ab
arcu falſitatis erepti: mēamur ab eo
ꝓtegi. qui ſcīs oīb⁹ ꝓſpe ſalutis gl̄aꝫ
tribuit imōꝛtalitatis. ad quē nos ꝑducē
dignet̃ q̄ ē bn̄d̄ i ſecl̄a ſeculoꝝ. Amē.

Te decꝫ hymn⁹

Ni. Iſte ꝑs iur̃ lr̃aꝫ ē grāꝫ
actio iudeoꝝ ꝓ r̃ditu captiuitat̄. babylo

nice quē predixit Hieremias. ꝛ ꝑ tēpli
reedificatiōe quā dd̄ ꝓuidit ī ſpiritu.
Et de hoc fecit hūc pſalmum. Cuius
titul⁹ talis ē Caſſ. In finē ps dd̄. cā
ticū Hieremie et ezechielis de popu
lo trāſmigratiōis cū īciperet ꝓficiſci
Multotiens dictū ē qd ſignificet In
finē pſalmi dauid. reſtat vt ſequentia
dicere debeam⁹. Cū popul⁹ hebreoꝝ
ex ciuitate hiꝉm ꝓpter ſuā inobedien
tiā captiu⁹ ī babyloniā a caldeoꝝ gē
te duceret Hieremias et ezechiel pro/
phete dixerūt eos poſt. lxx. annos in
ſuā patriā eſſe redituros. euerſaqꝫ ab
hoſtibus hiꝉm meliore ſtatu reparatu
ros Hu. Et ꝙ iſte populus magnū
gaudiū habuit cū inciperet proficiſci.
id ē reuerti de babylonia ī hiꝉꝫ. Ideo
hic ps dicit̄ cāticū Aug. Sꝫ qm̄ ſic
dic̄ apoſtol⁹ hec ī figura cōtingebāt
illis. ſcripta āt ſūt ꝓpter nos. debem⁹
eī noſcere captiuitatē noſtrā Caſ. q
babylonia .i. confuſio dicit̄. qn̄ pecca
tis facientibus ī diaboli ptāte tradu/
cimur Aug. Debem⁹ eī noſcere re/
ditū nr̄m de babylonia ī hiꝉm̄. Hoc
ē de culpa ad grām. de vitijs ad vtu
tes. Duas iſtas ciuitates faciūt duo a/
mores. Hieruſalē facit amor dei. ba/
byloniā facit amor ſeculi. Interroget
ergo ſe quiſqꝫ quid amet. et inueniet
vnde ſit ciuis. Et ſi ille ſe īuenerit ci
uē babylonie. extirpet cupiditatem ꝛ
plātet charitatem Si āt ſe inuenerit
ciuē hieruſalē. toleret captiuitatē. ſpe
ret libertatē Caſſ. Unde hꝰ ps expo
nit̄ moralit̄ de populo fideli qui pec/
cata ſeculi deſeruit. et reuertit̄ ad dn̄ꝫ
ſaluatorē Hu. ꝓpheta igit̄ in ꝑſona po
puli chr̄iani ꝑegrinātis ī mūdo ꝛ re/
uertētis ꝑ pn̄iam ad deū ī laudē ſal/
uatoris ꝓrūpit dicens.

Te decet hymn⁹ de⁹ ī ſion. Ueſti
dicat̄ Redeūdū ē de babylonia
.i. de cōfuſiōe peccati et mūdi. vt ī ſiō
.i. ī eccl̄ia militāte reddat̄ laus deo de
bita Ab his ergo qui exierūt de pec
cato ad grāꝫ decet laus deuꝫ. ꝙ nō ē
ſpecioſa laus in ore peccatoris. ſic̄ dī
eccliſt. xv. Et vere te decꝫ hymnus. ꝙ
tu es dign⁹. iuſt⁹. bonus. quod innuit
eccl̄ia qn̄ cātat̄ Uere dignū et iuſtū eſt.
equū et ſalutare. Et etiā p⁹ pſalmos
Gloria pr̄i ꝛ filio ꝛ ſpūiſācto. Et tibi
reddet̄ votū ī hieruſalē. In baptiſ/
mo renūciaui ſathane. et tradidi deo
corp⁹ ꝛ aīam meā ꝑ votuꝫ fidelitatis
Hoc votū ꝑſoluet̄ deo plenarie ī hie
ruſalē. id eſt in et̄na beatitudine. cum
hoc corpus mortale induerit immor
talitatem ꝛ incorruptionem. Et vt
hoc implere poſſim Exaudi deus
orōeꝫ meā. vt quod tibi promiſi ī ba
ptiſmo. ꝑſoluē poſſim ī reſurrectione
mortuoruꝫ. ꝙ Ad te oīs caro. i. oīs
homo Caſſ. A pte totū ſignificās ꝑ
figurā ſynechdochē. veniet in iudi
cio finali Sic eī de illo iuditio dicit
apoſtol⁹. Oēs eī ſtabim⁹ āte tribūal
chr̄i. vt recipiat vn⁹qſqꝫ ꝓpria corpꝰ
ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue malū Hug.
Uerba iniqꝝ. ſcꝫ demonis ſuggerē
tis. et eue ꝑſuadētis. ac ade excuſan/
tis ſe. ꝓualuerūt ſup nos .i. fuerunt
cā qre exheredit̄ari ſum⁹ de ꝑadiſo dī
ꝛ ī hꝰ exilio poſiti Unū neceſſe habem⁹
exire et ad patriam redire Sed ſicut
dicitur homo eſt ſpiritus vadens et
non rediens. id ē: per ſe poteſt in pec
catuꝫ ire. ſed per ſe non poteſt de pec
cato redire Ideo oſtēdit ꝙ ex dei mi
ſericordia procedit redit⁹ iſte non ex
nr̄a iuſticia. vnde dicit Et īpietatib⁹
noſtris tu ꝓpiciaberis. Hu. Uſqꝫ
in finem nos ſic fuiſſemus in errore
niſi tu propicius fuiſſes noſtri. qui
nos ſanguine ꝓpo mercatus es eti
aꝫ p⁹ baptiſmū Ni. Impietatib⁹ nr̄is
tu propiciaberis. dans nobis locū
pn̄ie de peccatis Hu. Et ꝙ deus

oēs ad regnū vocat ſ3 n̄ oēs ꝑueniūt
Ideo ſubiūgit Beat⁹ quē elegiſti .i.
per grām tuā de mūdo .⁊ aſſūpſiſti
in futuro ī ſorte ſanctoꝝ tuoꝝ. Nō
eī ꝓdeſſ3 electio niſi ſeq̄ret̄ aſſūptio.
iudas eī fuit elect⁹ ſ3 n̄ fuit aſſūpt⁹ ſc̄m
illō Jo.vi. Nōne vos.xij.elegi ⁊ vn⁹
ex vobis diabol⁹ ē. Talis āt elect⁹ et
aſſūptus .inhītabit ī atrijs tuis .i. ī
celeſti hīrl'm.quā appellat atria ꝓpter
plenitudinē Ibi ē eī plenitudo oīm
bonoꝝ Unde ſequit̄ Replebimur
in bōis dom⁹ tue. Un̄ ī alio pſal.dr̄
Satiabor cū apparuerit glā tua Caſ.
De quib⁹ bōis dic̄ apl's.ꝙ oculus n̄
vidit.nec auris audiuit.nec ī cor ho
mīs aſcēdit.q̄ p̄parauit de⁹ his q̄ dili
gūt eū Sz ꝙ fas ē ꝓ pte loq̄ audita.
dom⁹ ei⁹ bōa ſūt.tricēnari⁹.ſexagēari⁹.
et cētenarius frc̄s quē ibi ſcīs ſuis ſi
delib⁹.dn̄s pollicet̄ .ſcm̄ ē tēplū tuū
Hu.celeſtis glīe in q̄ hītāt ſcī .mi
rabile ī equitate .i.ī equalitate ptīci
patiōis gaudij Un̄.i.ad choꝛ.xv.ſu
per illud Stella differt a ſtella ī clari
tate dic̄ Glo. erit ſcīs ī ipari clarita
te par gaudiū In cātat eccīa Aīe ſā
ctoꝝ ſt̄ coeq̄les Et vt ad tāte btitu
dis p̄mia venire valeam⁹ Nic Ex
audi nos deus ſalutaris nr̄ .i.ſalua
tor nr̄ ſine cui⁹ auxilio nihil bōi poſ
ſum⁹ Hug Ac ſi dicat O chr̄e nos ex̄
templū tuū celeſte adhuc ꝑegrinātes.
audi vt itroducas nos nō nr̄is meri
tis.ſ3 tua mīa.ꝙ te fecit nr̄m ſaluato
rē.q̄ etiā es .ſpes oīz finiū t̄re .Caſ
.i.oīm q̄ hītāt ī t̄ra .⁊ ī mari lōge. h̄
ē q̄ hītāt ī iſul' maris.vel ī mari lōge
h̄ ē ī toto mūdo Mari quippe recte ꝯ
pat̄ h̄ mūd⁹.ꝙ falſitatib⁹ amar⁹ ē. flu
ctib⁹ diabolicis quatit̄.⁊ vitioꝝ tēta
tionib⁹ ꝯmouet̄. Oīm ḡ ſpes ē.q̄m cū
ctis fidelib⁹ et̄na p̄mia ꝓmittis Hu
In h̄ ꝙ tu es Preparās .h̄ ē ordi
nās .mōtes .i.apl'os ad p̄dicādū in

oēm t̄rā.⁊ ī fines orbis t̄raꝝ qui mō
tes dicunt̄ ꝓpt̄ eminētiā v̄tutū Et ꝙ
p̄mi ſuſceperūt radios ſolis.i.doctri
nā chr̄i/orti ī h̄ mūdo.q̄s p̄paraſti .ī
v̄tute tua .Caſſ.ꝙ p eos feciſti mira
cula magna.vt ī magnitudie v̄bi icre
dulos cōuerteret.⁊ factoꝝ āmiratiōe
corda duriſſima molliret Sz quēad
modū h̄ p̄parauerit.cōſequent̄ expo
nit dicēs .accinct⁹ potētia .i. indut⁹
maieſtate ſua.hūanitas eī dn̄i v̄bi po
teſtate p̄cīcta ē.vt q̄d hō nō habuit.
v̄t⁹ dīna p̄ſtaret. Deide poſtq̄ȝ p alle
goriā mōtiū dixit apoſtolos eē p̄pa
ratos.nūc expōit quid p eos dn̄s fu
it opat⁹ dicēs .qui cōturbas ꝓfūduz
maris .corda īpioꝝ dicunt̄ ꝓfūdum
maris.q̄ ī ꝓfūdi⁹ merſa ī mari h⁹ ſeculi
Hu. Hoꝝ corda dic̄ cōturbata.i.ad
p̄nītētiā mota p p̄dicationē ⁊ miracu
la apoſtoloꝝ.p q̄s etiā ꝯturbas .ſo
nū fluctuū3 ei⁹ .i.impetuoſas princi
pū mūdi hui⁹ ꝯdictiōes.q̄ꝝ aliq̄ con
uertebant̄ ad fidē.d̄ quib⁹ ſb̄dit̄ Tur
babunt̄ gētes .ad p̄nīam .⁊ timebūt
.de cōi populo multi .qui hītāt t̄mi
nos .i. vbicūq̄ȝ t̄raꝝ ⁊ h̄ .a ſignis tu
is .ꝙ viſis ſignis miraculoꝝ ad fidē
ſt̄ cōuerſi Nic Et ꝙ aliqui exeūt de
pc̄cis ī matutis h̄ ē ī tp̄e iuuētutis.⁊
aliqui ī veſpe ſenectutis Ideo ſb̄dit̄
.exit⁹ .i.cōuerſio q̄rūdā d̄ peccatis
ēit .matuti. tp̄e:h̄ ē ī iuuētute .⁊ .ali
q̄rū .veſpe .ſenectutis.⁊ hoꝝ exit⁹ .
delectabis .i.delectabiles facies āge
lis.quib⁹ ē gaudiū de vno pc̄ore pe
nitētiā agēte.quāto magis d̄ multis
cōuerſis delectant̄. Au. Uel matuti
nū ſignificat ꝓſpitatē.⁊ veſpa ſignifi
cat tribulationē ſeculi Caſſ. Exitus
matutini ē.q̄n aliquis ex mūdi iſti⁹
felicitate ad dn̄m cōuertit̄ ſaluatorē3
Quod āt dixit et veſpe delectabis.ſi
gnificat tp̄s q̄n grauia patiētes ī ob
ſcuritate tribulationū ad dn̄z veniūt

creatorē q̄ merores eorum ↄuertit in
gaudiū Itaqʒ ī exitu vtroqʒ delecta
bit̄ dn̄s.q̄ viſdiqʒ deuotos p̄ abūdan
tiā ſue largitatis acquirit Hu.Cōſe
quent̄ oſtēdit̄ cauſa ↄuerſiōis gētiū
.D.O tū chr̄e Viſitaſti p̄ legatos
apoſtolos tuos terrā .i. eccīam d̄
gētib⁹ collectā et inebriaſti eā per
doctrinam apoſtolorum multiplica
ſti locupletare eam id eſt multiplici
ter locupletaſti eam Hierony. Di
uerſarū opib⁹ grāꝝ Itaqʒ Flumen
dei .i. popul⁹ cōuerſ⁹ repletū ē aqs
.i.dōis ſp̄ūſ̄ſācti p̄ baptiſmi ablutio
nē Hug. Et hec dōa dicūt̄ aq.ꝙ mū
dāt et fecūdāt aīas hoīm Sʒ adhuc
magis locupletaſti cōuerſos ad fidē
ꝙ paſti cibū illoꝝ .i.corp⁹ tuū dedi
ſti eis in cibū qm̄ ita ē p̄paratio ei⁹
.i.nō ab alio q̄ʒ ab ipo dn̄o pat̄ h̄ ci
bus.⁊ de ꝓpria carne ſua. O magna
dignitas populi cōuerſi q̄ n̄ īdignuʒ
totū hʒ ʒ ipm dn̄m q̄ nō vilē vel īſul
ſuʒ p̄parat ſuis fidelib⁹ cibū:ʒ p̄cio
ſuʒ corp⁹ ſuū ſicut ipe dicit Ioh.vi.
Panis quē ego dabo caro mea ⁊ p̄
mūdi vita Et vt ecc̄ia multiplicetur
tu d̄s q̄ es Riuos eius .i. ap̄ſos et
p̄dicatores ecc̄ie inebrīās dōis ſpi
rit⁹ſci. Alia trāſlatio hʒ Riuos ei⁹
inebria.ꝙ apoſtoli ⁊ p̄dicatores eccle
ſie p̄mitiue bn̄ dicūtur riui.ꝙ doctria
fidei manās a fōte chr̄o.decurrit per
ipos tāq̄ per riuos ad corda alioꝝ.p̄
q̄s o de⁹ multiplica genimīa .i. ger
mīa ei⁹ .i. ecc̄ie.vt p̄ doctrinā eorū
creſcāt fideles ī fide.et ex credētibus
alij credāt Sʒ ad hoc ꝙ germē faci
at fructū nēc hʒ irrigari:vnde addit
in ſtillicidijs eius .i.in ſimplici do
ctria ecc̄ie letabit̄ germinās .i.icho
ās et nouus ī fide q̄ nutrit̄ lactea do
ctrina .i.exēplis ſanctoꝝ tāq̄ʒ guttis
doctrinaꝝ ⁊ merito letabit̄.ꝙ tu Be
nedices corōe .i.multitudini credē
tiū tibi.vt corōa in ſignū victorie cir
cūſtātī Hie.ꝙ ſāctos p̄mijs ⁊ temet
ipm eoꝝ agminib⁹ coronabis Hug.
Hec āt corona ſanctoꝝ d̄r eſſe anni
benignitatis tue ꝙ ī āno grē redēi
ſti nos Glo. Ann⁹ benignitatis dn̄i
incipit ī p̄mo ei⁹ aduētu ⁊ durat vſqʒ
in finē ſeculi Et i hoc āno campi tui
.i.iuſti q̄ ſuſcipiūt ſemē v̄bi di ⁊ plu
uiā grē ſp̄ūalis replebunt̄ vbertate
bonoꝝ op̄m Pinguēſcēt ſpecioſa
d̄ſerti. Caſſ .i.gētiles q̄ a deo dice
bant̄ deſerti.q̄m ad eos null⁹ ꝓpha miſ
ſus fuerat.q̄ pigues magno munē di
uinitatis effecti ſūt.q̄n ad eos ap̄loꝝ
p̄dicatio facta puenit.⁊ grā dn̄i p̄ fi
dē ſpecioſi facti ſūt.q̄s pridē īcreduli
tatis materies horrēda turpabat et
colles .i.martyres ꝙ ipi ſūt p⁹ apo
ſtolos celſiores exultatiōe accingē
tur ꝙ preſtāte dn̄o puenīūt ad eternū
gaudiū p̄ tolerātiā paſſionū Hier.
Induti ſunt .i.induent̄ immortali
tate perpetua arietes ouiū Caſſ.i.
apoſtoli et reliq̄ ſci q̄ doctrie v̄bo ac
bōe vite exēplo duces extiterūt po
pulo chr̄iano et valles Hie.i.ſācti
mīoris meriti q̄ lʒ coronā n̄ accipiāt
tn̄ abūdāt frumēto .i.fructib⁹ etne
vite alunt̄ clamabūt i gaudio etenī
hymnū dicēt oēs ꝑmiſcue.i.ex vt̄qʒ
ſexu electi p̄ diuerſoꝝ meritoꝝ dōis
p̄petuas dn̄o ↄcinūt laudes Caſſ In
telligam⁹ populū illū beatū q̄ vēit ad
dn̄ʒ chr̄ʒ q̄li ſuauitate letat⁹ ē.⁊ ſcia
m⁹ ineffabile eē beneficiū q̄d tāta le
git̄ exultatiōe celebratū.hymnuʒ q̄qʒ
eius quem primo verſu pſalmi promi
ſerat quanta gratia diuerſitatis or
nauit laudē incarnationis eius mira
bili breuitate deſcribēs. Et quid mū
do preſtiterit fidelis inſtitutor edo
cuit Ad poſtremum in reſurrectione
ventura vniuerſos ſāctos eius hym
nica dicē exultatiōe ī eo gaudere Sic

et pſctia mirabili breuitate narrauit.
et ad ſpē maximaʒ cōcitādam futurꝰ
nobis pmia pmiſit Tribue rex cele/
ſtis vt ⁊ nos erepti ab ariditate pec
cati dono miē tue copioſiꝰ ditati. ſan
ctoꝝ iungamur gaudijs Hier. Et ſi
ñ mēmur honorari pmijs vel corōis.
ſaltem veniā conſecuti pēa careamꝰ
futuri iudicij Caſ. Per te ieſu chri
ſto ſaluator mundi q̄ es benedictus ī
ſecula ſeculoꝝ. Amen.

IVbilate deo

Titulus in finē canticum
ps reſurrectionis Aug.
qm̄ gēs iudea ſpē reſurrectiōis mor
tuoꝝ hn̄s. ſe ſolam ad beatā vitā pu
tabat reſurrecturā. Caſ. Eo ꝙ int
ceteras natiōes que adhuc idolis ſer
uiebant ſolam legem dei veri habere
videbat. Aug. Secūduʒ quā viuē
do ⁊ hic haberet bona carnalia ⁊ ī re
ſurrectione mortuoꝝ talia ſperabat
de qualibet hic gaudebat videlʒ de p
pagatiōe filioꝝ Caſ. Eccla gētes p
phetie ſpū puidens eſſe crediturās.
huius pſalmi cāticum pfudit aſſerēs
ſpem illā reſurrectionis nō ſolum fi
deles ex iudeis. ſʒ vniuerſitatē de cū/
ctis gentibus habiturā Hug. per
q̄d et nos hortamur ī hoc pſalmo. vt
de reſurrectiōe chri gaudeamꝰ. ⁊ ī eā
ſpeʒ noſtre reſurrectiōis ponamus.
Caſſ. Vn̄ ꝯ pdictā perſuaſionē iu
deoꝝ q̄ ſe dicebāt ſolos ad beatā pre
omnibus vitā ptinere Sc̄a mat ecc
cleſia ſpe generalis r̄ſurrectiōis leta
vniuerſos ad cāticū ⁊ ad pſalmū īui
tās ait Hug.
IVbilate deo oīs tra. i. oēs ha
bitātes ītra vel ī eccla. Au. In vo
cē prūpite gaudioꝝ ſi nō poteſtis v/
boꝝ. Nō eī vbis iubilat. ſʒ ſolꝰ gaudē
tiū ſonꝰ r̄ddit q̄i pturiētis ⁊ patiētis
cordis ī vocē leticiā q̄ pcepte rei que
vbis explicari nō poſſit Caſſ. Nā
iubilatio dr̄ exultatio cordis q̄ nec
taceri. nec p magnitudine ſui pōt ex/
plicari. Seq̄t Pſalmū dicite noī eiꝰ
Hu q̄d ē ieſus ī quo ſaluati eſtis
Ille ꝯuenīēt pſallit. q̄ q̄d ore laudat
hoc implet ope Date glāʒ laudi eiꝰ
vt ſicut ei vocibus iubilatis. ita in
eum bonis actibꝰ glorieminī vt vidē
tes homines bona opa veſtra. glori
ficent prēʒ vr̄m qui ī celis ē. ſic ē il/
lud Nō nobis dn̄e. nō nobis. ſed noī
tuo da glāʒ. vbiqʒ doceʒ oī ſtudio ina
nē glāʒ fugiēdā Caſ. Nec fragilitas
hūana laudibꝰ ſuis agitat erigi. q̄ ma
gis debet iuſta increpatione culpari.
Hug. Ad lr̄am eccla iubilat ī allā ⁊
hymnis pſalmū dicit. ī pſalmodia dat
glāʒ. cū pꝰ pſalmos īclinādo dic Glā
pr̄i Dicite deo. i. ad hōrē dei Qua
re dicēdū ē deo cū ipe oīa ſciat? So/
lutio. ꝙ cōfeſſio laudis eiꝰ vtil ē nob
Q̄ʒ t̄ribilia. i. metuēda ſūt opa tua
dn̄e. Hie. q̄ poteſtis adorare ⁊ nō
poteſtis cōphēdē. Quō. q̄ vident q̄i
elci: ſt reprobati. Et d pccoribꝰ q̄ vi
dent q̄i repbati. ⁊ electi ſt: vel de po
pulo iudaico electo ⁊ pꝰea r̄pbato. ⁊
d gētibꝰ pmitꝰ ꝯdēnatis ⁊ pꝰea electi.
Col. Et ꝙ occulta ſt iudicia di tūc il
lū ī t̄ribilibꝰ opibꝰ ſuis. ⁊ noli ſupbiē
ne tibi ñ pcat. q̄ ramos naturales vi
delʒ iudos abſcidit. i. reprobauit. q̄ꝛ
abſciſio demrāt cū ſbdit In mltitudie
vtutis tue mētient tibi inimici tui
Caſſ. Multitudo vtutis chri erat ꝙ
ipe curabat homīes. diuerſa īfirmita
te laborātes Sʒ ī hac vtute mētiebā
tur īimici eiꝰ qn̄ dicebāt. hec ſigna in
beelzebub fac. mētiti ſt etiā qn̄ chrs
dixit. videbitis filiū homīs veniētē ī
nubibꝰ celi Et illi dixerūt Blaſphema
uit. Quid adhuc egemꝰ teſtibus? Ad
poſtremum. mentiti ſunt in multitu
dine virtutis eius. quando poſt

reſurrectiõis gloriã data pecunia cu
ſtodibus dixerunt. Dicite ꝙ vobis
dormiẽtibus venerũt diſcipuli eiꝰ no
cte ⁊ furati ſũt eum Hu. Mentiun
tur etiã peccatores dño. ꝙ licet ſciãt
ipm virtuoſũ et fortẽ ad iudicãduz ⁊
puniẽdũ peccata. tamẽ nõ ceſſãt pec
care. quod ẽ mẽtiri deo. qm̃ ꝓmiſerũt
in baptiſmo ſe non peccaturos: quã
do renũciauerũt ſathane ⁊ oibꝰ pom
pis eius Caſſ. Poſtꝗ̃ dixit inimicos
dei fuiſſe mẽtitos: cõſequenter ãmo
netur generalitas vt veraciter ado
ret dñm chrm: cum dicit Omis terra ado
ret te Jdeꝰ Hu. vero corde tꝗ̃ ſuũ
creatorẽ ⁊ pſallat tibi Itꝗ̃ ſuo redẽ
ptori pſalmũ bone opatiõis dicat
nomĩ tuo .i. ad honorẽ nois tui. Deĩn
ad opera dei ꝯſideranda inuitat nos
dicẽs Venite paſſibus fidei ⁊ vi
dete .i. lumĩe cordis ĩtelligite opa
dei valde Hie. metuenda. quõ vnꝰ
reprobatur et alter eligitur Repro
bantur iudei. et eliguntꝰ gẽtes. Duo
etiã in lecto vno: vnus aſſumet et al
ter relinquetur. Gre. Omelia quarta
ſup euãgeliũ Unde nos valde ſolli
citi eſſe debemꝰ vt ĩ deũ ꝗd agimꝰ. oĩs
potẽtis ſuper nos cõſilia domini ti
meamus occulta: ne dum mẽs noſtra
exterius fuſa: a ſua ſe voluptate non
reuocat. intus ꝯ eã iudex terribiliter
aduerſa diſpõnat. quod ĩtuẽs ꝓpheta
ſtbiungit terribilis in conſilijs ſuper
filios hominũ videt nanꝗ̃ ꝙ alius
miſericorditer vocatur: alius iuſticia
exigẽte repellitur Et ꝙ alia ꝑcendo
alia dñs iraſcendo diſponit: expauit
propheta ꝙ penetrare nõ potuit Et
quem ĩ quibuſdã ſuis ſentẽtijs infle
xibilem vidit: terribilem in cõſilijs
ſuis eſſe cõmemorauit Hie. Terri
bile ẽ dñ de vna maſſa dẽs fuerint
creati: et alij eliguntꝰ: alij aũt reproban
tur Hug. ⁊ nõ ſolũ dñs ẽ terribilis

ſed etiaz amabilis. vnde ſubdit Qui
conuertit mare ĩ aridã .i. amatores
huiꝰ mundi qui iã hoc ſeculo quaſi ĩ
mari magno ſummerguntꝰ cõuertit
in aridã .i. ꝑ iã erepti de ꝑiculo ſitiũt
iuſticiã .i. deſiderãt ſeruire deo. ⁊ ipi
conuerſi in flumĩe .i. in hac morta
litate ꝑtrãſibunt pede .i. faciliter
⁊ ſine ꝑiculo. Flumẽ dicitur mortali
tas huius vite. ꝙ in ipa alij veniunt.
alij ſuccedũt Juxta illud eccle. i. Ge
neratio preterit generatio aduenit.
hãc mortalitatẽ conuerſi ad dñz ſecu
re trãſeũt. quãdo curſũ vite ſue in ꝑ
ſeuerãtia boni opis finiunt Et nota
biliter dicit pede in ſingulari. Sunt
nãꝗ̃ duo pedes quibus trãſitꝰ flumẽ
ſeculi .ſ. neceſſitas et voluptas Mali per
trãſeũt hũc mũdũ duobus pedibus.
ꝗ accipiũt bõa tꝑalia ad neceſſitatẽ ⁊
ad voluptatẽ. boni xo vno pede trã
ſeunt. ꝙ de rebus trãſitorijs tm̃ ad ne
ceſſitatẽ ſumunt ⁊ nihil de voluptate
Et cum trãſierimus ſecure ꝑiculum
huius ſeculi peruenimus ad portum
felicitatis eterne Ibi letabimur ĩ ipo
.i. in chro Qui dominatur ĩ virtu
te ſua .i. ꝓpria. et non ad tempus ſed
in eternũ ſicut dicitꝰ Dan. vij. Po
teſtas eiꝰ poteſtas eterna. Hãc ptã
tem cõcomitantꝰ duo .ſ. mĩa et veri
tas. ſm ꝙ dicitur ꝓuer. xx. Mia et ve
ritas cuſtodiunt regem. De mĩa aũt
dicit oculi eius ſuꝑ gẽtes reſpiciũt
.i. ꝑ reprobatis iudeis. elegit per ſuaz
miam gẽtilem populuz ipos ad fidẽ
vocãdo. De vitate vel iuſticia ipſiꝰ
dicit. cum ſubiungit qui exaſperãt
deũ ſicut iudei qui dixerũt Nõ habe
mus regem niſi ceſarẽ Uel ſicut inꝗ
qui exaſperãt .i. ad irã ꝓuocãt deum
ſemper peccãdo nõ exaltentꝰ ſꝫ po
tius deprimẽtur in ſemet ipis quan
do iuſtus iudex comminatiões ſuas
ĩplebit Deĩn hortatꝰ gẽtes redẽptas

ad laudẽ dei dĩ. Benedicite gentes
deũ nr̃m. Ui. Ipm laudando. et au
ditã facite vocẽ laudis ei⁹. alios ad
laudẽ ꝯſimilẽ iuitãdo. cui⁹ cãm ſubiũ
git. Qui poſuit aĩam meã in vitam.
ipam reuocãdo ꝑ grãm ſuã de morte
pcti ad ſe ipm. q̃ eſt via veritas. et vita
Iohis xiiij. Et nõ ſolũ ad ſuũ ſerui/
tiũ vocauit me: ſꝫ etiã in ipo ꝑſeuerã/
tiã mihi dedit. vnde ſubiũgit. et non
dedit in ꝯmotionez pedes meos. i.
firmauit affect⁹ volũtatis mee in ꝓpo
ſito bone ꝯuerſatõis. Sꝫ poſſꝫ aliqs
dicere tu dicis te nõ eẽ ꝯmotũ. et qd
mirũ: qꝛ nõ fuiſti impulſus? Ad h̃ re
ſpõdet ꝙ imo. Quoniaꝫ ꝓbaſti nos
de⁹. i. ꝓbari nos ꝑmiſiſti ꝑ diuerſas
tentatiões. igne. id ẽ acerbitate tri/
bulatõis. nos examinaſti. vt purga
res ĩ nobis maculas vitioꝝ. ſicut exa
minaẽ argentũ. Tranſlatio hebraica
hꝫ: ſicut ꝯflaẽ argentũ. qꝛ ſicut argẽtũ
purgaẽ ꝑ ignẽ a ſordib⁹: ſic aĩa ꝑ pe/
nitẽtie tribulationẽ a ſordib⁹ ꝯcupi/
ſcẽtie terrene mũdaẽ. Induxiſti nos
in laqueũ. nõ deceptiõis: ſꝫ ꝓbatõis
nõ culpe. ſꝫ penalitatis: ſicut eſt infir/
mitas: pauptas: et mortalitas. poſui/
ſti tribulatiões ĩ dorſo noſtro. quia
nos ꝑ ſupbiã erectos: caſtigatiõibus
ad humilitatẽ curuaſti. impoſuiſti. i.
imponi ꝑmiſiſti. hoĩes. i. prelatos et
ꝑncipes. ſup capita nr̃a. Au. Tole
ram⁹ q̃s nolumus: patimur ſupiores
aliqñ quos nouim⁹ peiores: bonũ eſt
eñi vt ꝯſiderem⁹ nos pctõres eſſe. et
tolerem⁹ ĩpoſitos ſup capita noſtra
vt et deo ꝯfiteamur: qꝛ digna patimur
Quid eñi indigne pateris? qđ facit q̃
iuſt⁹ eſt? Bernar. in vij. ſermone de
aduẽtu. Qđ ſi tã manifeſte ĩdigna ĩno
tuerit alicui⁹ prelati vita. vt nihil om
nĩno diſſimulatõis vel excuſationis
admittat. ꝓpter eũ tñ a quo eſt om̃is
ptãs: ipm quẽ mõ talẽ nouim⁹: excel

ſum reputare debem⁹. nõ ꝑñtib⁹ ꝑſo/
ne meritis: ſꝫ ordinationi diuine: et di
gnitati ipſi⁹ officij deferentes. Au.
Seuire videẽ de⁹ cũ iſta facit. Ne mes
tuas qꝛ pꝛ̃ eſt. nunq̃ ſic ſeuit vt ꝑdat.
Qñ male viuis: ſi parcit: pl⁹ iraſcitur.
oĩo iſte tribulatiões flagella ſũt cor/
rigẽtis: ne ſit ſñia punientis. Hug.
Adhuc oſtendit ꝙ de⁹ eſt laudand⁹
qꝛ dat victoriã ĩ tentatione. vñ dicit
Tranſiuim⁹ ꝑ ignẽ et aquam. i. ꝑ ad
uerſitatẽ tribulatiõis. et ꝑ felicitatem
ꝓſperitatis. Au. Qñ res ſunt angu/
ſte q̃ infelicitates dicunẽ in hoc mun
do. q̃ſi ignis eſt qui vrit: qñ res ſunt
ꝓſpere et abũdantia ſeculi circũfluit.
q̃ſi aq̃ ẽ q̃ corrũpit. Uide ne te ignis
tribulatiõis exurat vt crepes ꝑ impa
tiẽtiã: neqꝫ aq̃ corrũpat ſubmergens
te ꝑ ꝓſperitatẽ. Firm⁹ eſto aduerſus
ignẽ: coqui te oportꝫ tanq̃ vas fictũ:
mitteris in caminũ vt firmeẽ qđ for/
matũ eſt. Nã vas ſi ſolidatuꝫ in igne
nõ fuerit. tanq̃ lutũ in aq̃m ſoluetur.
Cũ aũt te ignis tribulatiõis crepare
nõ fecerit. et aqua ꝓſperitatis nõ fue
ris ſubmerſus. ſꝫ enatauẽis ꝑ diſcipli
nã: tranſis ad requiẽ. Uñ ſequiẽ. Et
eduxiſti. Hug. i. educes. nos. de tẽ
tatione aduerſitatis et ꝓſperitatis. i
refrigeriũ. Hie. hoc eſt in eternam
btitudinẽ vbi eſt reqes eẽna. Uel in
his tribus verſiculis ꝑdictis marty/
ruꝫ oſtendit victorias q̃s in diuerſis
paſſiõibus meruerunt: qm̃ ꝑ laq̃os. ꝑ
crucẽ: ꝑ verbera: et ꝑ ignes: eſt⁹: aq̃s:
et alia diuerſa ſupplicia ad vnum eos
dicit refrigeriũ. i. xp̃m dñm ꝑueniſſe.
Coll. Deinde mẽbꝛa chꝛ̃i loquẽtia ĩ
numero ſingulari oſtẽdũt. qd de ipis
fiet tribulatõib⁹ tranſactis. Uñ in ꝑ
ſona eccleſie dicit. Introibo in do/
mũ tuã. Caſſ. id eſt in illã celeſtẽ hie
ruſalẽ. in holocauſtis. Holocauſtũ
eñi dicit totũ incenſuꝫ. Et qꝛ ſe ſupe

rius examinatū igne dixerat sicut ar-
gētū.iuste se holocaustū hoc ē purga
tā a delictis aīam suā oblaturū dicit.
Au. Vel introibo in domū tuā ī ho
locaustis.qꝛ ignis tu⁹ diuin⁹ ꝯsumit
totū corp⁹ meū:sic vt non remanebit
aliqd mortale ī carne mea.neqꝫ aliqd
culpabile in spū meo:ita vt nihil mei
remaneat mihi:ꝛ totū sit tibi Hoc āt
erit in resurrectōe iustoꝝ.qn̄ hoc cor
ruptibile induerit īcorruptionē:ꝛ h̄
mortale corp⁹ induerit īmortalitateꝫ.
et tūc reddā tibi vota mea Cas.i.
laudes tuas sub ꝑpetuitate decātem.
et cū angelis:ꝑtātib⁹:thronis:ꝛ dn̄a
tiōib⁹ hymnū tue mīe sꝑ edicaꝫ Hec
enī sunt vota fidelium:hec desideria
simpliciū xp̄ianoꝝ:vt in illa societate
recipiant̄.q̄ se fidei ꝛ opeꝝ scitate do
nauerunt q̄ vota distinxerūt labia
nr̄a Au. Que ē distinctio in votis?
Hec est distinctio vt te accuses:illuꝫ
laudes:te intelligas creaturā:illū cre
atorē.te tenebras:illū illuminatorem
Vel ad lr̄am pt̄ iste versicul⁹ sic ex-
poni Hu.reddā tibi vota mea ſm il
lud Vouete ꝛ reddite deo vestro.q̄
distinxerūt.i.distincte ꝛ discrete ꝓmi
serūt labia mea. Translatio hebraica
hꝫ q̄ promiserūt labia mea Jepte enī
indistincte ꝛ indiscrete vouit.ꝛ ido
nō debuit reddere.de quo habet̄ iudi
cū xi. Vn̄ dicit Au. Qui stult⁹ fuit ī
vouēdo.ꝛ impi⁹ in reddendo Et lo
cutū est os meuꝫ in tribulatōe mea
id ē in p̄nti vita in qua tribulor pro
missi di. Holocausta medullata offerā
tibi Holocaustū dicit̄ totū incensuꝫ
Et medulla q̄ est pinguedo in osse.si
gnat deuotionē ꝛ amorē cordis Dic̄
g° ecc̄ia:holocausta medullata Hlo.
id est me ipsum totū in aīa ꝛ corpore.
cū medulla.i.cū deuotōe intimi amo-
ris offerā tibi cū incenso.i.cū orō-
ne arietū.i.apostoloꝝ q̄ sūt duces

gregis Au. Maxime arietes orāt pro
gregib⁹ Hu. offeraꝫ tibi simul cū
boues.i.ꝑdicatores q̄ terrena corda
vomere predicationis scindunt.ꝛ ad
frugē bonoꝝ operū ferendā apta red
dūt Et addit cū hircis.i.cū pctōri-
bus penitētib⁹ q̄ ꝑ hircos signantur
ꝓpt̄ feditatē pcti Cass. Sꝫ ꝑ hoc cū
bob⁹ offert eccia.qn̄ cōuersi xp̄o dn̄o
ꝯferent̄ Hu. Et si q̄s querat cur tot
ꝛ tāta offers dn̄o? Respondet Ve
nite ꝑ fidē Audite ꝑ obediētiā:fi-
des enī aurē obediētie apit ꝛ narra
bo vobis inq̄m Oēs q̄ timetis deū
q̄m timētib⁹ deū ꝑdicandū est ꝗbū
ei⁹ q̄nta videlꝫ bn̄ficia fecit anime
mee Primo dedit mihi g̃ram oran
di. Vn̄ dicit Ad ipm ore meo et
nō alieno:sicut faciūt illi qui ꝑ alium
ꝓcurāt dicere horas suas clamaui.
Clamor eī exp̄mit deuotionē cordis
vn̄ versus. Nō vox sed votū clamat
in aure dei. Ergo ore suo clamat qui
dn̄o pure ꝛ deuote supplicat. Deinde
dedit mihi letitiā spūalē q̄ ex ore ꝓce
dit. Vn̄ subdit̄ ꝛ exultaui sub ligua
mea Cass. Sub lingua dicit ī ꝯsci-
entia:qꝛ cor nostꝝ sub lingua nr̄a est
vbi tacita cogitatōe laudamus dn̄m
cū mētis exultatōe Hu. Jlle aūt cla
mat sub lingua cū gaudio.quē nō re-
mordet ꝯsciencia. Deinde dedit mihi
odiū pcti.vn̄ dicit Iniquitateꝫ si a-
speri in corde meo nō exaudiet dn̄s
Si ponit̄ hic ꝓ nō:q̄si dicat. Scie-
bā q̄ pctōres non exaudiet dn̄s.sicut
dicit̄ Johā.ix. Et ideo vt exaudirer
pctā nō aspexi.i.multū odiui.Qd̄ enī
multū q̄s odit:hoc nō pt̄ aspicē. Jni
q̄tatē in corde aspicit.q̄ in delectatio-
nē consentit. Vn̄ Math.v. Qui vi-
derit mulierē ad ꝯcupiscēdā eā:iam
mechat⁹ est eā in corde suo. Et qꝛ nō
aspexi iniquitatē vt dictū ē Propte
rea exaudiuit me de⁹ in bonis obau-

nendis. Et intendit voci depꝛecationis
mee. In malis amouẽdis. Vñ ꝓ his
oib⁹ grãs agẽs dicit. Benedict⁹ de⁹
q̄ nõ amouit orõnẽ meã ⁊ miam ſuã
a me. Caſſ. Duo iſta ſunt ↄnexa q̄m
de⁹ depꝛecationez nõ amouet: miam
ſuã ſine dubitatione cõcedit. Hie.
Nã ſp pie aures eius iuſtoꝝ pꝛecib⁹
patent. Au. Sz multi langueſcũt in
orando. ⁊ cũ in nouitate ſue ↄuerſio-
nis feruentes ſint. poſtea q̄ſi negligẽ-
tes ſecuri fiunt: pigreſcit anim⁹: inter-
rũpit oratio. et cũ tu dormis vigilat
hoſtis. creſcũt tentatiões: ꝓpterea p̄-
cipit dñs: q2 opoꝛtz ſp orare ⁊ nunq̄
deficere. Caſſ. Scã mat̃ eccīa in hoc
pſalmo ſalutarit̃ gentes allocuta eſt:
vt generalit̃ in dñi laudib⁹ occupent̃.
ↄcen⁹ supernũ deſiderũ: mũdi nobis
tollat affectũ. Docuit nos etiã q̄m d̄
diuerſis cladib⁹ q̄s hic populus ſuſti-
net chꝛiſtian⁹ dei miſeratiõe liberat̃. et
ad illã felicẽ patriã ipſo largiente ꝑ-
ueniat. Pꝛomiſſio ſingularis: ſpõſio
deſiderabilis: vt hic ipſo ꝓtegẽte va-
leat cuſtodiri. et ibi eodẽ largiẽte in
eterno p̄mio collocari. Hoc ſi fixo aīo
ſp intẽdim⁹: nunq̄ ipſi⁹ mũdi ꝑicula
formidam⁹: ſed cũ leticia ſũma canta-
bim⁹ q̄d in hui⁹ pſalmi fine ſcriptum
eſt. benedict⁹ dñs q̄ non amouit ora-
tionẽ meã ⁊ miam ſuã a me. Au. cuz
videris nõ a te amotã orõnẽ tuã. ſe-
cur⁹ eſto: q2 nõ ẽ a te amota mia ipſi⁹.
Hie. Nos ergo ſupplices dñm depꝛe-
cemur. vt aperiat aures ſuas ad p̄ces
noſtras: ⁊ ipſe nos data p̄ctõꝝ remiſ-
ſione de pꝛeſentib⁹ crĩmis eripiat: ſi-
bi qz holocauſtũ purum effectos: ma-
ctatis vitijs: agminibus ſcõꝝ iungat.
cui cum patre ⁊ ſpũſancto eſt honoꝛ
et gloꝛia in ſecula ſeculoꝝ. Amen

D E⁹ miſereatur

Titul⁹. In finez in hymnis pſalmus cantici dauid. Hug. In precedẽ-
ti pſalmo inuitat nos ꝓpħa ad iubilã-
dũ ꝓſpere reſurrectionis gloꝛiaz. ſed
q2 nec iubilare: nec ꝑuenire ad gloꝛiã
reſurrectõis poſſum⁹ ſine mia diuina.
ideo hanc petit in hoc pſalmo. Cui⁹
tituli ſenſus talis eſt. Caſſ. pſalmus
cantici ſic dict⁹: q2 ſola humane vocis
modulatiõe canebat̃. mittẽs nos in fi-
nẽ. i. in chꝛm. Hu. ↄuenit dauid id ẽ
cuilibz fideli penitẽti in hymnis. i. in
laudibus exhibendis deo. Intentio
pſalmiſte eſt hoꝛtari nos ad laudem
dei. Pꝛopheta igit̃ in ꝑſona fideliuz.
p̄mo petit dei miam ⁊ bñdictionẽ. vt
ad ei⁹ ꝑueniat notitiã dicens.

DEus miſereat̃ noſtri. Ni. pec-
cata nobis remittẽdo. Et bñdi-
cat nobis. multiplicando nos in bo-
nis ſpũalib⁹. Hie. Benedictio ergo
q̄ ſuccedit miẽ talis eſt. vt moꝛtifica-
ta dñatione carnali. ſpũm faciat triũ-
phare. Glo. Benedicit eniz creatoꝛ
creature. ipſaz multiplicãdo numero
⁊ merito. Et benedicit creatura crea-
toꝛi. cũ coꝛde. voce. ⁊ ope laudãdo. et
oẽ bonũ q̄d habz ei aſcribendo. Au.
Multis eñi modis ſe optãt hoĩes be-
nedici a deo. Alius vult benedici vt
habeat plenã domũ nẽcarijs reb⁹ tpa-
libus. Ali⁹ vt obtineat ſalutẽ coꝛpo-
ris ſine labe. Ali⁹ vt ſanitatẽ coꝛpis
conſequat̃ cũ egrotat. Ali⁹ deſiderãs
filios vult benedici vt habeat poſte-
ritatẽ. et ſimilia vota hominuz. Hec
dat de⁹ tã malis q̄ꝫ bonis indifferent̃
in h̄ mũdo. ⁊ q̄nq3 pl⁹ malis q̄ꝫ bonis
Quid ergo dat pꝛecipue bonis ⁊ iu-
ſtis: niſi hoc q̄d ꝓpħa ↄſequent̃ petit
di: Illuminet vultũ ſuũ ſuper nos.
Hug. vultũ appellat imaginẽ dei no-
bis impꝛeſſam. i. rõnẽ ſm quã fact⁹ eſt
hõ ad imaginẽ dei quã petit illumi-
nari. Acſi dicat. Aug. Dum in tene-
bꝛis p̄ctõꝝ: ſz radio ſapientie tue ex-

pelle tenebras meas. vt fulgeat ĩ me
imago tua. Uel ad lr̃am illuminet vul
tũ ſuũ ſup nos. Hie. Ut nõ illũ tri
ſtẽ videamꝰ in pc̃tis nr̃is: ſʒ gaudẽtẽ
in virtutibꝰ. nõ illũ ſentiamꝰ iudicẽ. ſʒ
pͥemi. ⁊ miſereaꝛ nr̃i. Caſſ. Iterata
iteratio. qm̃ ⁊ a mĩa dñi ꝓficẽ ĩcipimꝰ
⁊ in bona ſpe ipſo largiẽte ſaluamur
Col. Et hoc ẽ qd̃ orat eccĩa dicens.
Tua nos dñe ſp̃ gr̃a ꝑueniat ⁊ ſequa
tur. ac bonis opibꝰ iugiꝛ p̃ſtet eẽ ĩtẽ
tos. Ad hũc ei finẽ petimꝰ illumina
ri. Ut cognoſcamꝰ in terra viã tuã
ꝑ quã ſecuriꝰ eũdũ eſt ad te. Au. In
q̃ terra? in oĩbꝰ gentibꝰ. Et quã vi
am? ſalutare tuũ. i. chr̃m ieſũ. Hie.
Ubi eñi nos habemꝰ in latinis ſalu
tare: in hebreo ieſus dicꝛ. Au. poſt
q̃ꝫ fidẽ ꝑplis ꝑuenire exorauit. ꝓpħa
hortaꝛ oẽs ad ꝯfeſſionẽ ⁊ ad laudẽ dĩ di.
Confiteanꝛ tibi ꝑpli deꝰ. ꝯfiteãꝛ tibi
ꝑpli oẽs. ꝯfeſſione pc̃tõꝝ ſe pͦ accuſãtes.
et poſtea ꝯfeſſiõe laudis te laudãtes.
Au. Quid times ꝯfiteri o hõ? ꝯdẽna
beris tacitꝰ: q̃ poſſes liberari ꝯfeſſus.
Te reprehende: te emenda: illũ lau
da ⁊ glorifica: vt ⁊ ipſe veniens ĩue
niat te punitorẽ tuũ. ⁊ exhibeat ſe ti
bi ſaluatorẽ tuũ. Au. Et qꝛ iſta ꝯfeſ
ſio nõ ad ſupplicium ducit: ſʒ ad gaudiũ.
ideo ſubiũgit. Letenꝛ ⁊ exultẽt gen
tes. letenꝛ in aĩa: ⁊ exultent in corpe.
qm̃ iudicas. i. iudicabis populos
in eq̃tate. reddẽdo vnicuiqꝫ ſcḋm opa
ſua. Caſſ. Querẽdũ nobis eſt q̃re mo
neat gẽtes letari ⁊ exultare: cũ ipſe ꝓ
pheta dicat dñm iudicaturũ? Metus
magis p̃t rea ꝯſcĩa q̃ꝫ letari. cuʒ audit
veracẽ dñm iudicaturũ. Sʒ illos mo
net letari. q̃ iam ꝯfeſſi pc̃tã. formidare
nequeũt iudicia futura. Illis eñi non
iudex: ſʒ aduocatꝰ ẽ chriſtꝰ: q̃ ſe ꝓpria
ꝯfeſſiõe dãnauerũt. Gaudeãt gͦ gen
tes q̃ faciẽ iudicis ĩ ꝯfeſſiõe ꝑuenire
meruerũt. Let. tales gẽtes in t̃ra dĩ

rigis. vt recte viuendo neq̃ant erro
re diabolico ſubuerti. Hier. Uel di
rigit eas in via vite. data remiſſione
pc̃tõꝝ. Au. Deinde repetit verſum
iã ſupra dictũ ad maiorẽ exhortatiõeʒ
ꝯfeſſionis dĩ. Confiteanꝛ tibi popu
li deꝰ. ſua pc̃ta. ꝯfiteanꝛ tibi populi
oẽs. laudãdo tuã diuinitatem. Terra
dedit fructũ ſuũ. Terra eſt ſc̃a eccĩa
q̃ in ſuis fidelibus poſt ꝯfeſſionẽ fa
cit fructũ ſuũ. pñie ⁊ ſatiſfactõis. Sʒ
qꝛ nemo fructũ boni opis facere põt
ſine benedictõe ⁊ gr̃a dei. Ideo ſub
iũgit. Benedicat nos deꝰ deꝰ noſter.
benedicat nos deꝰ. Hec triplex bñ
dictio tãgiꝛ Nũeri vi. vbi diciꝛ. Sic
benedicetis filijs iſrael et dicetis eis.
Iſrael bñdicat vos dñs. ⁊ cuſtodiat
vos. Ecce bñdictio patris: oſtendat
dominꝰ faciẽ ſuã vobis. Ecce benedi
ctio filij. Sequiꝛ. Et det vobis pacẽ.
Ecce benedictio ſpũſſc̃i. Et vt hec
trinitas ꝯfiteaꝛ vnus eſſe deꝰ. ꝑrimo
vnũ deũ metuendũ eſſe ꝓnũciat dĩ.
Et metuãt eũ omnes fines terre. tã
q̃ꝫ iudicẽ. Nico. omniũ ad puniẽduʒ
potẽtiſſimũ. Caſ. Intueamur quem
admodũ timor dei iter magna poſtu
leꝛ munera. qñ poſt bñdictionẽ peti
tã eiꝰ metus cõcedi terre finibus ex
oraꝛ: Eſt eñi timor inter p̃ma dei mu
nera. qm̃ qui illũ timere norũt. ⁊ amai
re nõ deſinunt. Sicut ⁊ ſalomõ dicit
Initiũ ſapiẽtie timor dñi. Sʒ timor
iſte nõ ex humana trepidatiõe cõtin
git: ſʒ diuina inſpiratõe preſtaꝛ. Nic.
Iſte pſalmꝰ ẽ etiã ꝓphetia de chriſti
incarnatione quã antiq̃ ſumme deſi
derauerũt. Uñ ꝓpħa in ꝑſona ãtiq̃ꝝ
patrũ xp̃i aduẽtũ precaꝛ dĩ.
Deꝰ miſereaꝛ nr̃i. mittẽdo nobis
ſaluatorẽ. et bñdicat nob. ꝯferendo
ſuã gr̃am. illuminet vultũ ſuũ ſuper
nos. clarificando miraculis filiũ ſuũ
q̃ diciꝛ vultꝰ p̃ris: qꝛ eiꝰ imago. ſicut

ad Coloſ.i.dī In q̄ hēm⁹ redēptōez
⁊ remiſſiōez pctōꝝ.q̄ ē imago dī inuiſi
bilis.hūc clarificauit pī miraculis añ
mortē.⁊ ꝑ reſurrectōez poſt mortē.
et ipſe miſereat nr̄i liberādo nos
a gehēna ꝑ ſanguinē filij ſui.Deinde
ꝯuertit ſermonez ſuū ad xp̄m dī.Ut
cognoſcam⁹ in t̄ra viā tuā via chr̄i
cognita fuit int̄ hoīes ꝯuerſando: do
cendo:⁊ miracula faciēdo in oīb⁹ gē
tib⁹ ſalutare tuū qꝛ ſal⁹ ꝑ xp̄m facta
notificata ē oībus gentib⁹ ꝑ p̄dicatio
nē apoſtoloꝝ:ſm ꝙ dicit̄ in ps.xviij
In omnē t̄rā exiuit ſon⁹ eoꝝ ꝯfite
ant̄ tibi populi de⁹ ꝯfitēdo tuā diui
nitatē ꝯfiteant̄ tibi populi oēs im
pendēdo tibi latrie.i.diuini cult⁹ ſer
uitutē letent̄ ⁊ exultēt gētes ď ſua
vocatōe ad fidē xp̄i qm̄ iudicas po
pulos in equitate ſc̄ diſponētes per
oꝑa iuſta.vocādo ad fidē ſine ꝑſona
rū acceptōe Uñ petr⁹ vidēs vocati
onē cornelij iuſti dixit Actuū.x. In
veritate ꝯperi.qm̄ nō eſt ꝑſonaꝝ ac
ceptor de⁹:ſꝫ in oī gente q̄ timet deū
⁊ oꝑat̄ iuſticiā acceptus eſt illi Ideo
ſubdit̄ ⁊ gentes in t̄ra dirigis i. vi
am ſalutis eterne cōfiteant̄ tibi po
puli de⁹.ꝯfiteant̄ tibi populi oēs .h̄
qď ſequit̄ terra dedit fructum ſuū
Hie. Scā maria de terra nr̄a: de lu
to nr̄o:de nr̄o limo ꝓtulit filiū ſuuz
Hu.et totū corp⁹ ſuū:qꝛ nō ex ꝯmi
xtiōe ſeminis natum:ſed tm̄ ex carne
virginis formatū oꝑe ſpūſcī. Hanc
terrā beatiſſimā virginē mariā toto
cordis affectu diligere⁊ honorare de
bem⁹.q̄ nobis dedit fructū de q̄ redē
pti ſum⁹:de q̄ paſcimur ⁊ viuim⁹ De
q̄ terra hiere:xlv.dicit̄. Apiat̄ t̄ra ⁊
germinet ſaluatorē Ni.et quia vo
cādi ad fidē.baptizādi erāt ī noīe tri
nitatis:ſm qď habet̄ Math. vlti.vbi
dicit̄ Eūtes docete oēs gētes.bapti
zātes eos in noīe p̄ris.⁊ filij.⁊ ſpūſcī.

Ideo ſubdit̄ bn̄dicat nos de⁹ pat̄
de⁹ nr̄ filius bn̄dicat nos de⁹ ſpūs
ſanct⁹.Dicit eni benedicat in ſingu
lari.ad notādū vnitatē eſſentie ī dei
tate. Et dicit de⁹ ter.ad notādū trini
tatē in ꝑſonis ſicut Iſa.vi. trinitas
ꝑſonaꝝ oſtendit̄ ꝑ ſeraphin ter ſcā⁹
clamātia.⁊ vnitas eſſentie ꝑ h̄ qď ſb
dit̄ ibidē.Dn̄s de⁹ exercituū ⁊ me
tuāt eū oēs fines terre Jn̄ timore ſer
uili:ſꝫ filiali q̄ eſt cū charitate Caſſ.
ꝯclatiſſimos fidei cāpos ſub breuita
te ſuauiſſima ps iſte ꝯplex⁹ eſt. Sup
plicauit ei dn̄o chr̄o.vt aduētu ſuo be
nedicere nos larga pietate dignet̄.q̄
ten⁹ ſal⁹ mūdi gētib⁹ expectata inno
teſcat.et fructū mie ipſi⁹ largit̄ perci
piant. Sic g° ⁊ breuitate nobis dul
ciſſim⁹:⁊ ꝓphetie ſue dignitate p̄clar⁹
qñ illud ante tot ſecula p̄dixit .qď iā
ſalubrit̄ mūd⁹ agnouit Preſta rex et
ne. vt ſicut in humilitate carnis te ve
niſſe cognouim⁹:ita te vēturū iudicē
clemētē ſētiam⁹.q̄ es bn̄dict⁹ ī s.s.A.

Exurgat deus

Titul⁹ In finē ps.cātici da
uid Senſus talis eſt.ps.iſte dirigens
nos in finē.i.in chr̄m.dict⁹ eſt ps.can
tici Caſſ.qꝛ ſola humane vocis mo
dulatōe canebat̄:eſt dauid ꝓphe El:
q̄ agit hic de exaltatōe chr̄i ſuorū qꝫ
fideliū.atqꝫ de aduerſarioꝝ ruina Ni.
Sciēdū vero ꝙ apoſtol⁹ paulus ad
epheſios.x°.exponit ſcripturā huius
pſalmi de miſſione ſpūſcī poſt aſcēſi
onē chr̄i dicēs Unicuiqꝫ vr̄m data ē
gr̄a ſm mēſurā donatōis chr̄i. ꝓpter
qď dicit.Aſcēdens in altū.captiuam
duxit captiuitatē.dedit dona hoībus
Uñ ad lr̄am pſalm⁹ iſte eſt prophe
tia de futuris bn̄ficijs ꝑ chriſtū exhi
bendis. Propheta igit̄ optās chriſti
reſurrectionē ait
Exurgat de⁹ .i.reſurgat chr̄s a

moꝛtuis et diſſipent̄ inimici eiꝰ .i.
iudei q̄ in vindictā moꝛtis chr̄i ꝑ ty/
tū ⁊ veſpaſianū partim fuerūt truci/
dati: partim captiuati: ⁊ partim ꝑ oꝛ/
bem diſperſi Au. et fugiāt aīo. nō
coꝛpoꝛe: non latendo: ſed timendo a
facie eiꝰ Caſſ. cuiꝰ vbiq̄ ꝯſtat eſſe
preſentiā. Et addit qui oderūt eū
vt eos ſignaret q̄ in ſua ꝯtinacia ꝑſti
terūt Sicut deficit fumus deficiāt
Au. Extulerūt ſe iudei ignibꝰ odio/
rū aduerſus dn̄m. Clamātes crucifi/
ge crucifige: eū captū illuſerunt: pē/
dentē irriſerūt: ⁊ vnde victoꝛes tu/
muerūt mox victi euanuerūt diſperſi
ꝑ vniuerſam terrā ſicut fluit cera a
facie ignis: ſic pereant pctōꝛes a facie
dei. Hoc pt̄ intelligi vt futurū iudi/
cium ꝯminet̄ pctōꝛibus: q2 cū in hoc
ſeculo ſicut fumꝰ ſe extollendo .i. ſuꝑ/
biendo defecerunt: veniet in iudicio
extrema dānatio vt ab eiꝰ facie pere/
ant qn̄ eis dicet̄. Ite in ignē eternuz
Caſſ. et intuere q̄ hic pctōꝛes ī ſub/
ſtantia ſua nō dicit poſſe perire q̄ ꝑ/
petuo igne toꝛquendi ſunt: Sz dicit
eos a facie dei perituros: q̄ nunq̄ ad
gr̄am atq̄ beneficia ipſiꝰ venturi ſūt
Poſtq̄ dicta eſt pena pctōꝝ: nūc iu/
ſtoꝝ remuneratio ventura narratur
cū ſubdit̄ Et iuſti epulent̄ in eterno
cōuiuio ⁊ exultent in cōſpectu dei
videndo ipm̄ facie ad faciem ⁊ dele
ctent̄ in leticia Hic exprimit̄ duplex
ſtola. ſcz. coꝛpoꝛis et aīe quā ſancti ex
pectāt in regno celoꝝ. Nā epulatio ⁊
exultatio ad coꝛpꝰ pertinent: delecta
tio ⁊ leticia ad aīam. Vn̄ Prouerb.
vltīo. Domeſtici eiꝰ veſtiti ſunt du/
plicibꝰ. Poſtq̄ ꝓpheta narrauit pe/
nas impioꝝ ⁊ premia iuſtoꝝ. hoꝛta/
tur populos ad laudem dei di. Can
tate deo. pſalmū dicite noī eiꝰ Au.
Cantat deo q̄ viuit deo: pſallat nomi
ni eiꝰ q̄ bene oꝑat̄ ad gloꝛiā eius. Et

ita cantādo ita pſallendo .i. ſic viuen/
do ſic oꝑando iter facite ei Caſ. id
eſt coꝛda veſtra purificata preparate
q̄ dignet̄ ſanctus dn̄s introire ſine ꝑ
dicatoꝛibus: beatis cunctos imbuite.
ſicut Iſa. ꝓpheta dicit Parate viam
dn̄i. rectas facite ſemitas eiꝰ: ſed cui
fiat iſtud iter. edicitur Au. q̄ aſcen
dit ſuꝑ occaſum id eſt chriſtus q̄ re
ſurgēdo a moꝛtuis vicit coꝛpoꝛis ca
ſum Caſſ. Vt captiuā duceret nr̄az
captiuitatē quos diabolus peccatis
alligātibꝰ tenebat obnoxios: id eſt re
os vel debitoꝛes. Et ne quis ambige
ret quis aſcendit ſuꝑ occaſum. conſe/
quenter ſubdit dominꝰ nomen illi
vt nemo dubitaret deū eſſe ſaluato/
rem. dn̄m quem nefandi iudei velut
cōmunē hominem trucidandum eſſe
putauerunt. Sequitur Exultate in
ꝯſpectu eius .i. in conſcīa veſtra vbi
deus ſolus videt. ⁊ iugiter puritate
mentis delectat̄ .i. letat̄ ſeu placet. Et
impij q̄ vos in ꝯſpectu hominuz tur
bāt. ipſi turbabunt̄ a facie eiꝰ vide/
lz pr̄is oꝛphanoꝝ ⁊ iudicis vidua
rū Hic .i. a facie chriſti iudicantis.
q̄ eſt pater oꝛphanoꝝ ⁊ iudex vidu/
arū Hie. Illi q̄ nūc tutoꝛes ⁊ iudi/
ces dicunt̄: et hac occaſiōe decipiunt
id eſt fallūt res inopum ꝯfundent̄ cū
reſpicere ceperit altiſſimꝰ Caſ. Tur
bari eī ⁊ nimiū foꝛmidātes a facie dei.
tales expellent̄ qn̄ audiēt Ite ī ignē
eternū q̄ paratꝰ eſt diabolo ⁊ āgelis
eiꝰ Addidit quoq̄ Hie. Deꝰ ī loco
ſcō ſuo .i. in aīa fideli ⁊ hūc locū pre
parat ſibi ꝑ gr̄am ſuā Au. Deꝰ qui
inhabitare facit videlz hoīes vnī/
moꝛis .i. vnū ſentiētes i domo .i.
in eccl̄ia militāte Coll. Vn̄ trāſlatio
romana hz Qui habitare facit vna/
nimes ī domo Caſ. In domo illiꝰ illi
habitāt. q̄ ſe mutua charitate ꝯſociāt:
Simꝰ ergo vniꝰ moꝛis. vt ipſe deus

habitare dignet etiã in nobis Au. q
nũc grã ſua ſibi edificet hũc locuz. ⁊
nõ meritis eorũ precedentib⁹ atqꝫ ex
qb⁹ eũ edificat vide qd ſequit Qui
educit vinctos .i. q ligati ſunt a dia/
bolo in pctis ne ãbulẽt in via prece/
ptoꝝ. hos educit dñs in fortitudine
Nic. q: ſicut dicit aug⁹. ſup Johem
Magis eſt iuſtificare ipiũ ꝗ celum ⁊
terrã creare. et ideo iuſtificare ipiuz
ẽ op⁹ magne fortitudinis. Sꝫ adhuc
maioris fortitudinis videt ꝙ aliqs
nõ ſolũ predicto mõ ligat⁹: ſed etiã q
iam in pctis ſuis obſtinati ſunt ꝯuer/
tant. De qb⁹ ſubdit ſimilit eos edu
cit de pctis q exaſperãt; Sl pſeqn
do bonos ⁊ reſiſtendo iuſticie: deſcẽ/
dentes pctã ſua Caſſ. Hi pfecto ſũt
q habitãt in ſepulcris .i. q ĩ fetida
⁊ carnali actõe ſepulti ſunt Utroſqꝫ
tã vinctos ꝗ ſepultos pctis: grã xpi
educit in fortitudine: cũ illi ſoluti: illi
reſuſcitati ſunt Et ex vtroqꝫ genere
ſiunt idonei qb⁹ ꝯſtruit locus ſanct⁹
ei⁹ Col. Qd ãt mõ ſpũaliter adiple/
tũ eſt. pus figuraliter oſtendebat Unñ
ſequit Deus cũ egredẽris ĩ ꝯſpectu
populi tui Hu. Hic ad litterã tan/
git hiſtoriã egreſſiõis dñi de egypto
ante filios iſrael. ⁊ alioꝝ beneficioruz
q oſtendit eis. Unde dicit de⁹ cum
egredẽris in ꝯſpectu populi exeun/
tis de egypto precedẽs eũ p diẽ ĩ co/
lumna nubis: ⁊ p noctẽ in columna
ignis: vt legit Exo. xiij. Cũ ptranſi
eris in deſerto ducens eos videlicz
ad mõtẽ ſynai Terra mota eſt quia
mons ſynai videbat tremere Etei ce/
li diſtillauerũt a facie dei ſynai. a facie
dei iſrael deſcẽdẽtes in mõtẽ ſynai:
q: nubes deñſiſſima opuit mõtẽ. exo.
xix. Et q nube ſtillabat pluuia. Unñ
ſubdit Pluuiã .i. mãna voluntariã
q ad volũtatẽ eoꝝ ſapiebat ſegre/
gabis de⁹ q: nõ fecit talit omni na/
tioni hereditati tue De q di Iſa.
xix. Hereditas mea iſrael Col. Et ſi
tãta beneficia pplõ iudaico contuliſti.
multo magis pplõ tuo chriano quem
ꝓprio ſanguine adqſiſti. Unñ hec lra
myſtice exponit hoc mõ Hu. O de
us fili dñi egredẽris vel egredieba
ris de ſinu pris p tuã ſcãm incarnati
onẽ apparens in ꝯſpectu populi tui
vt te viſibilẽ in carne oſtendẽs Et
poſtea cũ ptrãſieris ĩ deſerto ad gẽ
tes ꝯuertẽdas p pdicatõẽz aplõrum
Tra mota ẽ .i. tremula corda gẽtiluz
ꝯmota ſunt ad pniam. Qũo h ſequit
Eteni p q: celi .i. apli diſtillaue
rũt pluuiã doctrine quã acceprant a
facie .i. a pñtia xpi dei ſynai ſic di/
cti: qm̃ legẽ dedit in mõte ſynai a fa
cie dei iſrael .i. videntis deũ p fidem.
qd ptinet ad nouũ teſtamẽtũ. Quaſi
ergo dicat. chrs eſt de⁹ vtriuſqꝫ teſta
mẽti: et ipſi apli doctrinã vtriuſqꝫ te
ſtamẽti ab ipſo habuerũt. ⁊ gentib⁹ p
dicauerũt. Cõſeqnt oſtẽdit qd diſtil
lauerũt illi celi cũ ſubdit di. pluuiaz
.i. doctrinã ⁊ grãm voluntariã id ẽ
gratis ad te datã ſegregabis .i. a iu
deis ſeparatã dabis hereditati tue
id ẽ eccie quã ꝓprio ſãguine adqſiſti
et infirmata eſt .i. infirmitatẽ ſuam
p doctrinã pdicatõis agnouit Ni.
Uel infirmata ẽ: q: poſt aſcẽſionem
chri eccia ĩ hieruſalẽ collecta multas
pſecutõẽs ſuſtinuit: vt habet Actu.
viij. ⁊ ix. tu vero pfeciſti eã q: de⁹
tãtã virtutẽ ꝯtulit credẽtib⁹. ꝙ ex il
lis pſecutõibus aucta ⁊ ꝯfirmata fuit
fides catholica Animalia tua .i. fi/
deles tui q ſunt oues paſcue tue ha
bitabũt in ea .i. in ipſa ſcã eccia pa
raſti ſcꝫ grãz tuã in dulcedie tua
id ẽ ĩ dulci miã tua paupi de⁹ id eſt
pplõ catholico q fuit paup ⁊ abiect⁹ ĩ
pmitiua eccia Dominꝰ dabit vbũ euã
gelizãtib⁹ .i. pdicãtib⁹ vtute mul

ta] fidei ꝛ miraculoꝝ. Caſ. verſ' iſti'
ordo talis eſt: dñs dabit ꝟtutes mul
tas euãgelizãtib' verbũ. h̃ fuit ĩpletũ
ĩ aplis. Vñ actu. iiij. di. Virtute ma/
gna reddebãt apli teſtimoniũ reſur/
rectõis ieſu chri. Hoc verbũ ꝑdicati
onis ĩ virtute miraculoꝝ dedit deus
p̃. Hu. [Rex virtutũ] .i. miraculoꝝ
vel ãgeloꝝ [dilecti dilecti] .i. chri di/
lecti a deo p̃re. ꝛ dilecti ab hoib' ſcis
Ri. Trãſlatio hebraica hꝫ reges ex
ercituũ federabunt: qꝛ ꝑ ꝑdicatiõem
aplõꝝ ꝛ aliorũ chri diſcipuloꝝ nõ ſo
lũ vulgares hoies: ſꝫ multi reges: pri
cipes ꝛ potẽtes fuerũt federati cum
chro ꝑ ſuſceptõẽ fidei. Et h̃ ẽ qđ dr̃
h̃ [rex virtutũ] .i. reges potẽtes. Et
accipit̃ h̃ ſingulare ꝓ plurali: ſic̃ exo.
viij dr̃. Venit muſca grauiſſima. id ẽ
multitudo muſcaꝝ: reges inqm̃ [dile
cti dilecti] .i. facti ſt̃ dilecti ipſi' chri:
q ẽ dilect' p̃ris: ſicut di Mat. vij: hic
ẽ fili' me' dilect'. et ſic p̃mũ dilecti ẽ
nti caſ': et ſcdm̃ dilecti gti caſ' Hu.
[et] ipe chrs ad decorẽ [ſpẽi dom']
id ẽ pulcritudinis ecc̃e diſpoſuit [di/
uidẽ ſpolia] id ẽ hoies q̃s eripuit ab
idolatria. ꝛ ſpoliauit regnum diaboli
Hec ãt ſpolia diuiſit. qñ: ſic̃ dic̃ apls
ad ephe. iiij. q̃ſdã dedit aplõs: q̃ſdã ãt
dedit ꝓphas: q̃ſdã ãt euãgeliſtas: ali/
os doctores ꝛ paſtores ad ꝯſũmatio
nẽ in op' miniſterij: ĩ edificatiõẽꝫ cor
poris chri. i. ecc̃ie Ri. Deide alloq/
tur fideles qb' ſcã eccia adornat̃ di.
Si dormiatis] Ad cui' ĩtellectũ ẽ ſci
endũ Caſ. ꝙ hic dormire non ſignat
obliuionẽ: ſꝫ dormiẽtes dic̃: ĩ ꝑceptis
dñi q̃ſcẽtes Hu. Cleros qđ interp̃e
tat̃ ſors ſũt duo teſtamẽta q ſt̃ ſortes
q̃b' diuidit̃ nobis t̃ra repromiſſiõis.
ſcꝫ celeſtis hereditas. ſi fm̃ ea vixeri/
m' Colũba dicit̃ eccia ꝓpter ſui ino/
cẽtiã ꝛ ſimplicitatẽ. pẽne ei' ſũt vir/
tutes eã ad celeſtia ſubleuãtes Caſ.

Cõmonet ergo fideles di. [ſi dormi
atis int̃ medios cleros] .i. int̃ duo te
ſtamenta: hoc eſt aĩam veſtraꝫ in ſcri
pturis diuinis vltima dormitõe. i. vſ
qꝫ ĩ finẽ vite reponatis Nic. Hoc ẽ
qñ pl' amant̃ bona et̃na q nouũ teſta
mentũ ꝓmittit: qꝫ bona tp̃alia q p̃o/
mittit vet' teſtamẽtũ Glo. Si ergo
vſqꝫ in finẽ vite ꝑſeueratis q̃ſcẽdo
in ꝯtẽptu terrenoꝝ. ꝛ deſiderio bono
rũ celeſtiũ [pẽne colũbe] .i. virtuoſe
opatõẽs ecc̃ie ꝑ q̃s fideles ipi' ad ce
leſtia ſubleuant̃ Nic. ſunt [deargẽta
te] qñ p̃ñs vita ducit̃ in puritate cõ/
ſcie Caſ. vel eccia di colũba deargen
tata: qꝛ innocẽtiã hꝫ colũbe. ꝛ diuis
eloquijs argenteo candore reſplẽdet.
vñ in alio ps. dicit̃: eloq̃a dñi argẽtũ
[et poſteriora dorſi ei'] Hie. Per
poſteriora (q ſcapule eſtimãt̃ eo ꝙ
pect' operiãt) bone ꝯſcie fruct' oſtẽ
dit̃ Hu. videlꝫ ꝑſeuerãtia laboris ꝛ
p̃nie ipſi' ecc̃ie q poſt hãc vitã q ſom
nus dicit̃ [in pallore auri] Nic. i. in
ꝑfecta charitate cõmutat̃ q habet̃ in
ſtatu p̃ñie Caſſ: qꝛ poſtqꝫ fidelis de
hoc mũdo diſceſſerit. ſup aurũ ei' gr̃a
relucebit Ri. Deinde oſtẽdit ꝑ q̃rũ
miniſteriũ de' predicta agit. cũ ſubiũ/
git di. [Dum diſcernit] .i. ordinat [ce
leſtis] agricola xp̃s [reges] .i. recto/
res videlꝫ aplõs vel ep̃os [ſup eaꝫ]
videlꝫ qđ fuit factũ qñ xp̃s decreuit
mittẽ aplõs ad vniuerſas partes or/
bis ad regẽdã ꝛ ordinãdã ecciaꝫ Ad
cui' regimẽ ꝛ ordinationẽ apli iſtitu
erũt ꝑ diuerſas p̃tes ep̃os ꝛ ſacerdo
tes vt pꝫ ex eoꝝ geſtis: Jdeo ſubdit̃.
[niue dealbabunt̃] .i. ſup niuẽ: ꝛ eſt
mod' loq̃ndi hebraicus. vt ã. in ps. l.
vbi dr̃. ꝛ ſup niuẽ dealbabor [in ſel/
mon] Selmon ẽ ꝓpriũ nomẽ cuiuſ/
dã mõtis vt habet̃ iudicũ ix. Vel ẽ
nomẽ appellatiuũ. ꝛ ſignat obſcurita/
tẽ: ꝛ ſic accipit̃ hic ab hebreis. ꝛ ẽ ſen/

ſus hui⁹ lr̄e ꝙ infideles q̄ ꝑus fuerūt
in ſelmon.i.i obſcuritate īfidelitatis:
poſtea ꝑ ꝑdicatōez doctoꝝ rectorum
eccīe ꝯuerſi ad fidē baptizabanť.ꝛ ſu
ꝑ niuē dealbabunť:qꝛ maioꝛ ē dealba
tio mētis q̄ꝫ coꝛpis:q̄nto ſpūalia car
nalib⁹ ꝓſerunť Et qꝛ ſic augmentata
fuit eccīa:ideo ſb̄dit mons dei mōs
pinguis Eccīa dei dr̄ mōs pinguis.
ꝓpť abūdātiā grē diuīe ī ꝑmitiā eccīa
fidelib⁹ collate:q̄ eccīa etiā dr̄ Mons
coagulat⁹ .i.ꝯgregat⁹ ex lacteis.i.ſim
plicib⁹ ac illr̄atis ꝛ humilib⁹ viris. q̄
les fuerūt aplī.q̄ lactea.i.ſimplici do/
ctrina xp̄i ſť nutriti mōs pinguis
grā doctrine vt q̄d ſuſpicami mon/
tes coagulatos? ꝯpħa ꝯuertit ſmo
nē ad infideles idola colētes in delu/
bris ꝛ fanis di.vt q̄d ſuſpicami.i.cur
falſo creditis mōtes coagulatos .i.
loca ſalutis eē extra eccāꝫ.videlꝫ ido
la ꝛ tēpla vr̄a?q̄ q̄dē eccīa ē Mons
in q̄ bn̄placitū ē deo habitare ī eo.
Vn̄ ipſe dixit Ego vobiſcū ſū oib⁹
dieb⁹ vſq̄ꝫ ad ꝯſūmatōez ſeculi etenī
dn̄s habitabit in ſuis fidelib⁹ vſq̄ꝫ
ī finē ſeculi vt dictū ē Et hi ſcī fide
les q̄s xp̄s ihabitat ſūt Currꝰ dei
portātes eū verbo ꝑdicatōis ī omnē
trā:ꝛ ē decē milib⁹ multiplex .i.ex
hoīb⁹ q̄.x.ꝑcepta decalogi adimplēt
tāq̄ꝫ ex actiuis.ꝛ etiā ex illis q̄ ducūt
vitā ꝯtēplatōis q̄ ē vita ꝑfecta.ſigna
ta ꝑ numeꝝ millenariū.q̄ eſt nūer⁹ ꝑ/
fect⁹ Et hi ſť milia letātiū Au.q̄
noīe ſignificauit ingētē multitudinē
ſcōꝝ atꝫ fideliū.q̄ portādo deū.ſūt q̄
dāmō curr⁹ dei.Et hi dicunť letari ď
ꝓfectu ſuo ꝛ alioꝝ Spe eniꝫ ſť gau
dētes donec ꝑducanť ī finē quē nūc
expectāt ꝑ patiētiā.q̄re letantiū?qꝛ
dn̄s ī eis ꝑ grāꝫ.ꝛ q̄re ī eis?qꝛ īplēt
mādata ei⁹ Vn̄ ſequiť ī ſynai ī ſcō
Synai mādatū iterꝑtať.vn̄ q̄ ſanctū

dn̄i mādatū obſeruāt:dn̄s ē ī eis.q̄ in
mōte ſcō ſynai mādatū dedit Caſ.
qm̄ ī ſcīs mādatis ei⁹ ſolet ipſi⁹ p̄ntia
ꝯtueri Coll.Ordinata ꝛ multiplica
ta eccleſia per dominum ſaluatorem:
ꝓpħa ꝯuertit ſermoneꝫ ad ipm̄ de ei⁹
aſcēſiōe di. Aſcēdiſti ī altū Ni.i.ī
celū empyreū cepiſti ꝑuſq̄ꝫ aſcēdēs
captiuitatē .i.illos q̄ in limbo deti
nebanť captiui eos tecum ad celeſtia
deducēdo accepiſti q̄ntū ad hūani/
tatē dona ſpūſcī a deo p̄re.ſeu to/
ta trinitate diſtribuēdo illa i hoīb⁹
.i.in aplīs ꝛ aliīs diſcipulis ī die pen
tecoſtes:qꝛ miſſo deſuper ſpūſcō aliī
ſermonē ſapīe:aliī ſermoneꝫ ſcīe: aliī
grām virtutū:aliī grām curationum.
aliī genera linguarū: aliī interꝑtatio
nē ſermonū tribuit Nec ē ꝑ h̄ ītelli/
gēdū ꝙ xp̄s hō ī ſua aſcēſiōe accepit
ſpūmſcm̄:cū ab īſtāti ꝯceptiōis fuerit
plen⁹ grē ꝛ veritatis:vt habeť Jo.i.
Sꝫ ꝓ tāto diciť xp̄s ſuſcepiſſe dona
ſpūſcī in aſcēſiōe ſua: qꝛ ad declara/
tionē ſue ꝑfecte gloꝛificatōis ad dex
terā patris.dat⁹ fuit ſpūſanct⁹ in ſi
gno viſibili apoſtolis:ꝓpť q̄d dicitur
Jo.vii.Nōdū erat ſpūſanct⁹ dat⁹:
qꝛ nōdū ieſus erat gloꝛificat⁹ Hu:
Vel ītrāſitiue ꝑt hoc ītelligi.accepi/
ſti dona in hoīb⁹.id ē hoīes: iuxta il/
lud pſalmi Poſtula a me ꝛ dabo tibi
gētes Col. Hāc litterā hꝫ clari⁹ trāſ
latio romana hoc mō:aſcēdēs ī altū
captiuam duxit captiuitatem Au.
Quia vicit moꝛtem que captiuos te
nebat illos in quibus regnabat :vel
ipſos homines appellauit captiui/
tatem qui captiui ſub diabolo tene/
bantur : dedit dona hominibus vt
ſupra dictum eſt Nicolaus Et qꝛ
ſpūſanctus non ſolum dat⁹ fuit in ſi/
gno viſibili apoſtolis q̄ erāt iudei :ſꝫ
etiā gentib⁹.vt patet Actuū x.de coꝛ

nelio et amicis eius. Ideo dicitur:
Etenim nō credētes | dedit ſupple | i.
habitare dñm deū | ⁊ ſic factuꝫ eſt. vt
gentiles nō credētes in vnū deū: cō/
uerſi ad fidē inhabitēt dñm deū: ⁊ in
habitent̄ ab eo: ꝑ grām ſpūſci de⁹ ha
bitat in hoīb⁹. ⁊ hoīes in deo: ſm ꝙ
dicit̄ Io. x. Qui manet in charitate ī
deo manet. ⁊ de⁹ ī eo. Et ꝓpter iſtā ſit
Benedict⁹ dñs die q̄tidie | .i. ꝑ ſin/
gulos dies laudet̄ a fidelib⁹ | Caſ. q
dedit dona hoīb⁹. Ipſe etiā | ꝓſperū
iter | .i. ꝓſperū curſuꝫ vite veniendi
ad ſe Hu. | faciet nobis | ꝙ ipſe eſt |
de⁹ ſalutariū nr̄oꝝ | .i. ſaluationū nr̄a
rū: qm̄ ſaluos nos fecit | Caſſ. ⁊ que/
admodū morte ſua nos ſaluos effece
rit: oſtendit cū dicit | Deus nr̄ | ſcilꝫ
ieſus xp̄s q̄ ꝓ nobis mori dignat⁹ eſt.
q̄ aſcēdit in altū. ⁊ fecit illa q̄ dicta ſt.
et | de⁹ | hm̄s ptātē | ſaluos faciendi |
nos | Col. Sꝫ ne occurreret cogita/
tioni cur morimur. ſi ꝑ ei⁹ grām ſalui
facti ſum⁹: ↄtinuo ſubiūxit | ⁊ dñi dñi
exit⁹ mortis | Au. tāq̄ꝫ diceret: q̄d indi
gnaris hūana ↄditio te habē exitum
mortis: ⁊ dñi tui exit⁹ nō ali⁹ q̄ꝫ mor
tis fuit. poti⁹ ergo ↄſolare q̄ꝫ indigne
ris: patient̄ ergo ipſam mortē feram⁹
illi⁹ exēplo. q̄ licꝫ pctō nullo eſſꝫ de/
bitor mortis: ⁊ dñs eſſꝫ a q̄ nemo ani
mā tolleret: ſꝫ eē a ſemet ipſo ipſe po
neret. ipſi⁹ fuit exit⁹ mortis Hu. Et
ponit̄ bis dñi ꝓpt̄ duplicē ei⁹ ptātem
quā habuit: videlꝫ ponēdi aīam ſuaꝫ
volūtarie moriēdo: ⁊ iterū ſumēdi cā
potētialit̄ a morte reſurgēdo. Sꝫ di
cat aliq̄s Si ꝓ hoīb⁹ xp̄s mortu⁹ eſt
ergo neminē dānabit. | Cōtra q̄d ſub
iūgit di. Uerūtñ de⁹ ↄfringit capita
inimicoꝝ ſuoꝝ | Ni. acſi dicat. q̄ꝫuis
de⁹ velit oēs ſaluos fieri: tñ vult ca/
pita ſuoꝝ inimicoꝝ puniri ſm ordi
nē ſue iuſticie: cuiuſmodi fuerunt ſa/
cerdotes ⁊ ꝑncipes iudeoꝝ Au. qui
dixerunt dño. Alios ſaluos fecit. ſe

ipm nō pt̄ ſaluū face: ⁊ nō ſolū capita
iudeoꝝ: ſꝫ eē oim extollētiū ſe aduer/
ſus doctrinā ei⁹. Et ſimilit̄ ↄfringet |
verticē capilli pābulantiū in delictis
ſuis | ⁊ ſūmitatē extollētie eoꝝ q̄ pe/
nitētiā negligētes ꝑdurāt in pctīs.
Hu. Iſte verſus pt̄ etiā exponi con
tra mulīes ⁊ hoīes q̄ nutriūt comas
ad pctm̄ | de⁹ ↄfringet capita inimico
rū ſuoꝝ | Illi ei ſeu ille mulīes deum
ſuo capite ꝑcutiūt. q̄ ornatu criniū ꝓ
uocāt ſe ⁊ alios ad libidinē. vñ tales
ſunt inimici dei. eē taliū ↄfringet capi
ta ⁊ | verticē capilli | .i. verticē capil
loꝝ. Vñ hiere. ix. Viſitabo ſup oēs
q̄ attōſi ſūt ī comis | pābulātiū | ꝑ vi
cos ⁊ plateas | i delictis ſuis | i libidi
ne ⁊ ſupbia. Vñ Iſa. lij. Pro eo ꝙ
eleuate ſūt filie ſyon ⁊ ābulauerūt col
lo extēto. decaluabit dñs verticē fili
arū ſyon. ⁊ dñs nudabit crinē ipſoꝝ.
Et lꝫ dñs ↄfringet capita inimicoꝝ.
nō tñ oēs dānabit q̄ ſūt inimici: ſꝫ q̄ſ/
dā ↄuertit ad pniam. q̄ꝛ Dixit dñs |
id ē ab eterno diſpoſuit | ex baſan ↄuer
tā | .i. de turpitudine vitioꝝ. ⁊ de cō
fuſiōe hui⁹ ſeculi ↄuertā. Baſan enꝫ
turpitudo ſiue ↄfuſio īterp̄tat̄: nec ſo
lū pctōres ↄuertā: ſꝫ eē obſtinatos ⁊
īfideles. Vñ ſubdit̄ | ↄuertā | illos eē
q̄ demerſi ſūt | i ꝓfūdū maris | h̄ ē in
ꝓfūdū vitioꝝ h⁹ ſeculi q̄d ꝑ mare ſi/
gnat̄: q̄ꝛ vitioꝝ fluctib⁹ inq̄etū ē Au.
et ita eos ↄuertit | Ut intinguat̄ pes
tu⁹ ī ſāguīe | .i. vt ipſi q̄s ↄuertis. licꝫ
ī ꝓfūdū maris oīe iniq̄tatis depſſi fu
erint: tñ ī gr̄a tua ꝓficiāt. vt fiāt pes
tu⁹. portātes te ꝑ mūdū v̄bo p̄dicatō
nis. ⁊ ꝓ noīe tuo ducētes martyriū v̄ſ
q̄ꝫ ad ſāguinē. certēt. eē q̄s canes vo
cat tq̄ꝫ ꝓ ſuo dño latrātes. vñ ſbdit̄
| lingua canū tuoꝝ | .i. p̄dicatoꝝ tuoꝝ
ſumit̄ | ex inimicis | Col. q̄ꝛ ſicut di
beat⁹ gre. xx. li⁹. moꝝ. lingua canū eē
ex īmicis ꝓdiꝫt. q̄ñ dñs d̄ gētib⁹ ↄuert̄
p̄dicatores fecit | Li. ⁊ ñ fuit ex eoꝝ

meritis:ſed pura gr̃a dei.vnde addit
L ab ipo ⌋ Caſ. Vtiq̄ʒ dñs amara mu
tat i dulcedinẽ:triſticiā vertit ĩ gaudiū
⁊ egritudines deteſtabiles ĩ ſalutem.
Du. Iſti āt pedes ⁊ canes dñi aīa/
ti ſunt ad martyriū: qꝛ dñi paſſioneʒ
p̄ceſſiſſe cognoſcūt:vt ꝯſeq̄nt̃ dicit L
Viderūt ⌋ p fidē L ingreſſ⁹ tuos de⁹ ⌋
Iq̄lit̃ igreſſus es hūc mūdū ĩ magna
paupertate.⁊ q̄lit̃ humiliat⁹:occiſus:ex
altat⁹ es in celū.⁊ glorificat⁹. hos in/
greſſ⁹ viderūt credēdo.atq̄ʒ eoſdē ꝑ
ut potuerūt imitādo ſecuti ſunt. Et
vt dñm ſaluatorē euident oſtēderet
adiecit L igreſſus dei mei regis mei ⌋
De q̄ rege ſcriptū ē in titulo crucis.
Ieſus nazaren⁹ rex iudeoꝝ L q̄ eſt in
ſcō ⌋ Caſ.corꝑe tuo in q̄ erat pleni/
tudo diuinitatis quā ꝑfidi vidē non
poterāt.ad hos igreſſus inſinuādos
Preuenerūt p̃ncipes ⌋ .i. p̃mitiui p̃/
dicatores apoſtoli.q̄b⁹ ſuꝑ ecciam da
tus ē p̃ncipat⁹.āñūciātes nouū teſta/
mentū L ꝯiūctī pſallētib⁹ ⌋ .i.deū ꝑ oīa
bona opa laudātib⁹ L ĩ medio iuuēcu
laꝝ ⌋ .i.ecciaꝝ p̃mitiuaꝝ q̄ tūc paſcebā
tur lacte miraculoꝝ.ipaꝝ dico eccaꝝ
L tympaniſtriaꝝ ⌋ .i.agētiū pniam in
carnis mortificatōe Tympanū fit d̃
corio mortui aīalis extēto ſuꝑ lignuʒ.
hoc ē corp⁹ nr̃m in memoria crucis
chr̃i.vel ĩ pnīa mortificatū. Totū qđ
predictū ē ab illo loco deus ꝯfringet
capita inimicoꝝ ſuoꝝ.exponit̃ ad lit
teraʒ h̄ mō Nic. L verūtn̄ de⁹ ꝯfrin
get capita inimicoꝝ ſuoꝝ ⌋ .i.ſacerdo
tes ⁊ p̃ncipes iudeoꝝ:vt ſuꝑ dictū ē
L verticē capilli pābulātiū in delictis
ſuis ⌋ .i.ciuitatē hirlm̄ q̄ erat caput r̃gni
iudee.vñ dr̃ vertex capilli.i.capilloſa.
qꝛ ꝓpt̃ muros ⁊ turres eā circūdātes
videbat̃ inexpugnabilis.ſicut vertex
capilloſus videtur fortis: ⁊ tamen
fuit deſtructa ⁊ incenſa a romanis ꝓ
pter pctā iudeoꝝ eā inhabitātiū. Do
dus āt deſtructōis ei⁹ ſb̄dit̃ cū dr̃ L dı
xit dñs ex baſan ⌋ Ad cui⁹ ĩtellectuʒ
ſciēduʒ:ꝙ iudea ĩ q̄ metropolis erat
hirlm̄.ē ſita ex vna p̃te ſuꝑ iordaneʒ
fluuiū iuxta quā ē t̃ra baſan:vt pʒ ex
libro nūeri. Et ex alio latē ſuꝑ mare
mediťraneū. Veſpaſian⁹ āt miſſus a
nerone ꝯtra iudeā aggregauit ſibi ex
ercitū ex vtroq̄ʒ latē.ſ.ꝑ t̃rā baſā.⁊ ꝑ
mare. Et h̄ ē qđ dr̃ Dixit dñs.qꝛ ex
diuina diſpōne fcā ē deſtructio iudee ĩ
vltionē mortis xp̄i:ſicut p̄dixerat ipe
ſaluator Lu.xix. ex baſan L ꝯuertā in
ꝓfundū maris ⌋ .i. ꝯuertā exercitum
ꝯtra iudeaʒ ex p̃te t̃re baſan.⁊ ex p̃te
maris L vt intinguat̃ pes tu⁹ ĩ ſangui
ne lingua canū tuorū ex inimicis ab
ipſo.qꝛ ĩ deſtructiōe hirlm̄ tāta fuit
occiſio iudeoꝝ.ꝙ pes ābulātiū tinge
bat̃ in ſanguine.⁊ canes ſm̄ ſuū appe
titū poterāt ab ipſo ſanguine ſatiari.
A p̃ncipio ei belli vſq̄ʒ ad finē fuerūt
decies cētū milia iudeoꝝ occiſi:vt di
cit ioſeph⁹ in libro de iudaico bello.
Cā āt tāte occiſiōis ſb̄dit̃ cuʒ dicit̃ L
viderūt igreſſus tuos de⁹ ⌋ . Iudei eī
viderāt ꝓceſſū ꝑ t̃rā eoꝝ p̄dicādo.mi
racula faciēdo.et ideo magis ſūt pu/
niēdi.tq̄ʒ excuſatōeʒ ſui ſceleris non
hn̄tes:ꝓpt̃ qđ ſaluator Ioh.xv.dicit
Si opa nō feciſſē in eis q̄ nemo ali⁹
fecit pc̄t̄m nō haberēt.nūc aūt.vide/
rūt ⁊ oderūt me ⁊ p̃rem meū.⁊ ibidē
p̄mittit̃ Si nō veniſſeʒ ⁊ locut⁹ eis
nō fuiſſē pc̄t̄m nō haberēt.nūc āt ex/
cuſatōeʒ nō hn̄t de pc̄tō ſuo L igreſſ⁹
dei mei regis mei ⌋ In hoc pſalmiſta
ꝯfitet̃ deitatē chriſti.et eius humani/
tatē in q̄ deſcēdit a dauid ⁊ alijs regi
b⁹ L q̄ ē ĩ ſcō ⌋ .i.ĩ celo empyreo ſcis et
āgelis ⁊ ſpiritib⁹ appropato Deīn pot
nit̃ xp̄ianoꝝ laudatio q̄ ꝓceſſit n̄ ex
zelo vindicte:ſʒ diuine iuſticie cū dr̃ L p̃/
uenerūt ⌋ Circa qđ ſciēdū ꝙ anq̄ʒ ve/
nirēt ad deſtruēdā hirlm̄ ⁊ terraʒ.in

circuitū xpiani ibidē exiſtentes mo/
nitu āgeli trāſierūt in regnū agrippe
qđ erat ꝯfederatū romanis ꝑut habeť
ī eccłiaſtica hiſtoria: ꝛ h̄ ē qđ dr̄ ꝑue/
nerī ꝑncipes .i. apłi ꝛ alij ꝑncipales
inť xpianos: qꝛ ſic dictū ē ꝑuenerunt
deſtructōez ťre: inde recedendo ꝛ ad
regnū agrippe trāſeūdo: vbi cū alijs fi
delib⁹ inſiſtebāt diuinis laudib⁹. Jō
ſb̄dič ꝯiūcti pſallētib⁹ in medio iu/
uēcularꝝ tympaniſtriarꝝ .i. ꝟginū de/
uotarꝝ: qꝛ a ꝑncipio eccłie aliq̄ ꝟgines
fuerūt deo ꝯſecrate ſicut beata virgo
maria. ꝛ plures alie virgines ꝛ mulī
eres. q̄ hic noīanť tympaniſtrie: qꝛ cū
apłis inſiſtebant diuinis laudib⁹. Et
hoc mō beat⁹ Aug⁹. virginē mariā
noīat tympaniſtriā ī ſmōe de natiui/
tate ipī⁹ dicēs. Audite igiť quēadmo
dū tympaniſtria nr̄a cātauerit. Ait eī
Magnificat aīa mea dn̄m: ꝑpť hec oīa
bona o fideles Hu. In eccłeſijs be
nedicite deo creatori q̄ vos fecit vť
cū laudaretis dn̄o q̄ nos de maledi
ctōe redemit: vos inq̄ bn̄dicite dn̄o
Glo. q̄ potati eſtis de fontib⁹ iſra/
el .i. de doctrina apłorꝝ. vt ad eorꝝ imi
tatōez ꝑdicetis q̄s de ꝑplō iſrael ele/
git. vt eos faceret fontes Nic. A qb⁹
tāq̄ a fontibus originata eſt deuotio
laudis in eccłijs Ibi beniamin ado/
leſcētul⁹. In eccłeſijs ē paul⁹ q̄ fuit
de ťbu beniamin ſic ipſe dicit ad Ro.
xi. Qui tūc fuit adoleſcētul⁹. qn̄ ſciłʒ
fuit ꝯuerſus ad fidē Vn̄ dr̄ actu. vij.
Et veſtes depoſuerūt ſec⁹ pedes ado
leſcētis q̄ vocabať ſaul⁹. Vel dicitur
adoleſcētul⁹: qꝛ inť apłos fuit nouiſ/
ſim⁹ ad fidē vocat⁹. vn̄ ipſe dixit ꝑma
ad Chorꝫ. xv. Ego ſuʒ minim⁹ apło/
rū. q̄ fact⁹ ē in mētis exceſſu qꝛ fuit
rapt⁹ vſq̄ ad ťtiū celū: vt habeť ij. ad
chorꝫ. xij. Principes iuda duces eo/
rū. Ad lrām dn̄s nr̄ ieſus xp̄us fuit
de tribu iuda ſm̄ carnē: vt habeť ad
Ro. i. Apoſtoli g⁹ ſūt ꝑncipes iuda.

id ē regis xpi. ꝛ ipſi ſunt duces ꝑplōꝝ
ꝯuerſorꝝ ad fidē ꝑncipes zabulon. et
ꝑncipes neptalim. Trib⁹ zabulon ꝛ
trib⁹ neptalim acceperūt ſortes ſuas
ꝓ magna parte ī galilea. vt habeť in
libro Joſue. de q̄ fuerūt plures apłi
ꝛ diſcipuli xpi. vn̄ vocabanť galilei:
vt dr̄ actu. i. ꝛ ij. Et iō de tribu zabu
lon ꝛ de tribu neptali fuerūt ibi aliq̄
Caſ. et hi oēs bn̄ ꝑncipes appellati
ſūt: qꝛ eos honore ac primatu digniſ
ſimos fideliū turba ſeq̄bať Nico.
Manda verbū ē pſalmiſte loq̄ntis
in ꝑſona ꝑmitiue eccłie. Et ē ſen⁹ Mā
da de⁹ virtuti tue .i. ꝑtāti angelice q̄
tua mādata exeq̄ť: ſcʒ vt ꝑtegat nos
et defēdat. qđ tūc factū fuit. qꝛ ſic dēm
eſt. eccłia fideliū de monitu angeli trāſ
iuit agrippe regnū tāq̄ ad locū ſecurū
Etiā tūc petr⁹ fuit educt⁹ de carcere
ꝑ āgelū: vt habeť actu. xij. Confirma h̄
de⁹ qđ opat⁹ es ī nobis nos dicēdo.
ꝛ reſurrectionē tuā manifeſtādo. ꝛ ſpi
ritū ſcm̄ nobis mittēdo A tēplo tuo
Tranſlatio romana hʒ A tēplo ſcō
tuo. qđ ē in hieruſalē qꝛ in illo tē/
plo xp̄s freq̄nť docuit. ꝛ ī mōte ſyon
in q̄ erat tēplū: ſup apłōs alios q̄ di
ſcipulos ſpūm ſcm̄ miſit: ſm̄ q̄ dicit
Hiero. in epiſto. ad paulinuʒ de oib⁹
ſacre ſcripture libris Tibi offerēt re
ges mūera Per h̄ eni q̄ xp̄s apłōs
alioſq̄ diſcipulos ſic ꝯfirmauit. q̄ cō
ſtanť fidē ꝑdicauerūt ꝑ orbē. multi re
gēs ꝯuerſi. dederunt multa ꝛ magna
mūera ad edificatōez eccłiarꝝ ꝛ ſuſten
tatōez pauperꝝ xpianorꝝ amore xpi. ſi
cut pʒ ex geſtis apłorꝝ aliorꝝq̄ xpi di
ſcipulorꝝ Deīn iuchiť pſ. ꝯ gētiles ty
rānos. inť q̄s maiores fuerūt iꝑato/
res romani. ꝛ eorꝝ ꝑfecti. q̄ conati ſūt
fidē catholicā deſtruē. vt pʒ de nero
ne. domiciano. decio. diocleciano. vale
riano. ꝛ multis alijs. et q̄ntū ad h̄ dic̄
Increpa feras Vocat eī ꝑncipes
romanos feras ꝑpť ſuā feritatē. quia

dabãt feris martyres deuorãdos.p/
ut habet ĩ multis martyꝝ geſtis Et
vocat hos pncipes feras ·arũdinis·
q2 vẽto vane glorie mouebant. Et ſi
cut arũdo ad quãlibꝫ ꝑtẽ vẽto flãte
ſe flectit. Sic iſti pncipes ad quelibꝫ
errorẽ idolatrie de facili ↄuertebant/
ſꝫ ꝙ dicit Leo papa ĩ ſmõe ſcõꝝ pẽ
tri ⁊ pauli de roma: ꝙ magnã crede/
bat ſe feciſſe religionẽ. cũ nulli⁹ gẽtis
reſpuiſſꝫ falſitatẽ. Et bñ dic: increpa
feras: q2 pš. ꝓuidit cõſtãtinũ ĩpatorẽ
p⁹ multam ſtragẽ chriſtianoꝝ a lepra
ꝑcutiẽdũ. ⁊ a pncipib⁹ aploꝝ videlꝫ
petro: ⁊ paulo ĩcrepãdũ. ⁊ ſic ad fideꝫ
ↄuertẽdũ: vt habet ĩ geſtis ſci Silue
ſtri. Et pdicti pncipes romani q̃ vo/
cati ſt fere ꝓpt ſuã crudelitatẽ. ſũt eẽ
·ↄgregatio tauroꝝ· h̄ ẽ ↄpant tau/
ris domeſticis: qđ notat ꝑ h̄ qđ ſƀdit
·i vaccis ꝑplõꝝ· q2 tauri ĩdomiti nõ
ſt ſic ↄgregati cũ vaccis hoĩm. Et rõ
hui⁹ ↄpatõis ẽ. q2 ñ ſolũ conabant ſƀ/
uertẽ chrĩanos ꝑ tormẽta tãꝗ̃ fere: ſꝫ
eẽ ꝑ blãdimẽta tꝗ̃ tauri domeſtici: p/
mittendo eis honores: diuitias: ⁊ ſilia.
dũ tñ vellẽt recedẽ a fide xpiana: vt
pꝫ ĩ multis martyꝝ geſtis. Jđ ſƀdit
·vt excludãt· a ꝟitate ⁊ ꝓfõne fidei·
eos q̃ ꝓbati ſt argẽto· .i. magis ꝓba
ti ſunt ĩ fide. ꝗ̃ argẽtũ ĩ fornace ·Diſ
ſipa gẽtes q̃ bella volũt· Jſte gẽtes
ſt romani q̃ ꝑ bella totũ orbẽ ſibi ſƀ/
iugauerũt ·veniẽt legati ex egypto·
Hoc ↄueniẽt pt exponi de philone.
q̃ cũ ſuis ſocijs de alexandria egypti
fuit miſſ⁹ legat⁹ ad ĩpatorẽ Claudiũ
Et tũc ↄtraxit familiaritatẽ cũ petro
aplõ rome exiſtẽti. ⁊ reuertẽs alexan
driã eccãꝫ ſci marci ↄgregatã honora
uit. ⁊ ĩ libris ſuis magnifice ↄmẽda/
uit: ꝓut ſcribit ĩ libro illuſtriũ viroꝝ
·ethiopia ꝓueniet man⁹ ei⁹ deo· ethi
opia eĩ ẽ iuxta egyptũ. ⁊ ciui⁹ fuit con
uerſa ad xpꝫ ꝗ̃ egypt⁹ ꝑ btm̃ matheũ

aplm̃. q̃ veniẽs ad iſtã ꝓuinciã bapti
zauit regẽ ⁊ filiũ ei⁹ quẽ a morte ſu/
ſcitauerat: ⁊ filiã ei⁹ euphigeniã virgi
nẽ xpo ↄſecrauit. et eã ducẽtis ꝟgini
b⁹ pfecit. ⁊ ꝑplm̃ regis ꝓ maiori ꝑte
baptizauit: vt habet ĩ pdco libro illu
ſtri. viroꝝ Et h̄ ẽ qđ dĩ. ethiopia ꝓue
niet ſcꝫ egyptũ ·man⁹ ei⁹· videlꝫ da
re ·deo· ꝑ ↄfederationẽ fidei ad ipm
Coll. Jſti duo verſus pdicti myſtice
pñt exponi h̄ mõ ·increpa feras arũ
dinis· Caſ .i. ſupbos hoĩes ⁊ fero
ces Hu. q̃ vacui ⁊ ſteriles ſũt ab oĩ
ope bono. ⁊ flectũt ad vitia ad modũ
arũdinis Etiã ·ↄgregatio tauroꝝ· ẽ
ĩcrepãda. videlꝫ Caſſ. hẽtici ĩdomiti
q̃ erecta ceruice ſeducunt animas in/
nocẽtes. ⁊ venena pfidie ſue infelici
ꝑſuaſiõe expẽdũt ·i vaccis ꝑplõrũꝫ·
Vacce ꝑplõꝝ. ſũt muliẽs ⁊ innocẽtes
ꝑſone. q̃ ductiũ voluntate leuiſſime ꝑ/
fidie doctores tꝗ̃ tauros ſequũt Vlti
litas vero iſti⁹ ĩcrepatiõis ſƀdit ·vt
excludãt eos· a veritate fidei ·q̃ ꝓba
ti ſũt argẽto· .i. q̃s charitas ſpũalis
ꝟcoctis ſordib⁹ vitioꝝ. velut argẽtũ
mũdiſſimũ ad aĩe puritatẽ vſꝗ̃ ꝑdu/
xit ·diſſipa gẽtes· .i. hereticos predi
ctos ·q̃ bella volũt· .i. q̃ ↄtẽtõib⁹ nõ
ad ꝑfectũ aĩe tẽdũt: ſꝫ vt ꝑuerſis ꝑ/
ſuaſiõib⁹ captiuẽt aĩas inocẽtes: hos
ãt hẽticos diſſipa ꝑ tuos pdicatores
de qb⁹ ſƀdit ·veniẽt legati ex egypto·
Au. i. ex oĩ ꝑte mũdi ↄuertent ho/
mines ad fidẽ. ꝑ egyptũ ſignat mũdũ
a ꝑte totũ. et hi ↄuerſi ꝓ xpo legatõe
fũgunt Non g⁰ ſolũ de iſraelitis vñ
apli ſunt electi: ſꝫ de ceteris gẽtib⁹ eẽ
futuros predicatores chrĩane pacis
hoc mõ myſtice ꝓphetatũ ẽ. Sequit
·ethiopia preueniet man⁹ ei⁹· Gre
go. xviij. libro moralium ſupple da/
re ·deo· in chriſtũ credendo .i. prius
ꝗ̃ iudea credat ſe ſaluandam. offert
omnipotenti domino gentilitas ni/

gra peccatis Au. Vel ethiopia q̄ ꝓ
pter tenebras vitioꝝ ſignat pctōres
ꝑueniet man⁹ ei⁹.i.vindictā ei⁹. ⁊ hoc
ꝯuerſiōe ad eū Hu. cupiēs ꝑ pniaꝫ
recōciliari deo Aug. vt ſibi pctā di/
mittant̄. ne pctōres ꝑmanēdo puniā/
tur. Vñ etiā in alio pſ°. dicit̄: ꝑuenia
m⁹ faciē ei⁹ in ꝯfeſſiōe: ſicut ꝑ manus
vindictā: ita ꝑ faciē reuelatōis pñiā
ſignat: q̄ futura eſt in iudicio. qꝛ ergo
ꝑ egyptū atqꝫ ethiopiā toti⁹ orbis gē
tes ſignauit ꝯtinuo ſubiūxit Regna
terre .i. hoīes ꝟ oī natiōe terre can
tate deo ipm deuote laudādo pſalli
te dño bene oꝑando ad honorē ei⁹.
Ni. Et oſtendit q̄s ſit iſte de⁹ ⁊ dñs
cum ſubiūxit Pſallite deo qui aſcen
dit ſuꝑ celū celi .i. ad extremitatē ce/
li empyrei qđ eſt excelſi⁹ inter celos
ad orientē hoc dicit̄ ꝙ chrīs aſcen/
dit in celū de mōte oliueti: vt habet̄
Actu.i: Qui mons ē in orientali ꝑte
iuxta hieruſalē in q̄ ꝯpletum fuit my
ſteriū redēptōis humane Hu. ⁊ qm̄
ipſe chrīs ventur⁹ eſt iudicare viuos
⁊ mortuos. recte ſubiūctuꝫ ē Ecce
q̄ſi dicat, certū eſt ⁊ ꝓpe. ꝙ ipſe dabit
voci ſue vocem virtutis qꝛ vt dicit
Bre. Dabit illi virtutē ſuſcitādi cor
pora. qm̄ ad vocē ei⁹ reſurgēt mortui
Et ideo date gloriā deo ſeruiendo
ei ad ipſi⁹ laudē ⁊ gloriā ſuꝑ iſrael
id eſt populū chriſtianū q̄ deuꝫ videt
ꝑ fidē magnificētia eius .i. largitas
ei⁹ apparebit: qꝛ remunerabit ipm ſu/
pra ꝯdignū ⁊ virt⁹ eius apparebit
in nubib⁹ materialib⁹: in quib⁹ de/
ſcendet ad iudiciuꝫ. Vñ Math.xxiij.
Videbūt filiū hominis venienteꝫ in
nubib⁹ celi virtute magna. vel virt⁹
ei⁹ in nubib⁹ .i. in apoſtolis ⁊ apoſto
licis viris q̄ aſſeſſores chriſti erūt ad
iudicandū orbē terraꝝ Au. Nō enī
ſolus veniet ad iudiciū: ſꝫ cū ſeniori/
bus populi q̄bus promiſit ꝙ ſedebūt
ſuꝑ ſedes xij. iudicaturi. q̄ etiā āgelos
iudicabūt. Deinde ne aliud nubes in
telligerent̄. ſecut⁹ adiunxit Mirabi/
lis de⁹ in ſāctis ſuis Nic. qꝛ ꝑ eos
fecit mirabilia: cecos illuminādo: le/
proſos mūdando: mortuos ſuſcitādo
de⁹ iſrael .i. populi chrīani videns
deū ꝑ fidem ⁊ ſpem in pñti tpe ipſe
Nic. et nō ali⁹ dabit virtutē pa/
tientie ⁊ fortitudinē ad tolerādas
tētatōes diaboli ⁊ paſſiōes mūdanas
ī pñti: et ī futuro dabit virtutē Hu.
impaſſibilitatis: ⁊ fortitudinē imor
talitatis: ⁊ h̄ nō oīb⁹: ſꝫ plebi ſue .i.
ꝑplō xpiano q̄ eius mādatis obſecū/
dat .i. obedit vſqꝫ in finē hui⁹ vite. et
ꝓ tātis bñficijs ſit bñdict⁹ de⁹ Caſ
Qui oīm ore ſꝑ debꝫ bñdici: vt ſicut
nūqꝫ a bñficijs ceſſat: ita ⁊ bñdictio/
nes ſꝑ accipiat. ⁊ q̄ ei fideliē cū grāꝫ
actōe ꝯfitet̄ bñdicit dñm. ſic fit vt bre
uis iſta laudatio toti⁹ vite tpe ſub aſ
ſiduitate ſoluat̄. Cucurrit copioſ⁹ ꝑa
ingētiū more fluuioꝝ. q̄ q̄nto pl⁹ ter/
ras occupāt: tāto āpli⁹ agros fecūdāt
fluui⁹ q̄ nō ore: ſꝫ magis aurib⁹ hauri
at̄. fluui⁹ q̄ potet̄ mēte nō corpe. pu/
ros ſenſ⁹ iebriās: ⁊ pctīs ebrios ad ſo
brietatē mentis adducēs. Orem⁹ er/
go dñm cu⁹ ciuitatē hui⁹ fluuij im/
pet⁹ letificat Nic. Quatenus nos a
morte in vitā: a corruptione in icor/
ruptionē demutare dignetur: vt ſan
ctis ei⁹ participes facti. ſempiternis
in eum gratulatōib⁹ exultem⁹ chrīm
laudaturi in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Saluum me fac

de⁹. Titul⁹ In finē ꝓ his q̄
ꝯmutabūt Cu⁹ ſeſ⁹ tal̄ ē Ni. pſ. iſte
fact⁹ a dđ ꝓpħa q̄ ī ſpū ꝑuidit paſſio
nē xpi futurā. dirigit nos ī finē ſcꝫ in
xp̄m Caſ. q̄ ī h̄ pſ ſuā narratur⁹ ē paſ
ſionē: ita vt ei⁹ ꝟba ⁊ euāgelica teſtat̄
euēts ⁊ de eo aplūs ſumē doceat̄ ex⁹

Pico. Saluator ei Joh. xv. dicit ꝺ ſe ipſo: vt impleatᷣ ſermo q̄ in lege eoꝝ ſcript⁹ ē. Qm̄ odio habuerūt me gratis. Et ſic hoc qꝺ ꝺr i h̄ ps. Multiplicati ſunt ſup capillos capitis mei qͥ oderūt me gratis. Dicit adimpletum ad lrām ꝺe ſe ipſo. ſilitᷣ apl̄s paul⁹ ad Ro. xi. allegat qꝺ habetᷣ in h̄ ps. Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis ī laqueū: ad litterā dictū ē de iudeis excecatis: eo ꝙ pſecuti ſunt xp̄m. et iterū Joh. ij. ſcribitᷣ ꝙ cū xp̄s facto flagello de funiculis eieciſſꝫ emētes ꝛ vēdētes de templo: recordati ſūt diſcipuli ei⁹: qꝛ ſcriptū ē de eo ī h̄ ps Zel⁹ dom⁹ tue cōedit me. vñ ꝛ Au. dicit de h̄ ps. qꝛ h̄ loqᷣ chr̄s: qͥo dubitare nō pmittimᷣ Hic ei ſunt expſſa v̄ba q̄ ī ei⁹ paſſiōe ꝯpleta ſūt. dederūt ī eſcā meā fel. ꝛ in ſiti mea potauerūt me aceto. Caſſ: Eſt ei iſte ps eoꝝ q̄ lati⁹ de xp̄i paſſione agūt. quā paſſionē chr̄s ſuſtinuit ꝓ his q̄ ꝯmutabuntᷣ Iſta ꝯmutatio ſignificat ꝑpl̄os chr̄ianos. qui veteris hoīs prauitate ꝺpoſita. noue regenerat̄ōis ſūt munē ꝯmutati Pro his āt qꝺ ꝺcm̄ ē. itelligēdū ē ꝙ reuēa paſſio dn̄i ꝓ cūctis fidelib⁹ facta mōſtratur Hu. qm̄ ꝑ ipſā ꝯmutanᷣ ꝺ culpa originalis pc̄ti ad grām: de morte ad vitā: de mūdo ad celū Caſ. xp̄s g⁹ ꝯſtitut⁹ ī paſſiōe. adiūcta ſibi voce fideliū in forma ſerui petit a patre liberari a penis dicens

Saluū me fac de⁹ ꝗꝛ Hic. a penis immētib⁹ Cām ſue petitōis ſbiūgit di. qm̄ ītrauerūt aq̄ vſqꝫ ad aīam meā. Per aq̄s itelligunᷣ pſecutiōes ſeu pſeq̄ntes ſm qꝺ dicitᷣ Iſa. viij. Adducet dn̄s ſup eos aq̄s fortes et multas regē aſſyrioꝝ: ꝛ iō hec lr̄a pt̄ itelligi de xp̄o capite: qꝛ pſecutōes in deoꝝ ītrauerūt vſqꝫ ad aīam ei⁹. i. vſqꝫ ad ſeparatōeꝫ aīe a corpe Hu. vel pt̄ eē vox xp̄iani ſm ſēſū moralē qui

poſtulat ſaluari: qm̄ aq̄ tētationū intrauerūt. i. puenerūt ꝑ delectatōeꝫ vſqꝫ ad aīam. i. vſqꝫ ad ꝯſēſuꝫ ei⁹ Hu: Infix⁹ ſuꝫ in limo pfūdi. i. ī mūdo turpi ꝛ tenaci: nā mūd⁹ limoſ⁹ ē ꝑ luxuriā: ꝛ tenax ꝑ auariciā. ꝛ ſic ē vox chr̄iani penitētis Hic. Infix⁹ ſum ī limo pfundi. Hoc etiā pt̄ intelligi ꝺ chr̄o capite rōne ſue ſepulture q̄ poſitus fuit in terrā ꝛ nō ē ſbā. i. virt⁹ ſubſiſtēdi naturalis ī corpe meo mortuo ſepulto. Moralitᷣ ꝛ non eſt ſba. vitia ei ex nr̄a volūtate hēm⁹ q̄ n̄ ſē ſba: qꝛ pc̄tm̄ nihil eſt Seqᷣ vox xp̄i Hi. Veni in altitudinē maris. id ē in pfundū pſecutiōis q̄ noīe aq̄rum deſignatᷣ vt ſup dictū eſt. q̄lībꝫ āt congregatio aq̄ruꝫ mare vocatᷣ ī hebreo ꝛ tempeſtas dimerſit me. i. acerbitas paſſiōis ex q̄ obijt in cruce Hu: Multi etiā veniunt in altitudinē maris: hoc eſt in aliquā dignitatē ſeculi: ꝛ tempeſtas cārū ꝛ curaꝝ q̄ mouetur vento inanis glorie ſubmergit eos Hi. Laboraui ꝓdicādo ꝛ redarguendo iudeis pc̄tā ſua clamās in cruce qn̄ emiſit ſpūm: vt habetᷣ Mathei xxvij. rauce facte ſunt fauces mee. Raucedo eni cauſatᷣ ex deſiccatione humoꝝ in faucibus ꝛ arterijs: id eſt venis ꝑ q̄s exit ꝛ intrat aer a pulmone. chr̄s aūt paſſione multos humores emiſit de ſuo corpore. vtpote ī ſanguine ꝛ ſudore. in flagellatōe. in corone ſpinee impoſitione. in manuū ꝛ pedū trāſfixione. defecerūt oculi mei ſcꝫ corporales: quoniā ī morte extincti fuerunt dum ſpero in deū meū quia certitudinalitᷣ expectabat gloriā ſui corporis in reſurrectione. que facta eſt diuina virtute. Deinde chriſt⁹ hō plangit aduerſantiū multiplicationem dicens Multiplicati ſunt inimici mei iudei ſup capillos capitis mei. Mod⁹ eſt loquendi ad deſignā

dū magnā aduerſariorum multitudi/
nem q̄ oderūt me gratis id eſt ſine
cā. cum econtrario deberent eū diligē
ꝓpter bona q̄ fecerat eis. veritatē do
cendo: ſanitatem donādo: ⁊ ſic de ali/
is. ꝓpter qđ dixit eis Joh. x. Multa
bona opa oſtendi vobis a patre meo.
ꝓpter qđ opus vultis me interficere
Iſti aūt odiētes chr̄m fuerūt multi/
plicati: qꝛ pharisei primo ɔceperūt cō
tra eū odiū. ſcđo ſcribe: tertio ſacerdo
tes: ⁊ vltimo populus a ſacerdotibꝰ
deceptus: ꝓpter qđ petiuit liberatio/
nē barrabe: ⁊ chr̄i crucifixionē: vt ha
bet Mar. xv. Au. Accipiant mēbra
vocem hanc. diſcāt odio gratis habe
ri. quō fiet vt oderit te mūdꝰ gratis?
Si nihil cuiq3 noceas: ⁊ ſic odio ha/
bearis Nic. Confortati ſunt q̄ pſe/
cuti ſt̄ me inimici mei īiuſte qꝛ hero
des ⁊ pilatus pſtiterunt eis fauorem
Herodes enī illuſit eū ⁊ ſpreuit Lu.
xxiij. Et pilatꝰ ī fauorē iudeoꝝ dedit
ſnīam iniquā contra chriſtū. que nō
rapui tunc exoluebā Hu. Acſi di/
cat. Aliꝰ rapuit ⁊ furtum fecit. ⁊ ego
pro eo ſuſpenſus ſuz Nic. Sic xps
dicit ſe penā exoluiſſe pro pc̄tis hu/
mani generis q̄ nō ɔtraxerat Deus
tu ſcis inſipientiā meam Hoc nō in
telligit̄ de perſona chriſti in qua nul/
la fuit inſipiētia: ſed omnimoda ſapi/
entia: ſed ſicut paſſionē membroꝝ ſuo
rū dicit ſuā. vt habet̄ Actu. ix. Sau/
le ſaule qđ me pſequeris. Et Zacha.
ij. Qui tāgit vos. tāgit pupillam ocu
li mei. et hoc ꝓpter cōnexionē capi/
tis ad mēbra. Sic inſipientiā mēbro/
rū ſuoꝝ ⁊ delicta dicit eſſe ſua: quia ꝓ
ipſis penā portauit ⁊ ſatiſfecit. Sic
homo ſatiſfaciens ꝓ delicto alterius.
facit quodāmō illud delictū eē ſuū: ſi
cut ⁊ cōiter dicit̄. Onꝰ muli vel came
li: qꝛ illud onus dicit̄ ſuū ſolū ad por
tandū: ⁊ non q̄ntū ad paſſionē ⁊ dn̄i/

nm. et bene dicit ⁊ delicta meaꝰ a te
nō ſunt abſcondita qꝛ delicta eorum
qui ea abſcōderūt nolentes ea deſerē
⁊ confiteri: illa non facit chriſtus ſua
ꝓ eis ſatiſfaciēdo: ſ3 ſolum delicta eo
rū qui vere contriti ɔfitent̄ Sequit̄
Hug. Non erubeſcāt in me ſcil3
moriente et nō reſurgente qui expe
ctāt te dn̄e venturū ad inferos ⁊ po
ſtea reſurrecturū Hu. Loquit̄ ꝓ ſan
ctis patribꝰ in limbo ſalutem chr̄i ex
pectantibus cū magno deſiderio Et
ideo niſi ad eos deſcēdiſſet chr̄s. eſſet
eis ɔfuſio ⁊ maxime prophetis ibidē
exiſtētibus q̄ talia dixerunt ventura
Nec orat ſic chr̄s quaſi neſciꝰ futuro
rū: ſ3 vt oſtēdat in ſe veritatē huma/
ne nature in q̄ minor eſt patre Caſ.
Addiditq3 dn̄e virtutum In quo
oſtendit impoſſibile nihil eſſe oīpo/
tentie ipſiꝰ. Nam q̄ virtutibus impe
rat. non eſt qđ non pro ſua volunta/
te pficiat Hu. Conſequent̄ orat pro
apoſtolis ceteriſq3 fidelibꝰ di. Non
confūdant̄ ſuper me moriente qđ q̄
dem eſſet ſi non reſurgerē q̄ ɔ̄rūt
te bonis operibꝰ o deus iſrael i.
populi chriſtiani videntis te ꝑ fidem.
acſi dicat Hie. Non euacuet̄ ſpes
credentiū de mea paſſione: ſ3 cogno/
ſcāt qꝛ voluntatē tuā facere veni ſic
Sequit̄ Q̄m propt̄ te Nic. O deꝰ
pater id eſt ꝓpter voluntatē tuā ſu
ſtinui opprobrium qꝛ iudei vocabant
me demoniacū Joh. viij. Et etiā cū
tenerent eum vinctū plures dicebāt
ɔtra eum falſum teſtimoniū Math.
xxvi. Et operuit ɔfuſio faciē meā
qꝛ velantes faciem eius ꝑcutiebāt eū
dicētes: prophetiza nobis chriſte quis
eſt qui te ꝑcuſſit: reputātes eum falſū
prophetā Lu. xxij. Aug. Nihil ma/
gnum eſt qđ dicitur ſuſtinui oppro/
brium ſed qđ dicit̄ ꝓpter te ſuſtinui.
Si enim ſuſtines qꝛ peccaſti: ꝓpter te

ſuſtines nō ꝓpter deū. Que ei gloria vobis ē ait petr⁹ ſi peccātes punimi et ſuffertis? Si ei ſuſtines q2 mādatū dei ſeruaſti: vere ꝓpter deū ſuſtines. ⁊ merces tua manet in eternū: q2 ꝓpter deū ſuſtinuiſti opprobriū Ideo ei ille prior ſuſtinuit vt nos ſuſtinere diſcerem⁹ Porro ſi ille q̄ oīo nō peccauerat dict⁹ eſt peccator: dict⁹ ē iniqu⁹ dict⁹ eſt beelſebub: dict⁹ eſt inſan⁹: tu ſerue dedignaris audire ꝑ meritis tuis: q̄d dn̄s audiuit nullis meritis ſuis Ille venit vt tibi ꝓberet paciētie exēplū Sequit̄ Ni. Extrane⁹ fact⁹ ſum fratrib⁹ meis .i. iudeis q̄s vocat fratres eo ꝙ iude⁹ erat ⁊ ꝑegrin⁹ filijs matris mee .i. eiſdē iudeis q̄ ſūt filij ſynagoge quā matrē ſuā vocat: ⁊ eſt eiuſdē ſnīe repetitio ad maiorē expſſionē Du. Deinde oſtēdit q̄re hec ſuſtinebat. videlz ꝓpter ecciam dei cōſtruendā: vn̄ dicit zel⁹ dom⁹ tue .i. amor ꝺ ecc̄a ꝯſtruēda cōedit me .i. me totū ſibi vēdicauit. quē zelū oſtēdit xp̄s maxime qn̄ de domo deiecit negotiatores. Joh. ij. dicit Nolite facere domū patris mei domū negotiatiōis Ni. ⁊ opprobria exprobrātiū tibi Miracula eni xp̄i attribuebant iudei virtutib⁹ demōis Mat. xij. dicentes. H̄ n̄ eijcit demōia niſi in beelſebub p̄ncipe demōiorꝫ: que tn̄ fiebāt virtute toci⁹ trinitatis: ⁊ ſic exprobrabāt patri ceciderūt ſup me q2 ꝓpter hmōi miracula. ⁊ p̄cipue ꝓpter miraculū reſuſcitationis lazari apud multos diuulgatū. iudei q̄ſierunt occaſionē mortis xp̄i dicētis Jo. xv. quid facim⁹. q2 hic hō multa ſigna facit? ⁊ h̄ ē q̄d dicit̄. ceciderūt ſup me. ad me obruēdū in morte Du. Sz int̄ hec pi⁹ dn̄s māſuetudinē ſuā ꝯmēdat di. Et operui in ieiunio aīam meā .i. vitaꝫ meā. xp̄s eni ieiunauit xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctib⁹ Mat. iiij. Vel operui .i. humiliaui in ieiunio: h̄ eſt in macie ⁊ triſticia naturali aīam meā .i. vitā meā Et factū eſt in opprobriū mihi quanto eni erat hūilior tāto apud reprobos deſpectior apparebat Caſ. vel chriſt⁹ dicit ſe ieiunaſſe: q2 hoīm fidē quā valde eſuriebat non poterat inuenire et ob hoc dixit: operui animā meā .i. quaſi pallio triſticie circūdedi: ⁊ factū ē i opprobriū mihi. Sꝑ boni malis opprobria ſunt: q2 eorꝫ celerib⁹ nō adq̄eſcūt. dū illis ſtudioſe detrahunt q̄b⁹ nulla ſocietate iūgunt̄ Teſtant̄ ei iſta opprobria alape flagella. ⁊ ſputa q̄ dn̄s ſaluator ab inſana plebe ꝑpeſſus ē in maxima hūilitate ⁊ poſui veſtimentū meū ciliciū Ni. Doctores noſtri cōiter dicūt. ꝙ ꝑ ciliciū hic intelligit̄ flet⁹ xp̄i in ſuſcitatōe lazari: eo ꝙ āti q̄t⁹ flētes mortuū. induebāt cilicium Sz mihi videt̄ ꝙ ꝯuenient̄ ꝑ ciliciū pōt intelligi aſperitas veſtiū chriſti. Cū ei reprobauerit mollicīē veſtiuꝫ Mat. xi. di. Ecce q̄ mollib⁹ veſtiunt̄ i domib⁹ regū ſūt: ſatis apparet ꝙ aſperis veſtib⁹ vtebat̄: q2 ipſe cepit facē ⁊ docē Actu. i. et Jo. xix. dicit̄ ꝙ ei⁹ tunica erat incōſutilis. deſuꝑ cōtexta ꝑ totū. Et hoc mō fiūt veſtes cilicine et aſpe ⁊ factus ſuꝫ illis in ꝑabolā Hoc eſt in deriſum: q2 de eo dicebāt Math. xi. Ecce hō vorax ⁊ potator vini: publicanorꝫ ⁊ peccator amicus Au. Parabola eſt ꝯpatio ⁊ ſimilitudo maledicti aduerſuꝫ me loquebant̄ q̄ ſedebāt in porta Ni. i. principes ſacerdotū q̄ eū iudicauerūt reū mortis Marc. xiiij. Et iſti vocant̄ ſedentes in porta duplici de cā: tum q2 ſedebāt ꝓpe portā tēpli: tum q2 precceptū erat deut. xvi. Judices ꝯſtitues in oībus portis tuis ⁊ in me pſallebāt .i. de me cātabāt deriſorie q̄ bibebāt vinū Scribit̄ eni in libello q̄dā hebraico q̄ intitulat̄ ꝯdēnat⁹ iudi

ctio.ꝙ ꝓpter ꝟba ſalomonis ꝓuerbi. xxxi. date ſicerã.i.potũ iebriatiuũ merētib⁹. ⁊ vinuȝ hiis q̄ amaro aĩo ſunt. Sapiētes iudeoꝝ ordiauerũt ꝙ dãnatis ad mortē daret̃ plen⁹ cyph⁹ de vino forti.vt magis hilarit̃ ſuſtinerent mortē. Et illud vinũ fuit acceptuȝ a chr̄o ⁊ duob⁹ latrōib⁹ cum eo crucifigēdis. Sȝ iudei illud vinũ accepert̃ ⁊ biberũt cũ deriſiōe xp̄i. Et ꝓpt̃ talē deriſſonē dr̄ hꝪ. In me .i.de me pſallebãt q̄ bibebãt vinũ. Et loco vini poſuerũt acetũ: vt habet̃ ĩfra. Aliter eē pt̃ exponi ꝙ de crucifixiōe chr̄i tãq̄ de re inſolita notabiliter facte fuerũt cãtilene deriſorie ĩ fauorē ſacerdotũ q̄ mortē ei⁹ ꝓcurauerũt tãq̄ de falſo ꝓpħa volēte regnare ⁊ nō potēte.q̄ videlȝ cãtilene cãtabant̃ p̱ tabernas. Et ideo dr̄ In me pſallebãt ⁊c̄. Sed inter tot ſcãdala ⁊ opprobria.ĩter tãtas tribulatōes ⁊ pſecutōes quid tu agebas mitiſſime ieſu Hu. Ego vero orōnē meã ad te dn̄e. ſupple dirigo vel direxi Lu.xxiij.dr̄. pr̄ ignoſce illis. Illi diridebãt.ille orabat Au. Qn̄ eñi maledĩceris ⁊ q̄d agas nō habes.qn̄ tibi iactãtur opprobria. ⁊ qn̄o corrigas eũ a q̄ iactãtur nō inuenis: nihil tibi reſtat niſi orare. Cōſequenter oñt xp̄s ꝙ exaudiri debet ei⁹ orōo. eo ꝙ tēp⁹ recōciliatōis eſt.vñ dr̄. Tēpus bn̄placiti de⁹. Hoc ē tp̄e aplūs cōmemorat dr̄. Ecce nũc tēp⁹ acceptabile.ecce nũc dies ſalutis Caſſ. Qñ incarnatōis ſue beneficio ꝑdicitãtē mũdũ repauit:tp̄s qđ eternitatē ꝯtulit ⁊ ſalutē:ſȝ hoc tēp⁹ qñ̄o ꝑuenerit.decēter exponit d. In multitudinē miē tue. Nã ſi multitudines miē nō fuiſſent.neq̄q̄ redimi poteram⁹ obnoxij rei.vel debitores. Nō eñi parua miã fuit.q̄ tã ingētia pc̄tã ſuꝑauit exaudi me ĩ veritate ſalutis tue. Hi.i.ſalutis a te ꝓmiſſe.q̄ ꝓmiſſio ē. In veritate. Hie. Orat ergo chr̄s vt p⁹ eius mortē reſurrectōis veritas approbet̃. vñ adhuc ſb̄dit Hi. Eripe me ď luto vt nō infigar. Sup̱i⁹ ãt dixit xp̄s ſe infixũ ĩ limo.eo ꝙ mortu⁹ fuit ⁊ ſepult⁹ in ſepulcro intra terrã:hic ãt petit vt nō infigat̃.i. ꝙ nō diu remaneat in ſepulcro: ⁊ h̄ fiat ꝑ ſue reſurrectōis acceleratōeȝ. Libera me ab his q̄ oderũt me. i.a iudeis a q̄rũ ꝑtãte fuit liberat⁹ totaliter ĩ ſua reſurrectione. Et de ꝓfundis aq̄ꝝ. i. pſecutionũ:vt ſ.dictũ ē:ad q̄rũ ꝓfũdũ hō deducit̃ qñ occidit̃: ⁊ in h̄ petit ſuã reſurrectōeȝ vt p̾us.p̱ alia tñ verba vt ſolet fieri in talib⁹ orōnib⁹. Et iō adhuc ſb̄dit. Non me demergat tempeſtas aq̄. Sup̄ dixit: ⁊ tēpeſtas dimerſit me.eo ꝙ mortu⁹ fuit in cruce.qđ ꝑ h̄ dicit̃ nō me demergat tēpeſtas aq̄. Sēſ⁹ ē.i.me p̱ mortē dimerſũ nō diu teneat ĩ morte. neq̄ abſorbeat me ꝓfũdũ. i.corp⁹ meũ ĩtra ſepulcꝝ ñ putreſiat ſeu corrũpat̃: nec a vermibus corroſuȝ abſorbeat̃. neq̄ vrgeat ſup me pute⁹ os ſuũ. In hebreo habet̃ ñ obturet ſup me pute⁹ os ſuuȝ. Et dr̄ h̄ pute⁹ lib⁹ ĩferni ad quē ďſcēdit aĩa xp̄i ad extrahēdũ inde pr̄es ibi detētos: ſm̄ illud zacharie ix. Tu q̄ȝ ĩ ſãguine teſtamēti tui.eduxiſti victos ď lacu in q̄ nō erat aq̄. Sic igitur petit chr̄s.vel poti⁹ dauid in pſona xp̄i ꝙ aĩa ipſi⁹ cito de inferno redeat ad corpus: ⁊ ꝙ reſurrectio compleat̃:ita ꝙ corp⁹ nullã corruptionē ſeu putrefactōeȝ patiat̃:qđ ⁊ factum fuit:ſic ſ.dictũ ē pſ:xv. Poteſt ĩ iſte verſicul⁹ eē vox et orō fidelis dicētis Hie. Et nō demergat me tēpeſtas aq̄. i.tētatōis p̱ ꝯſēſũ. neq̄ abſorbeat me ꝓfũdũ. p̱ pc̄tōꝝ exercitiũ ne cadã ĩ deſperatiōem vel obſtinaciã. de q̄ dicit̃ ꝓuer.xviij.peccator cũ ĩ ꝓfũdũ maloꝝ venerit cōtēnit. neq̄ vrgeat. i.

ne me ſtringat vel claudat ſuper me
pute⁹ inferni os ſuũ. Caſ. In q̃ pu
teo vere incidũt pctõres. qñ ſe a vici
oſa voluptate nõ abſtrahũt: vrget ꝙ
ſup eos os ſuũ ↄcludi. cũ vſqꝫ ad tp̄s
mortis ſue in peſſima voluntate ꝑſi
ſtũt Au. Qui fatet̃ ſe peccaſſe pute⁹
nõ claudit ſup eũ os ſuũ: qꝛ extra pu
teũ praue ↄſuetudinis exit ꝑ ↄfeſſio/
nẽ. Qui vero dicit q̃d male feci: fact⁹
eſt defenſor pctĩ ſui: ⁊ iam pute⁹ clau
dit ſup eũ os ſuũ: qm̃ amiſſa ↄfeſſiõe
nõ erit loc⁹ mĩe. Si vis vt deus ſit
tu⁹ liberator: tu eſto pctõꝝ tuoꝝ ac/
cuſator. Sequit̃ vox xp̄i: exaudi me
dñe Ni. Hic ↄſeq̃nt̃ adducit̃ rõ ex/
auditõis ſue. ⁊ accipit̃ ex p̄te ꝓprieta
tis diuĩe. cui⁹ ꝓprietas ẽ mĩa ⁊ benigni
tas vñ dicit Caſ. Exaudi me dñe
qm̃ benigna ẽ mĩa tua. ſꝑ ad bñficiẽ
dũ ⁊ exaudiẽdũ p̄ata: qñ tñ pie petit̃.
et ei deuote ſupplicat̃. Hãc xp̄o beni/
gnitatẽ exponit cũ ſubiũgit ſ̃m mul
titudinẽ miſerationũ tuaꝝ reſpice in
me. Ad ipſaꝫ ſꝑ redit. quã debilib⁹ ⁊
miſeris ſcit patronã cui oĩa pctã ce/
dũt: ꝙuis nũeroſiſſima ↄprobent̃ Et
ĩtuere ꝙ vbi pietas poſtulat̃ ſꝑ hõ re
ſpici dĩ. nã ſi pctã ſolũ reſpiciat nos ſi
ne dubitatõe ↄdẽnat Nic. Et ne a/
uertas faciẽ tuã a puero tuo. Chr̄us
dr̃ puer tãꝙ ſeru⁹ valde obediẽs: ſic
mos eſt ſacre ſcripture Vñ actu. iiij.
Cõuenerũt in ciuitate iſta aduerſus
ſcm̃ pueꝝ ieſũ quẽ vnxiſti herodes ⁊
pilat⁹ ⁊c. Supplicat g⁰ p̄ri ne auertat
faciẽ ſuã a ſe: orõnẽ ſuã repellẽdo: et
loquit̃ de deo ad modũ hoĩs q̃ auer/
tit faciẽ ſuã qñ nõ vult exaudiri dep̄
catõeꝫ petẽtis. Tãm q̃re petit exaudi
ri ſubiũgit di. qm̃ tribulor ⁊ iõ iſtã
ter peto exaudiri velociter exaudi
me. Hier. Ut cito reſumam ſpũm
quẽ in tuis manib⁹ ↄmẽdaui Intẽ
de aĩe mee Ni. i. vite mee corꝑalĩ

et libera eã reſuſcitãdo a morte ꝓ/
pter inimicos meos. i. ꝓpt̃ iudeos
eripe me. Qđ duplicit̃ exponit̃. vno
mõ de iudeis obſtinatis vt ꝑ reſur/
rectõeꝫ xp̄i ↄfundant̃ Alio mõ de cõ
uertẽdis: vt audita xp̄i reſurrectiõe
ↄuertant̃: ſicut legit̃ Actu. ij. ꝙ p̄dicã
te petro xp̄i reſurrectõeꝫ multi ↄuer
ſi ſunt ad fidẽ. Et ſubdit̃ ibidẽ. ⁊ ap/
poſite ſunt ĩ illa die aĩe circit̃ tria mi
lia Tu ſcis ĩproperiũ meũ mihi il
latũ in verbis iniurioſis: vt pꝫ ꝑ p̄/
dicta ⁊ ↄfuſionẽ meã. qꝛ capt⁹ ſum
ad modũ latronis ⁊ reuerẽtiã meã
id ẽ vẽcũdiã meã. nã irreuerẽs dr̃ i/
uerecũd⁹ Propt̃ qđ in trãſlatiõe he
braica dicit̃: ⁊ ignominiã meã: ſcꝫ in
ſputis ⁊ in collaphis a iudeis mihi il
latis In ↄſpectu tuo ſũt oẽs q̃ tri/
bulãt me. tu vides maliciã eoꝝ. ⁊ ꝓ
volũtate tua potes eos punire. Impro
periũ expectauit cor meũ ⁊ miſeriã.
qꝛ poſt collaphos ⁊ ſputa ei a iudeis
illata: fuit a militib⁹ preſidis illuſus
et crudelit̃ occiſus Et ſuſtinui ſol⁹
. q̃ ſimul. i. mecũ ↄtriſtaret̃ et nõ i/
ueni. Hoc videt̃ falſuꝫ: qꝛ ap̄li ĩ mor
te xp̄i ſimul ↄtriſtati ſũt: ſ̃m qđ dixe/
rat eis Io. xvi. Amẽ dico vobis. plo
rabitis et flebitis vos. Dicẽduꝫ ẽ ꝙ
loquit̃ h̃ ſ̃m cõem vſum q̃ null⁹ dicit̃
adeſſe. vbi pauci ſũt ↄparatiue: ſic. dr̃
null⁹ eſt in eccĩa. vel in foro. qꝛ pauci
ſunt ibi. ſ̃m ꝙ deberẽt. vel ↄſueuerũt
eẽ. ita in morte chr̄i pauci fuerũt con
triſtati: cũ tñ oẽs debuiſſent ei ↄpati.
cui videbant̃ ↄpati inſenſibilia: qꝛ in
morte xp̄i ſol obſcurat⁹ eſt. ⁊ t̃ra mo/
ta eſt. et petre ſciſſe. et q̃ ↄſolaret̃ ⁊ ñ
ĩueni. q̃ſi dicat Hie. Null⁹ de tanta
multitudine iniq̃rũ aut ↄpaſſus ẽ do
lorib⁹ meis. aut extitit ↄſolator Ni.
Etiã petr⁹ q̃ debuit me ↄſolari: ĩ pre/
ſẽtia mea ter me negauit Et dedert̃
ĩ eſcã meã fel ſicut dr̃ Mat. xxvij. et

dederũt ei vinũ bibere cũ felle mixtũ.
et qꝛ fel erat de natura ſua magis cõ/
meſtibile ꝙ̃ potabile. Jõ noĩat ipſuꝫ
fel ĩ h̄ loco eſcã. ꝛ in ſiti mea potaue
rũt me aceto. vt habeť Jo. xix. Cuꝫ
ergo accepiſſet acetum. dixit. Cõſum
matum ẽ Aug. fel ꝛ acetuꝫ adhuc
offerũt chr̄o. q̄ male viuẽdo ſcãdaluꝫ
ĩferũt eccľe Din᷒ ei peccauerũt iudei
crucifigẽtes chr̄m in ťra ãbulãtẽ ꝙ̃
q̄ ip̄m ↄtẽnũt in celo regnãteꝫ Et qꝛ
iudei malã eſcã dederũt: in eſca puni
ti ſũt. vñ ſequiť Ni. Fiat mẽſa eo/
rũ corã ipſis ĩ laqueũ. qñ ei hirl'm̄ fu
it obſeſſa a romanis. iudei illic ↄuene
rãt ad celebrãdũ ↄuiuiũ paſchale. qđ
nõ poterat fieri extra hirl'm̄: ꝛ ſic fue
rũt illaq̄ati. qꝛ a romanis fuerũt ĩ illa
obſidiõe circũcluſi ſicut aues ĩ laq̄o. Et
ĩ retributões ſcꝫ penaꝝ debitarũ
ꝓpť mortẽ xp̄i: qꝛ paſſi ſunt famẽ ĩ il
la obſidiõe ĩ tãtũ ꝙ mulĩes cõederũt
pueros ſuos. ꝛ ex ↄſeq̄nti paſſi ſunt
mortis peſtilẽtiã: vt dicit ioſeph᷒ in
libro de iudaico bello. ꝛ in ſcãdalũ.
etiã tũc facti ſunt. qꝛ ciuitate capta vẽ
debanť octogĩta milia iudeoꝝ. videlꝫ
xxx. ꝓ vno denario: exceptis illis q̄
fame ꝛ gladio ꝑierũt. Obſcurenť ocu
li eoꝝ ne videãt. qꝛ iudei q̄ nõ fuerť
mortui: ſũt ꝑ totũ orbẽ diſperſi. ꝛ in
ſua infidelitate excecati. ꝛ dorſũ eoꝝ
ſꝑ ĩcurua. vt romãis fuiãt ſꝑ. Hie.
aut ſub onẽ legis. quã ſm̄ lrãꝫ nemo
ferre potuit Hos duos ỽſiculos al/
legat aplũs ad roma. xi. de excecatõe
iudeoꝝ: fiat menſa eoꝝ Hu. Sacra
ſcriptura mẽſa dr̄. vbi mẽtes fideliũ
reficiunť. vñ pſ. Paraſti ĩ conſpectu
meo mẽſã. hec mẽſa dr̄ iudeoꝝ: qꝛ lex
data fuit eis. ꝛ hec facta ẽ eis. in laq̄/
um. ꝑ erroneã ĩtelligẽtiã. ꝛ ĩ retri/
butionẽ. illos ĩ multas ↄtrarietates
ĩplicãdo. ꝛ ĩ ſcãdalũ. i. cã q̄re ſcan
dalizanť. Obſcurenť oculi. cordis
eoꝝ ne videãt. veritatẽ. i. ne ĩtelligãt

diuinitatẽ ſb̄ hũanitate latẽtẽ. Et dorſũ
eoꝝ. i. affectõeꝫ eoꝝ q̄ dꝫ hõiẽ erigẽ
ſicut ſp̄ia dorſi. ſꝑ ĩcurua. ad ťrã. Caſ
h̄ illis euenit q̄ nimio delictoꝝ põdẽ
ꝑgrauati. ceruicẽ ſuã in ťraꝫ cernui. ĩ
ĩclinati incuruãt. Nã dorſũ dictũ ẽ q̄ſi
deſcẽdẽs deorſuꝫ Et ꝑ h̄ qđ dicit ſp̄s ſi
gnat ĩpios q̄ nulla ſatiſfactiõe ↄuerſi
ſũt. deinde ĩprecať eis captiuitatẽ fa/
ctã a romanis di. Ni. Effũde ſuper
eos irã tuã. i. effectũ ire tue. ꝛ furoꝛ
ire tue. i. rigoꝛ iuſticie tue. ↄphẽ/
dat eos. qđ factũ ẽ in deſtructõe eo
rũ ꝑ romanos facta Fiat habitatio
eoꝝ deſerta. qꝛ romani deſtruxerũt
ciuitates eoꝝ ꝛ loca. ꝛ in tabernacu
lis eoꝝ nõ ſit q̄ ĩhabitet. qꝛ totaliť fu
erũt expulſi de iudea: ꝛ hirl'm̄ fũdit᷒
euerſa ẽ. et facta q̄ſi aceru᷒ lapidũ. Et
hec ↄpleta fuerũt ſb̄ tyto ꝛ veſpaſia
no ĩꝑatorib᷒ romanoꝝ. Et h᷒ punitõ
nis cã ſb̄dit. Qm̄ quẽ tu ꝑcuſſiſti. i.
xp̄m. ꝑſecuti ſũt occidẽdo eũ. Dicit
aplũs ad ro. viij. de deo p̄re ꝙ ꝓprio
filio ſuo nõ pepcit: ſꝫ ꝓ nobis oĩb᷒ tra
didit illũ. et ſic eũ ꝑcuſſit: qꝛ ꝑcuſſioni
b᷒ iudeoꝝ ip̄m expoſuit Hoc tñ fuit
ex maxĩa charitate: ſm̄ ꝙ dr̄ Jo. iij.
Sic de᷒ dilexit mũdũ vt filiũ ſuũ vni
genitũ daret: ſꝫ iudei ꝑſecuti ſũt. eũ
ex ĩuidia ꝛ iniq̄tate: ꝓpť qđ puniti fu
erũt. Et ſup dolorẽ vulnerũ meoꝝ
addiderũt. qꝛ ñ ſolũ ꝑſecuti ſũt xp̄m
ad mortẽ ĩ ꝓpria ꝑſona: ſꝫ etĩ ĩ mẽbris
ei᷒ Stephanũ lapidãdo: iacobũ occi/
dẽdo: alios incarcerãdo et flagellãdo
vt pꝫ ĩ actib᷒ aplõꝝ. Et qꝛ ipſi oppoſu
erũt dolorẽ ſup dolorẽ. eẽ. Appone
iniq̄tatẽ ſup iniq̄tatẽ eoꝝ. i. ꝑmitte
vt ruãt de iniq̄tate ad iniq̄tateꝫ Ipſi
eñ ſup pc̄tõꝝ ↄmiſſionẽ appoſuerť ob
ſtinationẽ: Jõ ſb̄dit. vt nõ ĩtrẽt ĩ iu
ſticiã tuã. reuertẽdo de culpa ad gra
tiã Caſſ. ne participes fiãt xp̄o ĩ illo
regno iuſticie. i. in celo vbi remũerat
ſcõs ſuos Deleanť de libro viuẽtiũ.

p̱ eťnā dānatōez Au. Fres n̄ ſic ac/
cipe debem⁹ q̄ queq̄ʒ de⁹ſcribit in li
bꝛo vite vt deleat illū:ſʒ libꝛi noīe p̄/
deſtinatio dei accipit:qꝛ ſic̄ h̄ qđ ī li
bꝛo ſcp̄tū ē:fixū manet.ſic icōmutabi/
le ē qcq̄d a deo p̄deſtinat. Quō g° di
cit:deleant: ſi hi q̄ ſcp̄ti ſūt deleri nō
pn̄t? Sʒ h̄ dc̄m eſt ſm ſpeʒ illoꝝ.qꝛ
ipſi ſe ſcp̄tos putabāt Caſſ.ibi ei qđ
ſcribit deleri nō p̄t:qꝛ totū ī p̄deſtia
tōe ſolidatū ē.ꝛ nll'o euēt⁹ mutare po
terit.qđ illa ꝓuidētia eterna decreuit
Seqt ꝛ cū iuſtl.nō ſcribāt Idē ipe
locutōis mod⁹ ē.vt ſcribē dicat deuʒ
qđ ē ī illa iudicatōe factur⁹: ſic̄ ī euā
gelio dic̄ lu.x. Gaudete.qꝛ noīa vr̄a
ſcp̄ta ſūt ī celis. Hoc ei accidē negat
eis q̄ nō ſūt:ſic̄ titul⁹ ait: pijs ſatiſfa/
ctōib⁹ ꝯmutati Poſtq̄ʒ iudeis q̄ fue/
rāt emerſura ꝓphetica p̄dicatōe ꝯpe
tent optauit Sequit vox xp̄i de ſua
incarnatōe di. Ni. Ego ſuʒ paup̱
nat⁹:paup̱ cōuerſat⁹:paup̱ moꝛtu⁹:in
cruce nud⁹:et in alieno ſepulcro poſi
tus et dolēs qꝛ doloꝛ ī chr̄i paſſiōe
fuit maxim⁹ ſal⁹ tua de⁹ ſuſcepit me
reſuſcitādo me a moꝛte. Deinde ſcā
ecc̄a grās agit di. Laudabo nomē di
cū cātico i.cū hymnidica exultatōe
laudabo nomē dn̄i coꝛde ꝛ oꝛe ꝛ ma
gnificabo eū in laude. Nō ē intelli/
gēdū q̄ ex hūana laude aliq̄d deo ac
creſcat:ſʒ ipſis laudātib⁹ Et place/
bit deo ſupple ſacrificiū laudis dīne
Caſ. ſup vitulū nouellū cornua p̱/
ducēte ꝛ vngulas In veteri ei lege
mos fuit vt p̱ pc̄tis offerret vitul⁹ no
uell⁹.i.vitul⁹ vni⁹ anni. Quaſi g° di/
cat:multo acceptioꝛ ē laus puro coꝛ
de fuſa deo.q̄ʒ p̄t pecudū placē macta
tio Ni. Et hoc ē qđ p̄dixit ſaluatoꝛ
Io.iiij. Venit hoꝛa ꝛ nūc ē.qn̄ veri
adoꝛatoꝛes adoꝛabūt p̄rem in ſp̄ū et
veritate Videāt paupes i.chꝛiani
q̄ ī p̄mitiua ecc̄a fuerūt paupes Caſ.

et letent q̄ iā nō in ſolis facultati
b⁹ vt olim oblatio poſita eſt:ſʒ ī mē/
tis affectu ꝛ deuotiōe.vbi ꝛ paup̱ p̄t
eē ditiſſim⁹ q̄rite deū in fide ꝛ cha
ritate ꝛ viuet aīa vr̄a vita aīe de⁹
ē. Illud ꝓprie viuē dicim⁹.qđ ī btitu/
dinis iocūditate ꝯſiſtit Et ſecure q̄ri
te eū Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s
Paupes ſūt chꝛiani q̄ mūdi iſti⁹ di/
uicias ꝛ voluptates deſpiciūt: et eli/
gūt indigētiā hūanaꝝ rerū.vt ſp̄ūali
b⁹ epulis farciant et vinctos ſuos n̄
deſperit i.oēs q̄ ei⁹ legib⁹ ꝛ māda/
tis vinciunt.ipſos eni liberat a laq̄is
carnalib⁹.q̄s ſuis regul' ꝯnexos agno
uerit Ni. vel vinctos.i.ſcōs p̄res in
libo detētos nō deſperit ipſos ſecuʒ
educēdo. Propt g° p̄miſſa bn̄ficia q̄
de⁹ fecit hūano generi Laudēt illū
celi ꝛ t̄ra i.ciues celeſtes.ꝛ hoīes ī
t̄ra habitātes mare ꝛ oīa reptilia in
eis n̄ q̄ talia irrōnabilia laudēt deū
ꝓprie:ſʒ qꝛ ſunt hoīb⁹ materia laudis
diuine.q̄ eū laudāt ex ſuis creaturis
Quare laudēt? Quia de⁹ ſaluā faciet
ſyon Qđ exponit dupliciter. vno mō
de ecc̄a militāte q̄ p̱ ſyon ītelligit:qđ
interp̄tat ſpeculatio Caſſ.qm̄ ī ſola
ecc̄ia reſpicit de⁹.ī que coꝛda fideliū
dirigunt ꝛ edificabunt ciuitates iu/
de i.chr̄i q̄ fuit de tribu iuda Ni.q̄
alij ap̄li.aliq̄ʒ diſcipuli de mōte ſyon
miſſi ſūt ad p̄dicādū p̱ oꝛbē vniuerſū.
vbi p̱ eos oꝛdinate ſūt eccīe q̄ dicūt
ciuitates.eo q̄ ciuitas ē ciuiū vnitas
Ibi āt vniebant fideles in fide ꝛ cha
ritate Et inhabitabunt ibi fideles
chr̄i Caſſ. Vbi ꝯſtant mētis purita
te verſant ꝛ hereditate adq̄rēt eā
Nic.qꝛ decedētib⁹ p̄mis.alij q̄ hēdi
tarie ſuccedūt eis Caſ. vel ī hēditate
adq̄rēt eā.qn̄ ad hirl'm illā ceťnā dn̄i
miſeratōe p̱ueniūt Ni. Et ſemē ſer
uoꝝ ei⁹ i.imitatoꝛes fidei ap̄loꝝ et
diſcipuloꝝ chr̄i poſſidebit eā vidꝫ

eccīam ꝑ orbē t̄rarū diffuſā. ⁊ q̄ dili
gūt nomē eiꝰ. exiſtētes in charitate
habitabūt ī ea. In numero ⁊ merito: qꝛ
ſola charitas diuidit int̄ filios regni
⁊ ꝑditōis. Alio mō exponit̄ de eccīa
triūphāte q̄ ſyon appellat̄. Unde ad
hebre. xij. Acceſſiſtis ad ſyon mōtē ⁊
ciuitatē dei viuentis hirlm̄ celeſtem.
Hāc āt ſyon celeſtē deꝰ ſaluā fecit. q̄n
ꝑ hoīes illuc aſcēdētes angeloꝝ rui
nā reparauit: ⁊ edificabunt̄ ciuitates
iude. i. chr̄i. Et pn̄t dici he ciuitates
diuerſoꝝ āgeloꝝ ordīes. q̄ tūc edificā
tur. Hie. q̄n aīe ſcōꝝ ī tēplū ſcm̄ tc̄ꝫ
viui lapides deferunt̄: ⁊ inhabitabūt
ibi videlꝫ ſcī illuc aſſūpti. Ni. et here
ditate adq̄rēt eā. Hu. vt habeāt illā
b̄titudinē regni celeſtis ī ꝑpetua poſ
ſeſſiōe: et ſemē ſeruoꝝ eiꝰ. Ni. i. fide
les diſcipuloꝝ chr̄i imitatores: poſſi
debit eā: et̄nalit̄ abſq̄ꝫ amiſſiōe. Hu.
Et q̄ diligūt nomē eiꝰ. i. h̄ntes fidē ꝑ
dilectōēꝫ opantē: habitabūt ī ea. Ni.
In q̄ eſt ꝑfecta charitas: vna vox le
tātiū: ⁊ vnꝰ ardor cordiū. Caſ. Audi
uimꝰ pſalmū q̄ de paſſiōe dn̄i ꝓphe
tat q̄rtū: diſpēſatōe celeſti mirabilem.
vbi q̄nta ē ī diuitate ptās: tāta in hu
manitate ꝯſtat h̄ūilitas. Aſſūpſit ſcm̄
verbū naturā nr̄e īfirmitatis ſic̄ titu
lꝰ p̄fatꝰ ait. ꝓ his q̄ ꝯmutabunt̄: vt ꝑ
īdebitā mortē ſuam: liberaret nos a
morte iuſtiſſima. Au. libro de cathe
zizādis rudibꝰ. paup factꝰ ē ꝓ nobis
cuiꝰ ſūt oīa: ꝑ quē oīa creata ſūt: ne q̄ſ
q̄ꝫ credēs ī eū de t̄renis diuitijs, aude
at ſupꝑbire. Eſuriuit ⁊ ſitiuit vt nos
ſatiaret. vinctꝰ ē q̄ oēs ſuos de īfirmi
tatū vinculis abſoluit: paſſꝰ ē q̄ nr̄os
cruciatꝰ finiuit. mortuꝰ ē q̄ nos a mor
te īferni redemit. reſurrexit. vt ꝑ cō
feſſionē diſcamꝰ a vitijs reſurgē. poſt
ea nō caſuri. Caſ. Reuera oīpotēs:
reuera miſericors q̄ dānatā naturam
h̄ūanā b̄tificauit: collocādo eā a de
xteris ī celeſtibꝰ. ꝑdita reſtituit: obno
xia libe͡auit. miſerias nr̄as a nobis fe
cit alienas. ⁊ ꝯſtituit hoīem ꝑ ſuā mor
tē viuē: quē creatū īmortalē diabolꝰ
fece͡at interire. Hie. ipm̄ īttima cordis
d̄uotōe depcemur. q̄tenꝰ nos fuulos
ſuos q̄s redemit ꝑ fellis amaritudi
nē: ꝑ aceti aſpitatē: ꝑ crucis ſupplicia.
ꝑ clauoꝝ vulnera: ꝑ mortis ꝯtumeliā.
ꝑ gloriā reſurrectōis: ſic cuſtodire di
gnet̄ ī ſeculo. vt faciat participes ſcīs
ſuis ī regno. ad q̄s nos ꝑducat. q̄ eſt
b̄ndictꝰ in ſecula ſeculoꝝ. Amen

Deus in adiuto

Titulꝰ. In finē p̄s. dauid in
rememoratōe q̄ ſaluū fecit eum dn̄s.
Hu. Poſita ī p̄cedēti p̄s. chr̄i paſſi
one petit eccīa vel vir iuſtꝰ adiuuari
⁊ ordīe ꝯgruo: qꝛ a chr̄i paſſiōe ē no
bis oē adiutoriū. vn̄ p̄dicti tituli ſēſꝰ
talis ē. Ps. iſte dirigēs nos ī finē. i.
ī chr̄m attribuit̄ dauid. i. hoī iuſto q̄
h̄ loq̄t̄ agēs ī rememoratōe. i. de me
memoria nō vtiq̄ꝫ pctōꝝ ſuoꝝ: ſꝫ q̄
ſaluū fecit eū dn̄s ꝑ ſuā ſcīſſimā paſſi
onē. Ni. Hic p̄s. vt mihi videt̄ ē ꝓ
phetia de futuro. Preuidit ei dauid
in ſpūſcō q̄ p̄ncipiū hꝰ p̄s. recordādū
eſſꝫ ī eccīa ī p̄ncipio oīm horarū cano
nicaꝝ. vel iuxta p̄ncipiū. ad poſtulādū
dei auxiliū ꝯtra tētatōes. Glo. qꝛ cū
orare dēmꝰ. tūc maxīe diabolꝰ nos tē
tare nitit̄. Hu. ſup regulā bt̄i augꝰ.
Sciēs ei vtilitatē orādi. et nobis i
uidēs grām īpetrādi: īmittit orātibꝰ
cogitationū tumultꝰ: vt mētē ab orō
ne diuidat: ⁊ fructū orōis tollat. Inte
tio pſalmiſte ē monē vt nō in nobis
gloriātes ꝯfidamꝰ: ſꝫ ī deo gloriemur.
⁊ ꝯfidamꝰ ī eiꝰ auxilio. Caſſ. Popu
lus itaq̄ꝫ fidelis dn̄m depcat̄ vt a pſe
q̄ntiū piculis liberet̄. ⁊ irriſiōes eoꝝ
irritas faciat. q̄tenꝰ ꝯuerſi pctā ſua ſa
lutariter erubeſcāt. Un̄ dicit
Deus ī adiutoriuꝫ meū ītēde. i. a
ſpicꝰ reſpice ī adiutoriū meū. Et ne

lõgiꝰ ꝓtraherek adiutoriȷ̃ bñficiũ ↄti
nuo adiecit. Dñe ad adiuuãdũ me fe
ſtia. ſic dĩ feſtia. q̃i mĩa dĩna tardaꝛ̃et:
⁊ ꝑ morã aducẽtꝰ eiꝰ fieret ḡuiorꝛ tor
mẽta. Deide exẽplo xp̃i orat emẽda/
tionẽ ſuoꝝ inimicoꝝ dĩ. Au. Cõfũ
dant. ↄfuſiõe. q̃ adducit grãm ⁊ glo
riã. Eccĩ. iiij. vt de facti ſui ꝑuerſita/
te turbenk. Caſ. ⁊ reuereank. i. ti/
meãt te iudicẽ. q̃ q̃rũt aĩam meã. ſbȷ
audi ad ꝑdẽdũ eã. Auertank retroꝛ
ſũ. a ꝑua cogitatõe iuſſa ſua ſeq̃ntes
⁊ erubeſcãt. d̕ malis ſuis. q̃ volũt
mihi mala. hãc retributõez ſuſcipiãt.
ne ĩ ſua iniq̃tate ꝑſiſtãt. Auertãk ſta
tim erubeſcẽtes q̃ dicũt mihi euge eu
ge. ꝓoris ſcſꝰ excuſſio ẽ. vt a ſuo ꝓ/
poſito erubeſcẽtes. velocik ↄuertank
q̃ falſis laudatõibꝰ cognoſcunk fide/
les ĩcrepare. Euge eĩ ſmo laudãtis
ẽ: ſʒ h̕ ſub ironia. i. ſb irriſione dictuʒ
aduerti dʒ. q̃ñ ab inimicis videk eſſe
ꝓlatũ. Dicit eĩ ſtatĩ auertank. Au.
q: plus ꝑſequik lingua adulatoris. q̃3
manꝰ inſectoris. Cũ d̕o fuerit auer
ſi ⁊ ↄfuſi q̃d fiet? Ni. Exultẽt ⁊ le
tenk ĩ te. de tua bõitate. ⁊ ĩ nõ hꝰ ſclĩ
vanitate. Die. Oẽs q̃ q̃rũt te. i. q̃ ꝑ
lachrymas p̄nĩe te qui miſericors es
req̃rũt. ⁊ dicant ſꝑ magnificek dñs.
Caſſ. Deꝰ q̃ in ſe totꝰ ſingularis ⁊ i/
effabilis eſt: ñ hʒ incremẽtũ: ſʒ tñ ma
gnificãdo ip̃m: nos ĩde ꝓficimꝰ: ⁊ cũ
laudes deo ſcã mẽte ꝑſoluimꝰ. nr̃a cõ
ſcia ſꝑ augek. Bl. Et nota q̃ dic̃ ſꝑ
magnificek: q: nunq̃3 debẽt ceſſare a
laude eiꝰ. Au. Si pc̃tõr es magnifice
tur vt te vocet. Cõfiteris: magnificek
vt ignoſcat. Iã iuſte viuis: magnifi/
cek vt regat: ꝑſeueras vſq̃3 ĩ finẽ: ma
gnificek vt glorificet te: h̕ dicãt q̃ q̃/
rũt te. Die. q̃ diligũt ſalutare tuũ.
dñm ieſũ xp̃m q̃ ẽ oĩm vita ⁊ ſalꝰ. Au.
Tu gᵒ q̃d? Ego vero egenꝰ ⁊ paup
ſũ. Auxiliũ q̃ro. ſꝑ ĩfirmitatẽ meam
ↄfiteor: donata ſũt mihi pc̃tã: iaʒ cepi
ſeq̃ p̄cepta dei. adhuc tñ egenꝰ ⁊ pau
per ſũ: q: video aliã legẽ ĩ mẽbris me
is repugnãtẽ legi mẽtis mee. Et ad
huc eſurio ⁊ ſitio iuſticiã. ſeq̃k. Caſ.
Deꝰ adiuua me. ĩ tribulatõe mũda/
na vbi pugno ↄtra vitia: vbi ⁊ diabo
lũ hoſtẽ patioꝛ vt tue miſeratõis au
xilio: hoĩm ĩſidias liber euadẽ poſſim
⁊ ad ſalutẽ quã deſidero ꝑuenire. q̃ñ
Adiutoꝛ meꝰ. ĩ neceſſitatibꝰ meis. ⁊ li
beratoꝛ meꝰ. ab hac ſeculi clade. tu
es. q̃ peccãtẽ vocas: pẽitẽti ĩdulges.
⁊ ꝑſeuerãtẽ coꝛõas. Dñe ne moreris.
Col. ſʒ ſic̃ in p̄ncipio huiꝰ p̃s. dc̃m
eſt: dñe ad adiuuãdũ me feſtina: ne tẽ
tatio me ſuperet ⁊ deficiaʒ auxilio tuo
deſtitutꝰ. Caſſ. totꝰ h̕ p̃s celeſtis p̄hie
luce reſplẽdet: cuiꝰ p̄mꝰ verſꝰ ĩ p̄nci/
pio horaꝝ ĩ ſcã ecc̃a ↄtra tẽtationeʒ
diaboli decãtãdo freq̃ntak: eo q̃ q̃ti/
ens nos incipimꝰ orare, tũc magis tẽ
tat nos tẽtare: q̃tenꝰ a nobis auferat
fructũ oꝛõis: Eſt eĩ h̕ p̃s. morali ꝓbi
tate formatꝰ: peteẽs ĩ afflictõibꝰ reme
diũ: ⁊ inimicoꝝ ſaluberrimam ↄfuſio
nẽ: vt erubeſcẽtes mala ſua deſerant.
q̃ prauis actibꝰ famulank. Deinde bo
noꝝ leticiã ⁊ etẽrna gaudia ꝓmittit. et
q̃d ẽ ĩ afflictõe ſũma p̄ſidiũ celerrime
dñm venire dep̄cak. q̃ huiꝰ mũdi pre/
granãtes ãguſtias aducẽtꝰ ſui viſita/
tiõe ſbmoueat. Col. Rogemꝰ gᵒ do
minũ ieſũ xp̃m adiutoꝛẽ nr̃m. q̃tenꝰ
nobis ſbuenire nõ tardet: ſʒ auxiliuʒ
in t̃pe tribulatiõis miſeratiõe ſolita
largiak: vt cũ ſcĩs eiꝰ exultãtes. cũ ma
gnificare atʒ extollẽ valeamꝰ ĩ gloria
celeſti: ad quã nos ipſe ꝑducẽ dignek.
q̃ eſt benedictꝰ ĩ ſecula ſe. Amen

In te domine ſpe

Titulꝰ p̃s. dauid filioꝝ ionadab ⁊ p̄/
orũ captiuoꝝ. Au. Hic titulꝰ tangit
hiſtoriã q̃ ſcribik hiere. xxxv. q̃ iona/

dab filijs ſuis pcepat vt vinū nō bi/
berēt:neqȝ ī domib⁹ reſiderēt: ſȝ ī ta/
bernaculis habitarēt Preceptū aūt
pr̄is filij tenuerunt: ⁊ hos filios mul
totiēs ꝓponit dn̄s ī exēplū filijs iſra
el q̄ nolebāt ſeruare mādata dn̄i: vt
ītelligerēt ſe ꝓptēa fieri captiuos: q̄z
deo obediētes nō fuerūt Propheta
ei agit ī h̄ ps. nō de hac hiſtoria: ſȝ de
ſignatis p̄ ipſam. ſcȝ de illis q̄ obedi/
unt ſpōtanee dei volūtati pmis capti
uis. i. de illis q̄ p⁹ erāt captiui q̄ꝫ deo
obedirēt Vn̄ ſēſus tituli talis ē Iſte
ps. fact⁹ a dauid ꝓ h̄a ē filioꝝ iona/
dab. i. filioꝝ obediētie Nā Ionadab
ſpōtane⁹ īterptaꝛ. i. q̄ deo volūtarie
ſeruiuīt. Et addit: ⁊ poꝝ captiuoꝝ. i.
illoꝝ q̄ pmi captiui dicunꝛ ꝓpē īobe/
diētiā pmi parētis Caſ. cōmonemr̄
g⁹ ī h̄ titulo vt deuotionē habeam⁹
filioꝝ ionadab: nō ꝯtumaciā iudeoꝝ
q̄ captiui eē meruerūt. Ps. ei tot⁹ ad
hoīeȝ ꝑtinet fidelē q̄ mūdi ſpeȝ renu
ens. ī dn̄o pura deuotōe ꝯfiſ⁹ ē: grām
diuinitatis tota nob ītētiōe ꝯmēdās. p̄
quā a pctōꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ poſſim⁹ ab/
ſolui Hu: Intētio pſalmiſte ē monē
nos ne de nobis ipſis pſumam⁹: ſȝ to
tā ſpē nr̄ām ī dei nr̄i grām ponamus
Vir g⁹ obediēs deo petit pmo ab oī
bus malis liberari. vt congruentius
poſſit deū laudare dicens

In te dn̄e ⁊ nō ī hoīe. neqȝ ī diuitijs
ſperaui ⁊ iō ꝯfido q̄ꝛ nō ꝯfūdar in
eternū Caſ. ſ. ī illa iudicij retributiōe
vbi damnatis diceꝛ Ite maledicti in
ignē eternū. Hec ē īfelix ꝯfuſio q̄ nul/
lo fine terminaꝛ. Hic ei ī p̄ſnti vita fe/
liciꝛ ꝯfūdimur. q̄ñ a pctī ītētōe reuo/
camur: ⁊ erubeſcim⁹ de pctīs de q̄b⁹
pdē gaudebam⁹ Hu. Ī iuſticia tua
a te mihi data: q̄m a me nihil habeo
niſi pctm̄. Iuſticia dei ē foꝝ p̄niale.
vel ipſa p̄nīa ī q̄ fit iuſticia de pctīs:
q̄ iuſticia dei ē: q̄ꝛ ipſā dat: et mea ē: q̄ꝛ
ipſam ex dei dono accepi. Acſi dicat

dn̄e da mihi grām faciēdi iuſticiā per
p̄niaȝ de pctīs meis: et ſic ī dono tuo.
id ē ī tua iuſticia libera me de pctīs
meis ⁊ eripe me a p̄tāte diaboli ne
cū eo patiar eterne dānatiōis ꝯfuſionē
Inclina ad me aurē tuā Hi accel/
ꝑādo p̄cē meā Loq̄ꝛ de deo ad mo/
dū hoīs q̄ īclinat aurē q̄ñ vult audi/
re depcatōeȝ petētis Caſ. niſi ei di/
uina grā ad hoīem liberādū ſe īclina
uerit. ad illā mīam ſuis meritis n̄ ꝑ
ꝑuenire quā cupit Cū dīc inclina ad
me: ꝯfiteꝛ ſe hūilē ⁊ iacē tāq̄ īfirm⁹ ī/
digens medico Vn̄ ⁊ addit ⁊ ſalua
me ab egritudīe pctōꝝ q̄ pmoꝛ. h̄ eſt
q̄d alibi dicit. Ab occult. meis mūda
me dn̄e Eſto mihi ī deū ꝓtectorē vt
nō ad me iacula inimici ꝑueniāt. ego
ei me ꝓtegē nō poſſū ⁊ ī locū muni
tū vt ī te nō tm̄ ꝓtect⁹. ſȝ ⁊ munit⁹
ſim vt ſaluū me facias vt n̄ ero ſal/
u⁹ niſi ī te. Ego ſi mihi aliū locū ele/
gero. ſalu⁹ eē nō potero. Si vis eua/
dere iratū. fuge ad placatū Caſ. q̄ñ ei
cū chr̄o ſum⁹: nullas diaboli inſidias
formidam⁹ Q̄m firmamētū meum
Hu. ī tētatōe dū pugno ⁊ refugiuȝ
meū ī tribulatōe q̄ circūdedit me es
tu Au. q̄m grā tua o xp̄e firmuȝ me
facit ⁊ imobilē aduerſ⁹ oēs tētatio/
nes inimici Col. nec ſolū petit iſte fi/
delis liberari ab occultis tētatōibus
tā diaboli q̄ꝫ carnis: ſȝ etiā maīfeſtis.
Vn̄ ſbdit Deus me⁹ eripe me de ma/
nu. i. de p̄tāte pctōris Caſ. quem
pctōrē ī duab⁹ ptib⁹ exponit di. ⁊ d̄
manu ꝯtra legē agētis. i. trāſgrediē
tis regulas mādatoꝝ tuoꝝ Hu. Et
iniq̄ ꝑſeq̄ntis me. Eripe g⁹ me ne vi
vel īſidijs ducar pctōris Au. q̄ꝛ nō ē
ī me vt patiēs ſim: ſȝ ī te q̄ donas pa
tiētiā Deīn ſeq̄ꝛ q̄re h̄ dico Q̄m tu
es patiā mea. i. p̄ſtas mihi patiāȝ in
hac aduerſitate Caſ. Patiā ei ē ho/
neſtatis aut vtilitatis cā reꝝ arduaꝝ
ac difficiliū volūtaria ⁊ diutiſſima p/

peſſio. Et q2 patia ꝓbationē: ꝓbatō
āt ſpez opatur Idcirco ſbiūgit Lo dñe
ſpes mea a iuuētute mea Jq̄ſi dicat. ab
illo tpe etatis mee q̄ cepi ꝯtra diabo/
li pugnare verſutias. ſperaui a te dñe
auxiliari In te ꝯfirmat⁹ ſuz J Petr⁹
cantor Circa h̄ notādū. ſicͤ ē ꝓgreſſ⁹
naturalis: ſic ⁊ ſpūalis Primo ei cō
cipit̄ puer ī matre: ſcd̄o naſcit̄ proce/
dēs de ventre ī lucē. deiñ alit̄ ⁊ cre/
ſcit vt poſſit venire ad mēſā Ita pmo
q̄ſi ī vētre ꝯcipimur qñ cathezizam̄r.
deīde ꝓcedim⁹ de vētre ī lucē qñ in
baptiſmo regeneramur Poſtea cre/
ſcēdo alim̄r qñ ꝑ alia ſacra ꝯfirmam̄r
vt poſſim⁹ venire ad mēſaz altaris d̄
q̄ recipit̄ corp⁹ xp̄i. Dic̄ g° L in te cō
firmat⁹ ſum ex vtero J ex q̄ fui ī arti/
culis fidei īſtruct⁹ in cathezīſmo L de
vētre matris mee J. i. ex q̄ fui renat⁹ ī
baptiſmo. Et ī his oībus L tu es ꝓte
ctor me⁹ J Caſ. ne diaboli neq̄tie, neq̄z
prauoꝝ iſolētie me in pc̄tis faciāt in
terire. Et ſicut de⁹ ſp ſua nobis p̄ſtat
bñficia: ita ⁊ pſalmodia nr̄a dz eē ꝯti
nua Vñ ſequit̄ Hu. In te cātatio
mea ſp J q2 h̄ tibi ꝓ liberatōe laudem
cātam⁹: ⁊ ī futuro ſeculo grās ꝓ etna
remuneratōe pagim⁹ Vñ ps. Cāta/
bo dño q̄ bona retribuit mihi. Et q2
ī te ⁊ nō ī mūdanis ē mihi gaudiuz
Idcirco L tq̄z ꝓdigiū fact⁹ ſū multis J
Prodigium ī h̄ ſeculo fit fidelis. qñ
alia ſectat̄ q̄z pōt amare pc̄tōꝝ multi
tudo. q̄rūt illi ditias: iſte paupꝑtatē. q̄
rūt illi epulatōes: iſte ieiunia. q̄runt
deniq̄z illi gaudia. iſte triſticiā Au. ſz
vñ me ꝓdigiū putāt? q2 credo qd̄ nō
video Illi ī his q̄ vidēt exultāt. vide/
lz ī potu: ī luxuria: ī ſcortatōib⁹: ī aua
ricia: ī diuitijs: ī rapinis: ī ſecularib⁹
dignitatib⁹. Ambulo āt ego viā diſſi
milē: ꝯtēnēs ea q̄ p̄ſētia ſūt ⁊ timēs eē
ꝓſꝑa ſeculi. nec alibi ſū ſecur⁹: niſi ī ꝓ
miſſis dei. ⁊ idcirco tāq̄z ꝓdigiū mō/

ſtruz fact⁹ ſū multis q̄ iſultāt mihi L
Et tu J dñe es Hi. L adiutor fortis J
mihi tribuēs patiētiā ī aduerſis. de/
īde petit iſte fidelis vt ꝓ his oīb⁹ di/
gnas grās reddē poſſit di. R epleat̄
os meū laude J videlz diuina Hl. nā
ſi de⁹ os nō replet: nō ardet d̄ſideriū
Sequit̄ cā cur repleri d̄ſiderauit os
ſuū laudib⁹ xp̄i cū ſbdit̄ L vt cātē glo
riā tuā J ī pſalmis ⁊ hymnis Au. L
tota die J ſine int̄miſſiōe. tā ī ꝓſꝑis q2
ꝯſolaris. q̄z in aduerſis q2 corrigis L
magnitudinē tuā J q2 feciſti me āteq̄z
eſſē: ſalutē dediſti mihi cū eſſē: cū pec
caſſē ignouiſti: cū ꝯuerſ⁹ eſſē adiuui/
ſti: cū ꝑſeueraſſē coronaſti Caſſ. ſz q2
magnitudinē ei⁹ p̄dicabo. q2 magna p̄
ſtitit. vt aurē ſuā ad hūilē inclinaret:
vt ꝓtegēt ꝑiclitātez: ꝯſeq̄nt̄ ſupplicat
ne tpe ſenectutis ſue proijciat̄ a dño.
qñ feſſa virt⁹ corpis pl⁹ indiget adiu
uari di. Au. N e ꝓijcias me ī tpe ſe/
nectutis J qd̄ ē tps ſenectutis? L cū de
fecerit virt⁹ mea ne derelinq̄s me J
Caſ. Hāc ſenectutē nō ſolū etatē fi/
nitā q̄ in morte ē debem⁹ accipe. ſz eē
qñ tribulatōib⁹ crebris robur aīe cō
ſeneſcit. Hoc eni ſignat cū defecerit
vt⁹ mea. i. qñ patīe infirmitas molle/
ſcit ⁊ deficit: nec ſuſtineri p̄t viribus
ſuis on⁹ t̄bulatōis īpoſitū Reddit̄ cā
cur ad ſbueīēdū pietas dñi dēat ꝓuo
cari cū ſbdit̄ Q uia dixerūt inimici mei
mihi J Hu. ñ dic̄ q̄d dixerūt. vt ītelli
gas oē malū qd̄ pñt dicē. Diabol⁹ ei
dicit: boni ſunt honores. Mund⁹ mi
hi dic̄. bone ſūt diuitie. caro dicit bo/
ne ſunt delicie. amatores mūdi dicūt.
ſtultū eſt ꝯtēnere bona q̄ vident̄ Di
xerūt ergo exprobrātes ⁊ me diſcon
fortātes Nō eſt bonuz qd̄ facis: nō ē
ſalus ipſi in deo eius L ⁊ qui cuſtodie
bant aīam meam J ſtudio decipiendi
L ꝯſiliū fecerūt in vnum J vt me ꝑde/
rent D icentes deus dereliquit eū J

Caſſ. q͛ vir ille fideliſſim⁹ ſiue ĩ affli
ctõib⁹ poſit⁹: ſiue in ſenij etate ꝯſti/
tut⁹. metuebat ꝯſiliũ inimicoꝝ ſuorũ
dicẽtiũ de⁹ dereliqt eũ. Hoſtes enim
carnales mũdana amãtes. cũ viderẽt
hoĩez crebra calamitate fatigatũ. cre/
diderũt ipm̃ a deo deſertũ. qꝛ cuȝ tru
culẽtie. i. cruciatui ſue traditũ eẽ ſen
ſerũt: q̃ diuĩã putãt grãm ĩ ſolis cor/
poreis virib⁹ ꝯſtitutã Jtẽ dixerũt Pſ/
ſeq̃mini eũ: qꝛ fugẽ nõ poterat Et cõ
p̃hẽdite eũ: qꝛ nõ ẽ q̃ eripiat eũ De/
mẽtes pꝛſ⁹ hoĩes eſtimabãt q͛ de⁹ de
ſerat p̃miſſis. q̃s exponit iniurijs: ⁊ nõ
magis coronare velit. q̃s ꝓbari debẽ
p̃mittit Sic deliberat q̃ ad oculũ iu
dicat. Sȝ vir fidelis ĩ tribulatõe ꝯſti
tut⁹ ad orõnẽ recurrẽs econtra dicit
Pſ. Dñe ne elõgeris a me ſbtrahẽ
do mihi auxiliũ defẽſiõis tue Caſ.
Petit ei ne gr̃a ei⁹ ab ipſo diſcedat ⁊
grauiorib⁹ exponat̃ ĩſidijs Addidit
q̃ De⁹ me⁹ ĩ adiutoriũ meũ reſpice
q͛ ſe nouerat affligẽdũ orat vt p adiu
toriũ dñi ei digna patiã tribuat̃. Nã
quẽ ille adiuuat: maloꝝ ꝯtritõe non
deficit. ſȝ tũc ſpe poti⁹ erigit̃. qñ t̃bu/
lationũ faſce p̃grauat̃. Poſtq̃ iſte fi/
delis orauit ꝓ ſe: orat eẽ ꝓ inimicis
ſuis di. Pſl. Cõfũdant̃ ꝯtra h̃ q͛ p̃
ſumũt de virib⁹ ſuis vt pc̃tã ſua cog
noſcãt Et deficiãt a ſua p̃uerſa ĩtẽti/
one Ret̃ hẽtes aĩe mee Au. i. volẽ
tes famã meã denigrare. vt p h̃ vide
ant̃ pleq̃ me iniuſte Caſſ. Admonet
eĩ tales patie virtute ſuparí. q̃s tãtũ
p̃cipit ſuſtinẽ. vt ipſi magis ĩ ſuis ob/
locutõib⁹ deficẽ videant̃ Au. Conf/
ant̃ ꝯfuſiõe corã ſacerdote ĩ ꝯfeſſiõe
Et pudore vt ſp pudeãt ſe peccaſſe
Q̃ q̃rũt mala mihi ĩſidiãdo. aut de/
trahẽdo v̇bis doloſis. q̃cq̃d ei dicãt
⁊ faciãt mihi mali Ego aũt ſp ſpera
bo p te liberari Et adijciaȝ ſup oẽm
laudẽ tuã Au. p̃fectioreȝ factur⁹ es
laudẽ dei? ſi iã p̃fecta ẽ laus ei⁹: tu q̃d
adiectur⁹ es? Laudat⁹ ẽ de⁹ ĩ oĩb⁹ bo
nis factis ſuis: ĩ oĩ creatura ſua: ĩ oĩ ĩ
ſtitutõe rerũ oĩm: ĩ gubernatõe ⁊ re/
gimine ſeculoꝝ: ĩ ordĩe tẽpoꝝ: in emi
nẽtia celi: ĩ fecũditate t̃raꝝ: ĩ circũfuſi
one maris: ⁊ ceteris oĩb⁹ mirabilib⁹
ſuis Nõdũ erat laudat⁹ in eo q͛ ſuſci
tauit carnẽ hũanã ĩ vitã et̃nã Caſſ.
Nã cũ dixero verbũ p̃ris feciſſe celũ
⁊ t̃rã ⁊ oĩa q̃ ĩ eis ſt̃: p̃fecta dñm deuo/
tõe laudaui: ſȝ cũ adiũxẽo ipȝ ĩcarna/
tũ eẽ ꝓ ſalute cũctoꝝ adieci cumuluȝ
laudib⁹ plenis Au. ſȝ tu pc̃tor nũq̃d
adijcies aliq̃d ſup omnem laudẽ dei?
Au. Nũq̃d adijciã ãpliãdo laudem
dei ꝓpt̃ miãm q̃ pc̃tõres nõ dãnat: ſȝ
ad pñiaȝ adducẽs ſaluat? Vñ adhuc
ſb̃dit Os meũ ãnũciabit iuſticiã tuã
Au. adijciẽdo ſr oẽȝ laudẽ tuã h̃ q͛
iuſt⁹ ſũ. ſi iuſt⁹ ſũ iuſticia tua ẽ ĩ me: ñ
mea. tu eĩ iuſtificas ĩpiũ Tota die ſa/
lutare tuũ ſcȝ ſp tã ĩ ꝓſp̃is q̃ ĩ aduer
ſis laudabo dñm chriſtũ ſalutare dei
Caſ. a q̃ ſal⁹ mũdi glorioſa ĩcarnatõe
ꝓuenit Sequit̃ Qm̃ nõ cognoui lit
teraturã Au. i. ſciam inflãtẽ q̃ ſupbi
re facit ⁊ p̃ſumẽ de virib⁹ ſuis dicẽs
cũ ap̃lo. i. ad choꝛ. ij. Nõ iudicaui me
aliq̃d ſcire int̃ vos. niſi tm̃ ieſũ xp̃m ⁊
hũc crucifixũ: Et iõ. qꝛ ñ cognoui p̃
ſumẽ de me: ſȝ de dei gr̃a q̃ ſaluat pec
catores. iõ Introibo in potẽtias h̃
ẽ v̇tutes Dñi eas cognoſcẽdo ⁊ do
cẽdo Dñe meõrabor iuſticie tue ſoli⁹
Au. O ſoli⁹ pꝛſ⁹. ibi meã iuſticiã ñ
cogito: iuſticia tua ſola me liberat.
mea ſola nõ ſt̃: niſi pc̃tã: nõ glorior d̃
virib⁹ meis: qꝛ q̃cq̃d boni habeo: a te
habeo. qꝛ me gratis ſaluaſti Col. trãſ
latio romana hȝ. qꝛ ñ cognui negotia/
tões: ĩtroibo ĩ potẽtias dñi Au. di
cat mihi negotiator. ecce ego affero
ex lõginq̃ merces ad ea loca in q̃b⁹ ñ
ſũt vt ĩde viuã. tñ q̃ mercedeȝ laboris
mei peto vt cari⁹ vẽdã q̃ emero Nã
ſcp̃tũ ẽ. dign⁹ ẽ mercenari⁹ mercede ſua. ſȝ

agit̃ hic de mẽdacio ⁊ ꝑiurio q̃ fiũt ĩ negotiatoĩb⁹. Hoc vitiũ meũ ẽ ñ negotiatoĩs. q: ſi mẽtior: ego mẽtior. ñ negotiũ. Poſſẽ ei dicẽ: tãto emi: ſ; tãto vẽdã. ſi placȝ eme. Nõ ei iſtã veritatẽ audiẽs ẽptor repelleret: ſ; tunc poti⁹ oẽs accurrerẽt: quia pl⁹ fidẽ ꝙ̃ mercedẽ diligerẽt. hoc ḡ inq̃t me monet: ne mẽtiar: ne ꝑiurẽ: nõ vt abijciã negotiũ vñ me trãſigo ⁊ adq̃ro victũ. Legim⁹ Caſ. ei ĩ vitas pa. paphũtiũ illũ ſcĩſſimũ virũ ꝑ reuelatõez negotiatori ꝯpatũ: ⁊ inuenim⁹ hodie ĩ eccleſia dei tractãtes q̃dã mercimonia: ſũma fide pollẽtes. Ac⁹ ei peſſim⁹: ñ res honeſta dãnat̃. ſic̃ ⁊ diuitez legim⁹ nõ itroire ĩ regnũ celoꝝ. cũ tñ iob abraã: iſaac ꝑ̃iarche facultatib⁹ q̃z fuerũt affluentes. Negotiatores ḡ° illi aboĩabiles eſtimant̃: q̃ iuſticiã dñi minime ꝯſiderãtes. ꝑ imoderatũ pecũie ãbitũ polluũt̃: merces ſuas pl⁹ ꝑiuriis vẽdẽdo ꝙ̃ ꝑcijs. Tales dñs eiecit de tẽplo di. Nolite facẽ domũ patris mei domũ negotiatoĩs ⁊ ſpelũcã latronũ. Sequit̃ Itroibo in potẽtias dñi. Potẽtias eſtimãt hoĩes ꝑ negotiatões adq̃rẽ: ⁊ ĩ h̃ mũdo fieri ꝑminẽtes. Iſte btũs neglecto tali ꝓpoſito. itroire ſe dicit ĩ potẽtias dñi. id ẽ ad regna celeſtia: vbi reuera ꝑueniſſe certa felicitas ẽ. Introibo ãt dixit. vt oſtẽdẽt hirlm̃ ſupnã clauſã ꝑfidis. apertã ãt fidelib⁹. Et q̃d ibi factur⁹ ſit ſbſeq̃nt enarrat di. Dñe memorabor iuſticie tue ſoli⁹. Jllo .ſ. tpe cũ agnos ſeq̃ſtrat ab hedis. ⁊ ꝓplõs momentanea eq̃tate diſcernit. ipioſq; ĩ gehennã. ⁊ fideles ĩ req̃uiẽ mittit ſẽpit̃naz. Tũc vero memor ero iuſticie ſolius dñi. Ni. De⁹ docuiſti me. Jmittens mihi iſtinct⁹ ad bonũ. Caſſ. Vel docuiſti me libros diuos a iuuentute mea. ex q̃ cepi ad tuã grãm ꝑuenire. Et ne tñ hãc ſciaz ĩ ꝑmordijs credeřes adq̃ſitã dic̃. ꝙ btis mẽtibus ſolet accidẽ ⁊ vſq; nunc vt ꝑ ſpacia tpm ei⁹ doctrina creuiſſe videret̃. Hu. et ꝙ a te edoct⁹ ſũ. Nõ abſcõdã talẽtũ tuũ: ſ; pronũciabo alijs mirabilia tua. Caſ. Vtiq; mirabilia fuerũt vt doceret̃ idoct⁹. vt ex pctõre fieret iuſtiſſim⁹. Hu. vel ꝓnũciabo mirabilia tua ꝙ voluiſti naſci ⁊ pati. ⁊ ꝯtẽnẽtes te expectas ⁊ reuocas ad penitẽtiã. ſicut me ſentio gratis ꝑ gratiã tuã reuocatũ. Caſ. Hec ḡ° ſe ꝑ̃dicaturũ eẽ ꝓnũciat. q̃ in ipo fecerat diuina clemẽtia. Et vſq; ĩ ſenectã ⁊ ſeniũ. Hu. Ad lrãm. i. vſq; ad mortẽ. De⁹ ne dẽlinq̃s me. Au. q: niſi ad vltimũ mecũ fueris. nõ erit aliq̃d meriti mei. et idcirco ꝑcor vt grã tua ſꝑ ꝑſeuẽt mecũ. q: vero vox iſta vni⁹ cuiuſdaz magni hoĩs ẽ. h̃ ẽ ipſi⁹ vanitatis vox eſt eccĩe. q̃ tpe aploꝝ erat iuuenis. fortis in virtute. ⁊ patiẽs ĩ tribulatione. Jã q: charitas refrigeſcit. virt⁹ defu/cit. q̃ſi ĩ ſenectutẽ venire cepit. Caſ. Seniũ ãt tps illud occiduũ ĩtelligẽ/dũ puto. qñ ⁊ ſeu⁹ ille tyrãn⁹ antixp̃s adueniet: ⁊ eccĩe virt⁹ adõ diminuta erit: vt ſeducant̃ etiã ſi fieri poſſit electi. Col. Poſtulat ergo eccĩa vt ſic̃ in iuuẽtute ꝑ oĩpotẽtis dei grãm re/git̃: ſic vſq; in finẽ ꝑ eãdẽ grãm gu/bernet̃. Hu. Cui⁹ voce ꝯſeq̃nt̃ ſbiungit. Donec ãnũciẽ brachiuz tuũ. i. dñm ſaluatorẽ filiũ tuũ. de q̃ iſa. xliij. dĩ. brachiũ dñi cui reuelatũ ẽ. Generatõi oĩ q̃ vẽtura ẽ. vſq; ĩ finẽ ſeculi. Caſ. vt religio chr̃iana toti⁹ mũdi deuotõe dilatet̃. ⁊ donec ãnũciẽ Potẽtiã tuã. Hu. q: potes de ĩduratis ĩ pctõ facẽ filios grẽ: ⁊ hoc eſt magna potẽtia: q: vt ait Au. maius ẽ iuſtificare ipiũ ꝙ̃ creare celũ ⁊ t̃rã. Et iuſticiã tuaz de⁹. q̃ reddis vnicuiq; iuxta opa ſua. Sl. Et ne putes ꝙ ſol⁹ hõ eget grã. eẽ oſtẽdit ꝑueniſſe gratiam

Vſq; ĩ altiſſima q̃ feciſti magnalia.
.i. vſq; ad ipos ordĩes celeſtes Au.
vi; ãgelos. ſedes. dñatões. pncipa
t⁹. ptãtes. q̃s tu lõge mirabili⁹ q̃ cete
ra opa creaſti. hec ipſa maglia. i. ordi/
nes celeſtes tibi debẽt q̃ ſit: q̃ iuſte vi
uũt: q̃ btẽ viuũt Caſ. Poſtq̃ grãm
creatoris atq; iuſticiã ⁊ vſq; ĩ altiſſi/
ma dixit eẽ ꝓgreſſã: ꝯſeq̃nt cũ admi
ratõe ſubiũgit Deꝰ q̃s ſimilis tibi q̃ſi
dicat nullꝰ. qm̃ ex opibꝰ ſuis cogno/
ſcit̃ ſingularis Magnitudo ſiq̃dẽ fa/
cti: potẽtiã teſtat̃ auctoris Hu. Sʒ
ꝯtra gene. ij. fecit deꝰ hoĩeʒ ad imagi
nẽ ⁊ ſimilitudinẽ ſuã Solo In natu
ra ⁊ potẽtia nullꝰ ſimilis ẽ deo Au.
Nõ ĩ iferno. neq; ĩ t̃ra. nec ĩ celo: nec
ipſis celeſtibꝰ: nec ſupceleſtibꝰ ĩdiget
deꝰ: vt aut melior ſit aut potẽtior aut
beatior: q: ipſe ẽ ſũmũ a q̃ ẽ oẽ bonũ
Hu. deĩde dic̃ eccia ĩ tribulatõibꝰ po
ſita Quãtas oñdiſti mihi t̃bulatões
q̃ĩ inuerabiles vt me ſaluares mul/
tas .i. nũeroſitate ⁊ malas malo pe/
ne ⁊ ꝯuerſꝰ a flagellatõe ad me ocu
lis tue miẽ viuificaſti me p intnam
tuã ꝯſolatõeʒ ⁊ de abyſſis t̃re .i. de
negotijs ſeculi. vel de ꝓfũditate pcti
Iter̃ q: mlt̃otiẽs corrui ĩ pctm̃ re
duxiſti me p pñiaʒ. vel ꝓphetica cer/
titudine loq̃ns. p̃teritũ ponẽs ꝓ futu
ro di. reduxiſti me .i. reduces Caſ.
Iter̃ dcm̃ ẽ. vt medicia eiꝰ freq̃ntior
indicet̃ Hug. Et mihi ſic reducto
Multiplicaſti magnificẽtiã tuã ꝯfe/
rendo mihi v̄tutes. q̃s q̃ hñt magna
opat̃ Trãſlatio romana hʒ. multipli
caſti iuſticiaʒ. qm̃ p diuerſas cãs affli
ctionũ mihi ſubuenire dignatꝰ es ⁊ cõ
uerſꝰ ad me penitẽtẽ ꝯſolatꝰ es me
alloq̃o ſacre ſcptur̃e Caſ. h̃ v̄bũ q̃
patnũ ſit õdemꝰ aduertẽ: vt famulos
ſuos q̃uis p̃miſſa diſtrictõe caſtiget:
tñ ẽſtes p̃manẽ ñ patit̃: dũ ſcpturarũ
diuinar̃ eos ſcõ alloq̃o ꝯſolat̃. Cõſola
tio eĩ ſcripturar̃ aĩos ꝯponit: afflicti
onẽ releuat: ⁊ mẽtẽ ſanat diuerſis lã
guoribꝰ ãxietatibꝰ ſauciatã. Cũ dñs
fidelibꝰ ſuis p ꝯſolatiões plas p̃mia
et̃na ꝓmiſerit. ꝯſeq̃nt eccia v̄itatẽ eiꝰ
ſe pſallẽ ꝯfitet̃ di. Naʒ ⁊ ego ꝯfitebor
tibi ꝯfõne laudis in vaſis pſalmi
Au. i. ĩ pſaltẽio q̃d ẽ vas pſalmi Hu.
vel ĩ pſonis eccaſticis q̃ ſũt vaſa pſal
mor̃. q̃d ãt ꝯfitet̃ eccia ſubiũgit di. ve
ritatẽ tuã deꝰ Caſ. i. q: dñi ꝓmiſſa
ꝯplẽda ſt̃ pſallã tibi ĩ cithara Au.
p citharã q̃ ẽ iſtrumẽtũ ꝯcauũ: ⁊ ab ĩ
feriori reddit ſonũ: itelligit̃ caro: pſal
lã q̃ ĩ mortificatõe carnis tibi q̃ eſ
ſcũs iſrael Hu. i. ſcificator xp̃ianor̃
ꝯtẽplãtiũ te p fidẽ opantẽ Exulta/
bũt labia mea cũ cãtauero tibi .i. letꝰ
⁊ hilaris ero ĩ laudãdo te: in pſalmo
dia: ⁊ in orõne mea. et nõ tm̃ ore lau
dabo te: ſʒ ⁊ aĩa mea laudabit. Iu/
xta illd̃ apli. i. ad chor̃. xiiij. pſallã ſpũ
pſallã ⁊ mẽte: et addit quã redemiſti
ꝑcio ſãguis tui Alit̃ myſtice exul
tabũt labia mea iteriora videlʒ itel/
lectꝰ ⁊ affectꝰ cũ cãtauero tibi ĩ eccia
De q̃bꝰ labijs dic̃ pſ. alio loco. Diffu
ſa ẽ grã ĩ labijs tuis Caſſ. Nã vt h̃
ſpũalit̃ itelligẽs adiecit ⁊ aĩa mea
quã redemiſti Ipſa gº gaudet ĩ labijs
ĩteriꝰ. q̃bꝰ tacite clamat ad dñm. nec ſo
lũ ꝯfitebor ĩ aĩa mea Sed et lingua
mea tota die .i. aſſidue meditabitur
iuſticiã tuã Nic. i. ex meditatõe cor
poris ꝯfitebit̃ iuſticiã tuã cũ ꝯfuſi ⁊
reueriti fuerint qui q̃rũt mala mihi
Hu. videlʒ demões q̃ tũc ꝯfundunt̃
cũ hõ incipit facẽ pñiaʒ et reuerent̃
.i. timẽt: cũ fortit̃ pſeuerat ⁊ ſupat
tẽtatões eor̃ Vel anagogice Col. q̃
ẽ myſtica locutõ de ſupnis p̃t idẽ v̄ſi
culꝰ exponi: vt videlʒ Caſſ. linguam
ſuã dicat et̃nalit̃ meditaturã eẽ iuſti
ciã di. i. corpis ſt̃aʒ: q̃ tẽ pleiſſime lau
des dñi meditabit̃. qñ r̃gm̃ eiꝰ ĩ illa res

ſurrectõe mortuoꝝ ꝓcepit. cũ ꝯfuſi ⁊ reueriti fuerint q̃ querũt mala mihi. Nõ vtiq̧ pleniſſime tũc fiet: qñ a dexteris iuſti: ⁊ a ſiniſtris ipſi fuerit collocati. Tũc ẽ ſecure exultatõis tps ẽ ſcis: qñ iã locũ dñatõis ipſi nõ hẽbũt. ⁊ letabũť iuſti. cuȝ maloꝝ oĩm ťmin⁹ aduenerit: ⁊ bona dños ſine fine ꝯceſſeriti q̃ chriſtianoꝝ ꝑmanet idefecta petitio. Col. Cũ tot⁹ h̃ ps. grãm dñi q̃ gratis dať ſũma intẽtõe ꝯmẽdet. humiliť depcemur eũ vt grã ipi⁹ ſic nos ſꝑ ꝑueniat ⁊ ſeq̃ť: q̃ten⁹ eã ſꝑ meditemur ĩ corde. atȝ ꝯpleam⁹ ĩ opeꝛ: q̃ bñplacita ſue ſunt volũtati: cui eſt honor ⁊ gloria in ſecula ſe. Amen.

Deus iudicium

Titul⁹ ĩ ſalomonẽ. Ni. dicũt hebrei moderni ⁊ aliqui expoſitores nr̃i: q̃ dauid fecit hũc ps. orãs ꝓ filio ſuo ſalomõe. vt regnũ ſub manu ſua ꝓſpareť ĩ iuſticia ⁊ ṽitate. ⁊ iõ ĩtitulať a ſalomõe. tanq̃ ab eo ꝓ q̃ fiebat orõ. Hie. ſȝ h̃ penit⁹ ſtare nõ põt vt iſte ps. ĩtelligať de ſalomõe filio dd̃. qꝛ ſalomõ nõ dñabať vſq̧ ad ťminos orbis ťraꝝ: ſicut iſte ps. de filio regis d̃ q̃ loq̃ť innuit. Col. vñ ſm hiero. aug⁹. et caſſio. iſte ps. ẽ ꝓphetia de chr̃o rege q̃ ẽ ver⁹ ſalomõ. i. pacific⁹. Caſ. qꝛ ipſe hoiem diaboli verſutia deceptũ. ad creatoris ſui ṙuocat obſequiũ. ipſe ẽ eĩ mediatoꝛ dei ⁊ hoim: hodieq̧ interpellat ꝓ nobis. Au. ꝑ quẽ ex inimicis accepta remiſſiõe pctõꝝ: recõciliamur deo. vñ aplũs ait. cũ inimici eẽm⁹. recõciliati ſum⁹ deo ꝑ morteȝ filij ei⁹. Bl. ps. igiť iſte dirigiť ĩ ſalomonẽ. i. chr̃m q̃ ẽ vere pacific⁹. Caſſ. ꝓut ipſi⁹ ṽba teſtãť cũ dicť. Pacẽ meaȝ do vobis. pacẽ meã relinq̃ vob. Au. Nõ pacẽ quã nouit ⁊ q̃rit h̃ mũd⁹. ſȝ illã pacẽ de q̃ dr̃ apud ꝓph̃am. Dabo eis ſolacium veruȝ: pacẽ ſuꝑ pacẽ. cũ ſcȝ paci recõciliatõis addiť pax ĩmor‑talitatis. Ni. Propheta igiť denũcians xp̃i ptãtẽ iudiciariã. dirigit ſmonẽ ſuũ ad deũ p̃reȝ dicens

Deus. p̃r. iudiciũ tuũ regi da. h̃ factũ legim⁹ ĩ euãgelio Iohis vbi ait. Pať oẽ iudiciũ dedit filio. ⁊ iuſticiã tuã. i. ptãtis ꝑdicte executõeȝ filio regis. i. chr̃o q̃ ſm deitatẽ ẽ fili⁹ regis eťni p̃ris. Et ſm hũanitatẽ fili⁹ dauid regis: vt habeť. Mat. i. et ſm vtrãq̧ naturã data ẽ ei ptãs iudiciaria. Licȝ ei eadẽ ſit ptãs p̃ris et filij in diuinis: tñ illã hȝ fili⁹ a p̃re ſicut et ſbam. ſimiliť ſm hũanitateȝ data ẽ xp̃o ptãs: qꝛ ĩ extremo iudicio apparebit ĩ forma hũana ĩ q̃ fuit iudicat⁹ corã pilato: apparuit tñ corã pilato ĩ natura paſſibili: ſȝ in iudicio apparebit ĩ natura glorioſa. Iudicare pplm̃ tuũ. h̃ ꝯtinuať ab eo qd̃ ꝑdiciť. Da iuſticiã tuã filio regis. iudicare. i. ad iudicãdũ actu. pplm̃ tuũ. ſcȝ chr̃ianuȝ. q̃ ẽ popul⁹ p̃ris adq̃ſit⁹ ſãguĩe filij ſui. ĩ iuſticia. reddẽdo ei ſm merita. et pauꝑes tuos. Caſ. Pauꝑes dei ſũt. q̃ mũdana ſuꝑbia delicta. hũilitati ſe ꝑ oĩa tradiderũt. Nã ſi pauꝑ ſuꝑbiat nõ ẽ dei pauꝑ: ⁊ ſi locuples hũilitatẽ diligat: nõ eſt ſeculi diues. Iudicare g⁹ veros tuos pauꝑes. in iudicio. Hie. vt p⁹ p̃ñtes erũnas ꝯſolationẽ capiãt ſẽpiťnã. Iuxta illd̃ mat. v. bti pau. ſpi. q. ip. ẽ re. ce. Col. Nec ſolum da filio regis xp̃o iudiciũ: ſȝ fac illũ ꝑ ꝑdicatores tuos diuulgari ꝑ totum mũdũ. Vñ ſbdit. Suſcipiant mõtes pacẽ populo. Caſ. ꝑ mõtes aplĩ ⁊ aplici viri ĩtelligunť. q̃ ad ſuꝑna firmiť eleuati: celeſti grã̃ ꝯprimanť. d̃ q̃b⁹ Iſa. lij. q̃ pulcri ſuꝑ mõtes pedes ãnũciãtis ⁊ predicãtis pacem. Iſti g⁹ tales. pacẽ. i. xp̃m ſuſcipiãt fideli pplõ predicãdũ. et colles iuſticiã. Colles dicit ceteros btõs gradu inferiores et apoſtolos ſequentes. qui etiã ſuſcipiant iuſticiam. id eſt chriſti